ദാദാ ഭഗവാൻ

വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു പോലെ

ഞാൻ ആരാണ്?

എത്ര കാലം നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ശരിയായ
ആത്മാവിൽ നിന്നും മറഞ്ഞിരിക്കും?
നിങ്ങൾ വാസ്തവത്തിൽ അറിയേണ്ടത്
"ഞാൻ ആരാണ്?"
എന്നത് മാത്രമാണ്.

Malayalam

ദാദാ ഭഗവാൻ
വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു പോലെ

ഞാൻ ആരാണ്

(Who am I?)

മൂലരൂപം ഗുജറാത്തിയിലാണ്.
അതിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് വിവർത്തനം ഈ മാർഗ്ഗം പിന്തുടരുന്നവർ
നടത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്.
ഈ മലയാളം വിവർത്തനത്തിന് ഇംഗ്ലീഷ് വിവർത്തനമാണ്
അവലംബിച്ചിട്ടുള്ളത്.

Publisher : Mr. Ajit C. Patel
Dada Bhagwan Vignan Foundation
1, Varun Apartment, 37, Shrimali Society,
Opp. Navrangpura Police Station,
Navrangpura, Ahmedabad - 380009
Tel.: +91 79 3500 2100

© All Rights reserved with
Dada Bhagwan Foundation Trust,
5, Mamta Park Society, B/h. Navgujarat College,
Usmanpura,Ahmedabad - 380014, Gujarat, India.
No Part of this book may be used or reproduced in any manner whatsoever without written permission from the holder of the copyrights.

First Edition : 500 copies, May 2022

Price : Ultimate Humility (leads to Universal oneness) and Awareness of "I Don't Know Anything"
Rs.: 30.00

Printer : Amba Multiprint
B - 99, Electronics GIDC, K-6 Road
Sector - 25, Gandhinagar - 382044.
Gujarat, India.
Tel. : +91 79 3500 2142

ISBN/eISBN : 978-93-91375-13-3

ത്രിമന്ത്രം

നമോ വീതരാഗായ

നമോ അരിഹന്താണം

നമോ സിദ്ധാണം

നമോ ആയരിയാണം

നമോ ഉവ്വജ്ജായാണം

നമോ ലോ യേ സവ്വ സാഹ്ണം

എസോ പഞ്ച നമുക്കാരോ

സവ്വ പാവാപ്പനാസണോ

മംഗളാണം ച സവ്വേശിം

പഠമം ഹവായ് മംഗളം [1]

ഓം നമോ ഭഗവതേ വാസുദേവായ [2]

ഓം നമഃ ശിവായ [3]

ജയ് സത് ചിത് ആനന്ദ്.

ആരാണ് ദാദാ ഭഗവാൻ?

1958 ജൂൺ മാസത്തിലെ ഒരു സായാഹ്നം, ഏകദേശം ആറുമണിക്ക്, സൂറത്ത് റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിലെ കോലാഹലങ്ങൾക്കിടയിൽ, ഒരു ബഞ്ചിലിരിക്കെ, '**ദാദാ ഭഗവാൻ**' അംബാലാൽ മുൽജിഭായ് പട്ടേലിന്റെ വിശുദ്ധ ശരീരത്തിനുള്ളിൽ പൂർണ്ണമായി പ്രകടമായി. ആത്മീയതയുടെ ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു പ്രതിഭാസം പ്രകൃതി വെളിപ്പെടുത്തി! ഒരു മണിക്കൂറിനകം, പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ദർശനം അദ്ദേഹത്തിന് അനാച്ഛാദനം ചെയ്യപ്പെട്ടു! 'ആരാണ് നാം? ആരാണ് ദൈവം? ആര് ലോകം പരിപാലിക്കുന്നു? എന്താണ് കർമ്മം? എന്താണ് മോക്ഷം?' എന്നു തുടങ്ങിയ എല്ലാ ആത്മീയമായ ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള ഉത്തരങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും അദ്ദേഹത്തിന് വ്യക്തമായി.

ആ സായാഹ്നത്തിൽ അദ്ദേഹം നേടിയത്, വെറും രണ്ട് മണിക്കൂർ കൊണ്ട് തന്റെ യഥാർത്ഥ ശാസ്ത്ര പരീക്ഷണത്തിലൂടെ (*ജ്ഞാന വിധി*) മറ്റുള്ളവർക്ക് പകർന്നു നൽകി! ഇതിനെ *അക്രം* പാത എന്ന് വിളിക്കുന്നു. *ക്രമം* എന്നാൽ ക്രമാനുഗതമായി, പടിപടിയായി കയറുക എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്, *അക്രം* എന്നാൽ പടികളില്ലാത്ത, കുറുക്കുവഴി, എലിവേറ്റർ പാത!

ദാദാ ഭഗവാൻ ആരാണെന്ന് അദ്ദേഹം തന്നെ മറ്റുള്ളവരോട് വിശദീകരിക്കും, "നിങ്ങളുടെ മുന്നിൽ കാണുന്നയാൾ ദാദാ ഭഗവാനല്ല. ഞാൻ *ജ്ഞാനി പുരുഷൻ* ആണ്, ഉള്ളിൽ പ്രകടമായത് പതിന്നാലു ലോകങ്ങളുടെയും നാഥനായ ദാദാ ഭഗവാനാണ്. അദ്ദേഹം നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിലും, എല്ലാവരുടെയും ഉള്ളിലും ഉണ്ട്. അദ്ദേഹം നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ പ്രകടമാകാതെ വസിക്കുന്നു, എന്നാൽ ഇവിടെ [എ. എം. പട്ടേലിനുള്ളിൽ], അദ്ദേഹം പൂർണ്ണമായും പ്രത്യക്ഷനായി! ഞാൻ, സ്വയം, ദൈവമല്ല (*ഭഗവാൻ*); എന്റെ ഉള്ളിൽ പ്രകടമായ ദാദാ ഭഗവാനെയും ഞാൻ വണങ്ങുന്നു.

ആത്മജ്ഞാനം നേടുന്നതിന് ഇപ്പോഴുള്ള കണ്ണി

1958 ൽ ആത്മജ്ഞാനം ലഭിച്ചതിനു ശേഷം, പരമപൂജ്യനായ ***ദാദാ ഭഗവാൻ*** (ദാദാശ്രീ) ആത്മീയ പ്രഭാഷണങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനും ആത്മീയ അന്വേഷകർക്ക് ആത്മജ്ഞാനം നല്കുന്നതിനുമായി ദേശീയവും അന്തർദേശീയവുമായ യാത്രകൾ നടത്തി.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതകാലത്തു തന്നെ, ദാദാജി പൂജ്യ ഡോ. നീരുബെൻ അമീനിന് (നീരുമാ) മറ്റുള്ളവർക്ക് ആത്മജ്ഞാനം നല്കുന്നതിനുള്ള സിദ്ധികൾ നല്കിയിരുന്നു. അതേ പോലെ, ദാദാശ്രീ നശ്വര ശരീരം വെടിഞ്ഞതിനു ശേഷം പൂജ്യ നീരുമാ ആത്മീയാന്വേഷകർക്ക് സത്സംഗങ്ങളും ആത്മജ്ഞാനവും, ഒരു നിമിത്തം എന്ന രീതിയിൽ നല്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. സത്സംഗങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനുള്ള ആത്മീയ സിദ്ധികൾ പൂജ്യ ദീപക് ഭായ് ദേശായിക്കും ദാദാജി നല്കിയിരുന്നു. ഇപ്പോൾ പൂജ്യ നീരുമയുടെ അനുഗ്രഹത്തോടെ പൂജ്യ ദീപക് ഭായ് ആത്മജ്ഞാനം നല്കുന്നതിനുള്ള നിമിത്തമായി ദേശീയവും അന്തർദേശീയവുമായ യാത്രകൾ നടത്തിവരുന്നു.

ആത്മ ജ്ഞാനത്തിനു ശേഷം, ആയിര കണക്കിന് ആത്മീയ അന്വേഷകർ ബന്ധന മുക്തരായി സ്വതന്ത്രമായ അവസ്ഥയിൽ നില നില്ക്കുകയും ലൗകികമായ ഉത്തര വാദിത്തങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നതിന് ഇടക്കു തന്നെ ആത്മ അനുഭവത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു

ഈ വിവർത്തനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കുറിപ്പ്

ജ്ഞാനി പുരുഷൻ, അംബലാൽ എം. പട്ടേൽ, സാധാരണയായി 'ദാദാശ്രീ' അല്ലെങ്കിൽ 'ദാദാ' എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു, ആത്മീയ അഭിലാഷികൾ ചോദിക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള ഉത്തരങ്ങളുടെ രൂപത്തിൽ ആത്മീയ പ്രഭാഷണങ്ങൾ നടത്തി. ഈ പ്രഭാഷണങ്ങൾ ഗുജറാത്തി ഭാഷയിൽ പൂജ്യ ഡോ. നിരുബെൻ അമീൻ റെക്കോർഡ് ചെയ്ത് പുസ്തകങ്ങളാക്കി.

തന്റെ സത്സംഗങ്ങളും ആത്മസാക്ഷാത്കാര ശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവും ഓരോ വാക്കിനും മറ്റൊരു ഭാഷയിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യുക അസാധ്യമാണെന്ന് ദാദാശ്രീ പറഞ്ഞിരുന്നു, കാരണം ഈ പ്രക്രിയയിൽ ചില അർത്ഥങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടും. അതിനാൽ, ആത്മസാക്ഷാത്കാരത്തിന്റെ 'അക്രം ശാസ്ത്രം' കൃത്യമായി മനസ്സിലാക്കാൻ, ഗുജറാത്തി പഠിക്കേണ്ടതിന്റെ പ്രാധാന്യം അദ്ദേഹം ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു.

എന്നിരുന്നാലും, ആത്മീയ അന്വേഷകർക്ക് ഒരു പരിധിവരെ പ്രയോജനം നേടാനും പിന്നീട് അവരുടെ സ്വന്തം പ്രയത്നത്തിലൂടെ പുരോഗതി നേടാനും തന്റെ വാക്കുകൾ മറ്റ് ഭാഷകളിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യാൻ ദാദാശ്രീ തന്റെ അനുഗ്രഹം നൽകി. ഈ പുസ്തകം ഒരു അക്ഷരീയ വിവർത്തനമല്ല, എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ സന്ദേശത്തിന്റെ സത്ത സംരക്ഷിക്കാൻ വളരെയധികം ശ്രദ്ധ ചെലുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ആത്മീയ പ്രഭാഷണങ്ങൾ ഗുജറാത്തിയിൽ നിന്ന് വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുകയും തുടരുകയും ചെയ്യുന്നു. ചില ഗുജറാത്തി പദങ്ങൾക്ക്, അർത്ഥം അറിയിക്കാൻ നിരവധി വിവർത്തന പദങ്ങളോ വാക്യങ്ങളോ ആവശ്യമാണ്, അതിനാൽ കൂടുതൽ നന്നായി മനസ്സിലാക്കുന്നതിനായി വിവർത്തനം ചെയ്ത വാചകത്തിൽ നിരവധി ഗുജറാത്തി പദങ്ങൾ നിലനിർത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഗുജറാത്തി പദം

ആദ്യമായി ഉപയോഗിക്കുന്നിടത്ത്, അത് ഇറ്റാലിക് ചെയ്യുന്നു, തുടർന്ന് പരാൻതീസിസിൽ അതിന്റെ അർത്ഥം വിശദീകരിക്കുന്ന ഒരു വിവർത്തനം. തുടർന്ന്, തുടർന്നുള്ള വാചകത്തിൽ ഗുജറാത്തി വാക്ക് മാത്രമേ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഇത് രണ്ട് മടങ്ങ് പ്രയോജനം നൽകുന്നു; ആദ്യം, വിവർത്തനത്തിന്റെയും വായനയുടെയും എളുപ്പം, രണ്ടാമതായി, ഈ ആത്മീയ ശാസ്ത്രത്തെ കൂടുതൽ ആഴത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാൻ നിർണായകമായ ഗുജറാത്തി വാക്കുകൾ വായനക്കാരനെ കൂടുതൽ പരിചിതമാക്കുക. ചതുരാകൃതിയിലുള്ള ബ്രാക്കറ്റുകളിലെ ഉള്ളടക്കം, യഥാർത്ഥ ഗുജറാത്തി ഉള്ളടക്കത്തിൽ ഇല്ലാത്ത കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ വ്യക്തത നൽകുന്നു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ അറിവിന്റെ സത്ത, ലോകത്തിന് മുന്നിൽ അവതരിപ്പിക്കാനുള്ള എളിയ ശ്രമമാണിത്. ഈ വിവർത്തനം വായിക്കുമ്പോൾ, എന്തെങ്കിലും വൈരുദ്ധ്യമോ പൊരുത്തക്കേടോ ഉണ്ടെങ്കിൽ, അത് വിവർത്തകരുടെ തെറ്റാണ്, തെറ്റായ വ്യാഖ്യാനം ഒഴിവാക്കാൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ജ്ഞാനിയെക്കൊണ്ട് കാര്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ധാരണ വ്യക്തമാക്കണം.

ആമുഖം

ഒരു വ്യക്തി ജീവിതത്തിൽ കണ്ടുമുട്ടുന്ന യാതൊന്നും പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കാതെ [അനുഭവിക്കാതെ] സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. എല്ലാം സാക്ഷാത്കരിച്ചു, സാക്ഷാത്കരിക്കപ്പെടാത്തത് 'ആത്മ' മാത്രം! അനന്തമായ ജീവിതങ്ങൾ മുതൽ, 'ഞാൻ ആരാണ്?' എന്ന തിരിച്ചറിവ് മാത്രം തടസ്സപ്പെട്ടു, അതിനാലാണ് ഈ അലഞ്ഞു തിരിയൽ അവസാനിക്കാത്തത്! ഈ തിരിച്ചറിവ് എങ്ങനെ സംഭവിക്കും?

സ്വയം സാക്ഷാത്കരിച്ച ഒരാൾക്ക് മാത്രമേ മറ്റുള്ളവരെ അത് എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയൂ! മനുഷ്യശരീരത്തിലെ പരമാത്മത്വത്തിന്റെ മഹത്വം, തേജസ്സ്, ഊർജ്ജം, മഹത്വം എന്നിവയുടെ ഈ പ്രകടനം മറ്റാരുമല്ല, *ജ്ഞാനി* (ആത്മജ്ഞാനമുള്ളവൻ) അവനാണ്! ഈ ലോകത്ത് അറിയപ്പെടാനോ ചെയ്യാനോ ഒന്നും ബാക്കിയില്ലാത്തവനാണ് *ജ്ഞാനി പുരുഷൻ*! തികച്ചും ആദരണീയനായ ദാദാശ്രീ എന്ന അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു *ജ്ഞാനി പുരുഷൻ* ഈ കാലചക്രത്തിന്റെ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ നമുക്കിടയിൽ ഉണ്ട്, നമ്മുടെ സ്വന്തം ഭാഷ ഉപയോഗിച്ച്, എല്ലാവർക്കും ഉള്ള 'ഞാൻ ആരാണ്?' എന്ന മൗലികമായ ചോദ്യം അദ്ദേഹം എളുപ്പത്തിൽ പരിഹരിക്കുന്നു.

അതിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങുന്നില്ല. 'എന്താണ് ഈ ലോകം? അത് എങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു? ആരാണ് ചെയ്യുന്നവൻ? എന്താണ് ദൈവം? എന്താണ് മോചനം (മോക്ഷം)? ആരെയാണ് *ജ്ഞാനി പുരുഷനായി* കണക്കാക്കാൻ കഴിയുക? ആരാണ് സിമന്ധർ സ്വാമി? സന്യാസിമാരും, ഗുരുക്കന്മാരും, *ജ്ഞാനി പുരുഷനും* തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം എന്താണ്? *ജ്ഞാനിയെ* എങ്ങനെ തിരിച്ചറിയാം? ജ്ഞാനിക്ക് എന്ത് ചെയ്യാൻ കഴിയും? മാത്രമല്ല, ദാദാശ്രീയുടെ അക്രം പാത എന്താണ്?' [തുടങ്ങിയ ചോദ്യങ്ങളും പരിഹരിക്കപ്പെടുന്നു] അനന്തമായ ജീവിതത്തിൽ നിന്ന്, ഒരാൾ പടിപടിയായി മുക്തിയുടെ പാതയിൽ മുന്നേറിയിട്ടുണ്ട്, പക്ഷേ പാതയിൽ ഒരു 'ലിഫ്റ്റ്' [ഉയരത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്ന ലിഫ്റ്റ്] ഉണ്ടാകില്ലേ?

മോക്ഷത്തിലേക്കോ? *അക്രം പാതയിലൂടെ*, ലൗകിക ജീവിതം നയിക്കുമ്പോഴും മോക്ഷമുണ്ട്. പിന്നെ എങ്ങനെ മുക്തി നേടാം? ദാദാ ഇതിനെക്കുറിച്ചുള്ള പൂർണ്ണമായ ധാരണ നൽകുകയും ശരിയായ ദിശ സ്വീകരിക്കാൻ നമ്മെ നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഞാൻ ആരാണ് എന്ന തിരിച്ചറിവിനു ശേഷമുള്ള അനുഭവം എന്താണ്? ലൗകിക ജീവിതം സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നത് തുടരുന്നുണ്ടെങ്കിലും, ഒരു വ്യക്തിക്ക് സ്വയം എന്ന നിലയിൽ തീർത്തും ബാധിക്കാത്ത അവസ്ഥയുടെ അനുഭവത്തിൽ തുടരാനാകും. മാനസികവും ശാരീരികവും ബാഹ്യവുമായ പ്രശ്നങ്ങൾക്കിടയിലും, അത്തരം പ്രശ്നങ്ങളുടെ ഫലത്തിൽ നിന്ന് മുക്തമായി ഒരാൾക്ക് തുടർച്ചയായി ആനന്ദകരമായ അവസ്ഥയിൽ തുടരാനാകും. *അക്രം വിജ്ഞാനം* (ആത്മസാക്ഷാത്കാരത്തിലേക്ക് ഉള്ള ചവിട്ടു പടിയില്ലാത്ത പാതയുടെ ആത്മീയ ശാസ്ത്രം) നേടിയതിനുശേഷം ആയിരക്കണക്കിന് *മഹാത്മാക്കളുടെ* (*അക്രം വിജ്ഞാനത്തിലെ* ആത്മസാക്ഷാത്കാരത്തിൽ ഉള്ളവർ) അനുഭവമാണിത്! ആദ്ധ്യാത്മിക അഭിലാഷകർക്ക് ഇതെല്ലാം ലഭിക്കുന്നതിന്, ഈ സമാഹാരം അവരെ മോക്ഷത്തിന്റെ പാതയിൽ സഹായിക്കുന്ന ഒരു വിളക്കുമാടം പോലെയാകട്ടെ എന്നത് ഞങ്ങളുടെ തീവ്രമായ പ്രാർത്ഥനയാണ്.

- ഡോ. നിരുബെൻ അമീൻ

ഞാൻ ആരാണ്?

(Who am I?)

[1] ഞാൻ ആരാണ്?

പേരും 'നിങ്ങളും' വെവ്വേറെയാണ്

ദാദാശ്രീ: എന്താണ് നിങ്ങളുടെ പേര്?

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്റെ പേര് ചന്ദുഭായ് ആണ്.

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ ശരിക്കും ചന്ദുഭായ് ആണോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: അതെ.

ദാദാശ്രീ: "ചന്ദുഭായ്" എന്നത് നിങ്ങളുടെ പേരാണ്. "ചന്ദുഭായ്" എന്നത് നിങ്ങളുടെ പേരല്ലേ? "നിങ്ങൾ" സ്വയം "ചന്ദുഭായ്" ആണോ, അതോ "ചന്ദുഭായ്" എന്നത് നിങ്ങളുടെ പേരാണോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: അതൊരു പേരു മാത്രമാണ്.

ദാദാശ്രീ: അതെ, അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ആരാണ്? "ചന്ദുഭായ്" എന്നത് നിങ്ങളുടെ പേര് ആണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ ആരാണ്? നിങ്ങളും, നിങ്ങളുടെ പേരും വേറെ വേറെ അല്ലേ? നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പേരിൽ നിന്നും വേറെ ആണ് എങ്കിൽ, നിങ്ങൾ ആരാണ്? ഞാൻ എന്താണ് പറയാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് എന്ന് നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലായോ? നിങ്ങൾ "ഇത് എന്റെ കണ്ണടകൾ ആണ്" എന്ന് പറഞ്ഞാൽ, നിങ്ങളും കണ്ണടകളും വേറെയാണ്, ശരിയല്ലേ? അതുപോലെ, നിങ്ങൾ ഇപ്പോഴും നിങ്ങളുടെ പേരിൽ നിന്ന് വേറിട്ടുനിൽക്കുന്നതായി നിങ്ങൾക്ക് തോന്നുന്നില്ലേ?

ഒരു കടയ്ക്ക് 'ജനറൽ ട്രേഡേഴ്സ്' എന്ന് പേരിട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ, അതിൽ ഒരു അപവാദവുമില്ല. എന്നിരുന്നാലും, കടയുടമയോട് ഞങ്ങൾ പറയുകയാണെങ്കിൽ, "ഹേ ജനറൽ വ്യാപാരികളേ, ഇവിടെ വരൂ!" അപ്പോൾ കടയുടമ പ്രതികരിക്കും, "എന്റെ പേര് യഥാർത്ഥത്തിൽ ജയന്തിലാൽ, ജനറൽ ട്രേഡേഴ്സ് എന്നാണ് എന്റെ

കടയുടെ പേര്." അതുകൊണ്ട് കടയുടമയുടെ പേര് വേറെ, കടയുടമ വേറെ, കടയിലെ കച്ചവടം വേറെ; എല്ലാം പ്രത്യേകമാണ്, അല്ലേ? നിങ്ങൾ എന്ത് ചിന്തിക്കുന്നു?

ചോദ്യകർത്താവ്: അത് അർത്ഥവത്താണ്

ദാദാശ്രീ: അതേസമയം ഇവിടെ, " ഇല്ല, ഞാൻ തന്നെ ആണ് ചന്ദുഭായ് " എന്ന് ആളുകൾ നിർബന്ധിക്കുന്നു. ഇവിടെ, നിങ്ങൾ കടയിലെ അടയാളം മാത്രമല്ല, കടയുടെ ഉടമ കൂടിയാണ്! 'ചന്ദുഭായ്' എന്നത് തിരിച്ചറിയാനുള്ള ഒരു ഉപാധി മാത്രമാണ്.

നിങ്ങൾ ബാധിക്കപ്പെടുകയാണോ? അപ്പോൾ നിങ്ങൾ സ്വയം പ്രബലനല്ല!

അതെ, നിങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും ചന്ദുഭായ് അല്ല എന്നല്ല. നിങ്ങൾ ചന്ദുഭായിയാണ്, എന്നാൽ ആപേക്ഷിക വീക്ഷണത്തിൽ ' നിങ്ങൾ ആണ് ചന്ദുഭായ് എന്നത് ശരിയാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: 'ഞാൻ' യഥാർത്ഥത്തിൽ ഞാൻ തന്നെയാണ് (*ആത്മാവ്*), എന്നാൽ എന്റെ പേര് ചന്ദുഭായ് എന്നാണ്.

ദാദാശ്രീ: അതെ, പക്ഷേ ആരെങ്കിലും ചന്ദുഭായിയെ ശകാരിച്ചാൽ അത് നിങ്ങളെ ബാധിക്കുമോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞാൻ ബാധിക്കപ്പെടുന്നു.

ദാദാശ്രീ: അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ചന്ദുഭായിയാണ്, നിങ്ങൾ സ്വയം [പ്രബലൻ] ആത്മാവ് അല്ല. നിങ്ങൾ സ്വയം [പ്രബലൻ] ആത്മാവ് ആണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ ബാധിക്കപ്പെടുകയില്ല. നിങ്ങൾ ബാധിക്കപ്പെടുന്നു എന്നതിന്റെ അർത്ഥം നിങ്ങൾ തീർച്ചയായും ചന്ദുഭായ് ആണെന്നാണ്.

ചന്ദുഭായിയുടെ പേരിൽ നടക്കുന്ന വാക്കാലുള്ള അധിക്ഷേപം നിങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കുകയാണ്. ആരെങ്കിലും ചന്ദുഭായിയെ കുറിച്ച് മോശമായി സംസാരിക്കുകയാണെങ്കിൽ [അടുത്ത മുറിയിൽ], നിങ്ങൾ അവസാനം നിങ്ങളുടെ ചെവി ഭിത്തിയിൽ വെച്ച്

കേൾക്കാൻ തുടങ്ങും. ആരെങ്കിലും നിങ്ങളോട് ചോദിച്ചാൽ, "മതിൽ എന്താണ് നിങ്ങളോട് പറയുന്നത്?" അപ്പോൾ നിങ്ങൾ പറയും, "അല്ല, മതിലല്ല, മതിലിന് പിന്നിൽ അവർ എന്നെക്കുറിച്ചാണ് സംസാരിക്കുന്നത്, അതാണ് ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നത്." ഇപ്പോൾ, അവർ ശരിക്കും ആരെക്കുറിച്ചാണ് സംസാരിക്കുന്നത്? ചന്ദുഭായിയെക്കുറിച്ച്. ഹേയ്, പക്ഷേ നീ ചന്ദുഭായ് അല്ല. നിങ്ങൾ സ്വയം ആണെങ്കിൽ, ചന്ദുഭായിയെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നതൊന്നും നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: യഥാർത്ഥത്തിൽ, 'ഞാൻ' തീർച്ചയായും ആത്മാവ് തന്നെയാണ്, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ ഇതുവരെ ആത്മാവ് ആയിത്തീർന്നിട്ടില്ല, അല്ലേ! നിങ്ങൾ ഇപ്പോഴും ചന്ദുഭായ് തന്നെയാണ്, അല്ലേ! 'ഞാൻ ചന്ദുഭായ്' എന്ന വിശ്വാസം തെറ്റായ ആരോപണമാണ് (ആരോപിത് ഭാവ്). 'തീർച്ചയായും ഞാൻ ചന്ദുഭായിയാണ്' എന്ന വിശ്വാസം നിങ്ങൾക്കുണ്ടായി; അതൊരു തെറ്റായ വിശ്വാസമാണ്.

[2] വിശ്വാസങ്ങൾ, തെറ്റും ശരിയും

ഒരുപാട് തെറ്റായ വിശ്വാസങ്ങളുണ്ട്

'ഞാൻ ചന്ദുഭായിയാണ്' എന്ന നിങ്ങളുടെ ഈ വിശ്വാസം രാത്രി ഉറക്കത്തിൽ പോലും അപ്രത്യക്ഷമാകില്ല, അല്ലേ! മാത്രമല്ല, ആളുകൾ നിങ്ങളെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നു, എന്നിട്ട് അവർ പറയും, "നീ ഈ സ്ത്രീയുടെ ഭർത്താവാണ്", അതിനാൽ നിങ്ങൾ ഒരു ഭർത്താവിന്റെ വേഷം സ്വീകരിക്കുകയും ഒരാളെപ്പോലെ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനുശേഷം, 'ഞാൻ അവളുടെ ഭർത്താവാണ്.' ആരെങ്കിലും എന്നെന്നേക്കുമായി ഭർത്താവായിരിക്കുമോ? നിങ്ങൾ വിവാഹമോചനം നേടുകയാണെങ്കിൽ, അടുത്ത ദിവസം മുതൽ നിങ്ങൾ അവളുടെ ഭർത്താവാകുമോ? അതിനാൽ, ഈ തെറ്റായ വിശ്വാസങ്ങളെല്ലാം സ്ഥാപിച്ചു.

അങ്ങനെ, 'ഞാൻ ചന്ദുഭായ്' എന്നത് തെറ്റായ വിശ്വാസമാണ്.

അപ്പോൾ 'ഞാൻ ഈ സ്ത്രീയുടെ ഭർത്താവാണ്' എന്നത് രണ്ടാമത്തെ തെറ്റായ വിശ്വാസമാണ്. 'ഞാൻ ശ്രീകൃഷ്ണഭക്തനാണ്' എന്നത് മൂന്നാമത്തെ തെറ്റായ വിശ്വാസമാണ്. 'ഞാനൊരു അഭിഭാഷകൻ ആണ്' എന്നത് നാലാമത്തെ തെറ്റായ വിശ്വാസമാണ്. 'ഞാൻ ഈ കുട്ടിയുടെ പിതാവാണ്' എന്നത് അഞ്ചാമത്തെ തെറ്റായ വിശ്വാസമാണ്. 'ഞാൻ ഈ ആൺകുട്ടിയുടെ അമ്മാവനാണ്' എന്നത് ആറാമത്തെ തെറ്റായ വിശ്വാസമാണ്. 'ഞാൻ നല്ല ചർമ്മമുള്ളവനാണ്' എന്നത് ഏഴാമത്തെ തെറ്റായ വിശ്വാസമാണ്. 'എനിക്ക് നാൽപ്പത്തിയഞ്ച് വയസ്സായി' എന്നത് എട്ടാമത്തെ തെറ്റായ വിശ്വാസമാണ്. 'ഞാൻ ഈ മനുഷ്യന്റെ ബിസിനസ് പങ്കാളിയാണ്' എന്നതും തെറ്റായ വിശ്വാസമാണ്. "ഞാനൊരു ആദായ നികുതിദായകനാണ്" എന്ന് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞാൽ അതും തെറ്റായ വിശ്വാസമാണ്. ഇത്തരം എത്ര തെറ്റായ വിശ്വാസങ്ങൾ ഉടലെടുത്തിരിക്കണം?

'ഞാൻ' എന്നതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് മാറ്റം

ഈ [വിശ്വാസം] 'ഞാൻ ചന്ദുഭായ്' എന്നത് അഹംഭാവമാണ് (അഹംകാർ). കാരണം, ഒരാൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ അതല്ലെങ്കിൽ 'ഞാൻ' എന്ന് തെറ്റായി അവകാശപ്പെടുന്നതിനെയാണ് അഹംഭാവം എന്ന് പറയുന്നത്.

ചോദ്യകർത്താവ്: "ഞാൻ ചന്ദുഭായി" എന്ന് പറയുന്നതിൽ അഹംഭാവം എങ്ങനെ ഉണ്ടാകും? "ഞാൻ ഇങ്ങനെയാണ്, ഞാൻ അങ്ങനെയാണ്" എന്ന് ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ അത് വ്യത്യസ്തമായ കാര്യമായിരിക്കും, പക്ഷേ, "ഞാൻ ചന്ദുഭായിയാണ്" എന്ന് അവൻ നിസ്സാരമായി പറഞ്ഞാൽ അതിൽ ഈഗോ എവിടെയാണ്?

ദാദാശ്രീ: വെറുതെ പറഞ്ഞാലും ഈഗോ പിൻവാങ്ങുമോ? "എന്റെ പേര് ചന്ദുഭായ്" എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞാലും, അത് അഹംഭാവമാണ്. കാരണം, നിങ്ങൾ ആരാണെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് അറിയില്ല, അല്ലാത്തവരുമായി നിങ്ങൾ സ്വയം തിരിച്ചറിയുന്നു.

അതെല്ലാം അഹംഭാവമാണ്, അല്ലേ!

[പറയാൻ] 'നീ ചന്ദുഭായി' എന്നത് ഒരു 'നാടകീയ' ഉദ്ദേശ്യത്തിന് വേണ്ടി മാത്രമാണ് [ലൗകിക ഇടപെടലുകളിൽ നിങ്ങളുടെ പങ്ക് വഹിക്കുന്നതിന്]. അതുകൊണ്ട് "ഞാൻ ചന്ദുഭായ്" എന്ന് പറയുന്നതിൽ ഒരു പ്രശ്നവുമില്ല, പക്ഷേ 'ഞാൻ ചന്ദുഭായ്' എന്ന വിശ്വാസം വരരുത്.

ചോദ്യകർത്താവ്: അതെ, അല്ലെങ്കിൽ 'ഞാൻ' എന്ന അവസ്ഥ [തെറ്റായ സ്ഥലത്ത്] പിടിമുറുക്കിയിരിക്കും.

ദാദാശ്രീ: അല്ല , 'ഞാൻ' അതിന്റെ ശരിയായ സ്ഥാനത്ത് പ്രതിഷ്ഠിച്ചാൽ, അത് അഹംഭാവമല്ല. 'ഞാൻ' അതിന്റെ യഥാർത്ഥ സ്ഥാനത്തല്ല, അത് തെറ്റായി ആരോപിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലത്താണ്, അതിനാൽ അത് അഹംഭാവമാണ്. തെറ്റായി ആരോപിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലത്ത് നിന്ന് 'ഞാൻ' പിൻവാങ്ങുകയും ശരിയായ സ്ഥലത്ത് സ്ഥാനം നേടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അഹംഭാവം അപ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. അതിനാൽ, 'ഞാൻ' നീക്കം ചെയ്യേണ്ടതല്ല, 'ഞാൻ' അതിന്റെ കൃത്യമായ സ്ഥാനത്താണ് സ്ഥാപിക്കേണ്ടത്.

ഒരാൾ സ്വന്തം ആത്മാവിനെ അറിയാത്തവനാണോ?

വാസ്തവത്തിൽ, അനന്തമായ ജീവിതങ്ങൾക്കായി, സ്വന്തം ആത്മാവിൽ നിന്ന് മറഞ്ഞിരിക്കാൻ ഒരാൾ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരുവൻ തന്റെ സ്വയത്തിൽ നിന്ന് മറഞ്ഞിരിക്കുക മാത്രമല്ല, തന്റെ സ്വന്തമല്ലാത്തതെല്ലാം അറിയുകയും ചെയ്തു എന്നത് ആശ്ചര്യകരമല്ലേ? എത്ര നാൾ നിങ്ങൾ ആത്മാവിൽ നിന്ന് മറഞ്ഞിരിക്കും? നിങ്ങൾ എത്ര കാലം [ഈ രീതിയിൽ] തുടരും? ഈ ജീവിതത്തിന്റെ ഒരേയൊരു ലക്ഷ്യം 'ഞാൻ ആരാണ്' എന്ന് തിരിച്ചറിയുക എന്നതാണ്. മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം 'ഞാൻ ആരാണ്' എന്ന് കണ്ടെത്തുക മാത്രമാണ്. അല്ലെങ്കിൽ, അതുവരെ, നിങ്ങൾ ലക്ഷ്യമില്ലാതെ അലഞ്ഞുകൊണ്ടേയിരിക്കും. 'ഞാൻ ആരാണ്' എന്ന് നിങ്ങൾ അറിയണം, അല്ലേ? 'ഞാൻ ആരാണ്' എന്ന് നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതുണ്ടോ, ഇല്ലയോ?

[3] 'ഞാൻ', 'എന്റെ' എന്നിവ വേർതിരിക്കുന്നതിനുള്ള പരീക്ഷണം 'ഞാൻ', 'എന്റെ' എന്നിവ വേർതിരിക്കുക

‘ഞാനും’ ‘എന്റേതും’ വേർതിരിക്കാൻ നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞാൽ, നിങ്ങൾക്ക് യഥാർത്ഥത്തിൽ അവയെ വേർപെടുത്താൻ കഴിയുമോ? 'ഞാൻ', 'എന്റെ' എന്നിങ്ങനെ വേർതിരിക്കുന്നത് മൂല്യവത്താണോ അല്ലയോ? താമസിയാതെ അല്ലെങ്കിൽ പിന്നീട്, നിങ്ങൾ ഇത് അറിയേണ്ടതുണ്ട്, അല്ലേ! 'ഞാൻ', 'എന്റെ' എന്നിങ്ങനെ വേർതിരിക്കുക. പാലിൽ നിന്ന് ക്രീമിനെ വേർതിരിക്കുന്ന ഒരു ‘സെപ്പറേറ്റർ’ ഉള്ളതുപോലെ, ഇത് [‘ഞാൻ’, ‘എന്റെ’] വേർതിരിക്കുക.

ഈ നിമിഷം, നിങ്ങൾ 'എന്റെ' എന്ന് തിരിച്ചറിയുന്നുണ്ടോ? നിങ്ങൾ ‘ഞാൻ’ മാത്രമാണോ, അതോ ‘എന്റെ’ കൂടെയുണ്ടോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: 'എന്റെ' അരികിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും, അല്ലേ!

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾക്ക് 'എന്റെ' കീഴിൽ വരുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളും എന്താണ്?

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്റെ വീടും എന്റെ വീട്ടിനുള്ളിലെ എല്ലാ വസ്തുക്കളും.

ദാദാശ്രീ: അതെല്ലാം നിങ്ങളുടേതായി കണക്കാക്കുന്നുണ്ടോ? പിന്നെ ഭാര്യ ആരുടേതാണ്?

ചോദ്യകർത്താവ്: അവളും എന്റേതാണ്.

ദാദാശ്രീ: പിന്നെ ഇവർ ആരുടെ മക്കളാണ്?

ചോദ്യകർത്താവ്: അവരും എന്റേതാണ്.

ദാദാശ്രീ: പിന്നെ ഇത് ആരുടെ വാച്ച്?

ചോദ്യകർത്താവ്: അതും എന്റേതാണ്.

ദാദാശ്രീ: പിന്നെ ഇത് ആരുടെ കൈകളാണ്?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഈ കൈകളും എന്റേതാണ്.

ദാദാശ്രീ: അപ്പോൾ നീയും പറയും, "എന്റെ തല, എന്റെ ശരീരം, എന്റെ പാദങ്ങൾ, എന്റെ ചെവി, എന്റെ കണ്ണുകൾ." ശരീരത്തിന്റെ ഈ ഭാഗങ്ങളെല്ലാം 'എന്റേത്' എന്നാണ് നിങ്ങൾ പരാമർശിക്കുന്നത്, എന്നാൽ 'എന്റേത്' എന്ന് പറയുന്നത് ആരാണ്? അതിനെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും ചിന്തിച്ചിട്ടില്ലേ? നിങ്ങൾ പറയുന്നു, "എന്റെ പേര് ചന്ദുഭായ്", പിന്നീട് നിങ്ങൾ പറയുന്നു, "ഞാൻ ചന്ദുഭായ്"; ഇതിൽ വൈരുദ്ധ്യം ഉണ്ടെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് തോന്നുന്നില്ലേ?

ചോദ്യകർത്താവ്: അതെ, എനിക്ക് തോന്നുന്നു.

ദാദാശ്രീ: നീ ചന്ദുഭായ്; നിലവിൽ, 'ഞാൻ', 'എന്റെ' എന്നിവ അതിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. 'ഞാൻ', 'എന്റെ' എന്നീ രണ്ട് റെയിൽവേ ലൈനുകൾ തികച്ചും വ്യത്യസ്തമാണ്; അവ എല്ലായ്പ്പോഴും സമാന്തരമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു, അവ ഒരിക്കലും ലയിക്കുന്നില്ല. എന്നിരുന്നാലും, അവർ ഒന്നാണെന്ന് നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇത് മനസ്സിലാക്കി, 'എന്റെ' വേർതിരിക്കുക. 'എന്റെ' കീഴിൽ വരുന്നതെല്ലാം മാറ്റിവെക്കുക. ഉദാഹരണത്തിന്, [നിങ്ങൾ പറയുന്നു,] "എന്റെ ഹൃദയം"; അതിനാൽ അത് മാറ്റിവെക്കുക. ഈ ശരീരത്തിൽ നിന്ന് വേർപെടുത്താൻ നമുക്ക് മറ്റെന്താണ് വേണ്ടത്?

ചോദ്യകർത്താവ്: പാദങ്ങളും എല്ലാ സെൻസറി അവയവങ്ങളും.

ദാദാശ്രീ: അതെ, എല്ലാം. അഞ്ച് ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ (ജ്ഞാനേന്ദ്രിയം; കാഴ്ച, കേൾവി, സ്പർശം, മണം, രുചി എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് നേടുന്ന ശരീര സംവിധാനങ്ങൾ), അഞ്ച് പ്രവർത്തന അവയവങ്ങൾ (കർമേന്ദ്രിയം; ഉന്മൂലന അവയവങ്ങൾ, ജനനേന്ദ്രിയ അവയവങ്ങൾ, പാദങ്ങൾ, കൈകൾ, നാവ്.).

എന്നിട്ട് "എന്റെ മനസ്സ്" അല്ലെങ്കിൽ "ഞാൻ മനസ്സാണ്" എന്ന് പറയുമോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞാൻ പറയുന്നു, "എന്റെ മനസ്സ്."

ദാദാശ്രീ: "എന്റെ ബുദ്ധി" എന്ന് നിങ്ങൾ പറയുന്നില്ലേ?

ചോദ്യകർത്താവ്: അതെ.

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ പറയുന്ന, "എന്റെ ചിത്ത് (മനസ്സ്, ബുദ്ധി, ചിത്ത്, അഹംഭാവം എന്നിവ ചേർന്ന ആന്തരിക പ്രവർത്തന ഉപകരണത്തിലെ ദർശനത്തിന്റെയും അറിവിന്റെയും സൂക്ഷ്മ ഘടകം)", അല്ലേ?

ചോദ്യകർത്താവ്: അതെ.

ദാദാശ്രീ: അപ്പോൾ നിങ്ങൾ "എന്റെ അഹംഭാവം" എന്ന് പറയുകയാണോ അതോ "ഞാൻ അഹംഭാവം" എന്ന് പറയുകയാണോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്റെ അഹംഭാവം.

ദാദാശ്രീ: "എന്റെ അഹംഭാവം" എന്ന് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞാൽ, ആ പരിധിവരെ വേർപിരിയൽ നിലനിർത്താൻ നിങ്ങൾക്ക് കഴിയും. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിനപ്പുറം എന്താണ് ഉള്ളതെന്നും നിങ്ങളുടേത് ഏത് ഭാഗമാണെന്നും നിങ്ങൾക്കറിയില്ല. അപ്പോൾ പൂർണ്ണമായ വേർപിരിയൽ സംഭവിക്കുന്നില്ല. നിങ്ങളുടേത് എന്താണെന്ന് ഒരു പരിധിവരെ മാത്രമേ അറിയൂ. സ്ഥൂലഭാഗങ്ങൾ മാത്രമേ നിങ്ങൾക്ക് അറിയൂ; സൂക്ഷ്മമായ ഭാഗങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കറിയില്ല. വാസ്തവത്തിൽ, സൂക്ഷ്മമായ ഭാഗങ്ങൾ കുറയ്ക്കേണ്ടതുണ്ട്, തുടർന്ന് സൂക്ഷ്മമായ ഭാഗങ്ങൾ കുറയ്ക്കേണ്ടതുണ്ട്, തുടർന്ന് സൂക്ഷ്മമായ ഭാഗങ്ങൾ കുറയ്ക്കേണ്ടതുണ്ട്; അത് ജ്ഞാനി പുരുഷന്റെ മാത്രം ചുമതലയാണ്.

എന്നിരുന്നാലും, നിങ്ങൾ ഓരോ സ്പെയർ പാർട്ടുകളും കുറച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, 'ഞാൻ', 'എന്റെ' എന്നിവ വേർതിരിക്കാനാകും, അല്ലേ? നിങ്ങൾ 'ഞാൻ' എന്നതിൽ നിന്ന് 'എന്റെ' കുറയ്ക്കുന്നത് തുടരുകയാണെങ്കിൽ, ഒടുവിൽ അവശേഷിക്കുന്നത് എന്താണ്? നിങ്ങൾ 'എന്റെ' മാറ്റിവെച്ചാൽ, ആത്യന്തികമായി അവശേഷിക്കുന്നത് എന്താണ്?

ചോദ്യകർത്താവ്: 'ഞാൻ'.

ദാദാശ്രീ: അപ്പോൾ 'ഞാൻ' എന്നത് കൃത്യമായി നിങ്ങൾ

തന്നെയാണ്! അത്രമാത്രം. ആ 'ഞാൻ' തിരിച്ചറിയണം.

ചോദ്യകർത്താവ്: അങ്ങനെ ഒരു വേർപിരിയലിന് ശേഷം, അവശേഷിക്കുന്നതെന്താണോ അതാണ് 'ഞാൻ' എന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കണോ?

ദാദാശ്രീ: അതെ, വേർപിരിയലിനു ശേഷവും അവശേഷിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ തന്നെയാണ്. നിങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ എന്താണ് 'ഞാൻ'. ഇത് പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്, അല്ലേ?

അപ്പോൾ 'ഞാനും' 'എന്റെയും' വേർതിരിക്കുമ്പോൾ ഇതൊരു എളുപ്പമാർഗ്ഗമല്ലേ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇത് ലളിതമാണെന്ന് തോന്നുന്നു, പക്ഷേ അത് സംഭവിക്കുന്നത് സൂക്ഷ്മവും സൂക്ഷ്മതരവുമായ തലങ്ങൾ വേർപിരിയുമ്പോൾ മാത്രമാണ്, അല്ലേ? ഒരു ജ്ഞാനിയില്ലാതെ അത് സാധ്യമല്ല, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: അതെ, *ജ്ഞാനിപുരുഷൻ* അത് കാണിച്ചുതരും. അതുകൊണ്ടാണ് 'ഞങ്ങൾ' പറയുന്നത്, "ഞാനും' 'എന്റെ'യും ജ്ഞാനിയുടെ വേർതിരിവ് കൊണ്ട് വേർതിരിക്കുക. വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ രചയിതാക്കൾ ഇതിനെ 'വിഭജനം' എന്ന് വിളിക്കുന്നത് എന്താണ്? വേർപിരിയലിനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് (*ഭേദ് ജ്ഞാനം*) എന്നാണ് അവർ അതിനെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. വേർപിരിയലിനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവില്ലാതെ നിങ്ങൾ എങ്ങനെയാണ് കുറയ്ക്കൽ നടത്താൻ പോകുന്നത്? വേർപിരിയലിനെ കുറിച്ചുള്ള അറിവ്, എന്തൊക്കെയാണ് നിങ്ങളുടേത്, ഏതൊക്കെ കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങളുടേതല്ല എന്ന അറിവ് നിങ്ങൾക്കില്ല. വേർപിരിയലിനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്: ഇതെല്ലാം 'എന്റേതിൽ' പോകുന്നു, 'ഞാൻ' അതിൽ നിന്ന് വേറിട്ടുനിൽക്കുന്നു. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ *ജ്ഞാനിപുരുഷനുമായി* സമ്പർക്കം പുലർത്തുകയാണെങ്കിൽ, വേർപിരിയലിനെക്കുറിച്ചുള്ള ആ അറിവ് കൈവരിക്കും, തുടർന്ന് അത് നിങ്ങൾക്ക് വേറിട്ടുനിൽക്കും.

‘ഞാനും’ ‘എന്റെയും’ വേർതിരിവ് ഉണ്ടാക്കിയാൽ, അത് വളരെ എളുപ്പമാണ്, അല്ലേ? 'നാം' കാണിച്ച ഈ രീതിയിലൂടെ ആത്മീയത എളുപ്പമാണോ ബുദ്ധിമുട്ടാണോ? അല്ലാത്തപക്ഷം, കാലചക്രത്തിന്റെ ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ ജീവജാലങ്ങൾ തളർന്നുപോകുന്നതുവരെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.

ചോദ്യകർത്താവ്: മനസ്സിലാക്കാൻ ഞങ്ങളെ സഹായിക്കാൻ നിങ്ങളെപ്പോലുള്ള ഒരാളെ ഞങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമുണ്ട്, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: അതെ, ആവശ്യമുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും, ചുറ്റും ധാരാളം *ജ്ഞാനിപുരുഷന്മാർ* ഇല്ല, അല്ലേ! അവർ അപൂർവ്വമായി ചുറ്റും; അതിനാൽ ആ സമയത്ത് നിങ്ങളുടെ ജോലി പൂർത്തിയാക്കുക. ഒരു മണിക്കൂറോ മറ്റോ *ജ്ഞാനിപുരുഷന്റെ* 'സെപ്പറേറ്റർ' എടുക്കുക; അതിന് ഒരു ചാർജും ഇല്ല! അതിലൂടെ വേർപിരിയൽ പൂർത്തിയാക്കുക. അപ്പോൾ ‘ഞാൻ’ വേർപിരിയുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ, അത് ചെയ്യില്ല! 'ഞാൻ' വേർപെട്ടുകഴിഞ്ഞാൽ, എല്ലാ ജോലികളും പൂർത്തിയാകും. എല്ലാ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും സാരാംശം ഇത്രമാത്രം.

നിങ്ങൾക്ക് സ്വയം ആകണമെങ്കിൽ, ‘എന്റെ’ കീഴിലുള്ളതെല്ലാം നിങ്ങൾ സമർപ്പിക്കേണ്ടിവരും. ‘എന്റെ’ *ജ്ഞാനിപുരുഷന്* സമർപ്പിച്ചാൽ, നിങ്ങൾക്ക് ‘ഞാൻ’ മാത്രമാകും. ‘എന്റെ’ കൂടെയുള്ള ‘ഞാൻ’ മൂർത്തീഭാവം (*ജീവാത്മ*) എന്നറിയപ്പെടുന്നു. ‘ഞാനാണ്, ഇതെല്ലം എന്റേതാണ്,’ എന്ന അവസ്ഥയാണ് മൂർത്തീകൃതമായ സ്വയം. കൂടാതെ, ‘ഞാൻ ‘ഞാൻ’ മാത്രമാണ്, ഇതെല്ലാം എന്റേതല്ല,’ അവസ്ഥയാണ് പരമമായ ഞാൻ (*പരമാത്മാവ്*). അതുകൊണ്ട്, ‘എന്റെ’ കാരണം മുക്തി (*മോക്ഷം*) സംഭവിക്കുന്നില്ല. ‘ഞാൻ ആരാണ്’ എന്ന തിരിച്ചറിവ് (*ഭാൻ*) ഉണ്ടായാൽ ‘എന്റെ’ വിടവാങ്ങുന്നു. ‘എന്റെ’ പോയാൽ എല്ലാം പോകും.

'എന്റെ' ആപേക്ഷിക വകുപ്പും 'ഞാൻ' യഥാർത്ഥവുമാണ്.

അർത്ഥം, 'ഞാൻ' ഒരിക്കലും താൽക്കാലികമല്ല, 'ഞാൻ' ശാശ്വതമാണ്. 'എന്റെ' താൽക്കാലികമാണ്. അതിനാൽ, ഇതിനെല്ലാം ഇടയിൽ നിങ്ങൾ 'ഞാൻ' കണ്ടെത്തണം.

[4] ലോകത്തിലെ നിങ്ങളുടെ ശ്രേഷ്ഠമായവൻ ആരാണ്?

ജ്ഞാനി മാത്രമാണ് നിങ്ങളെ 'ഞാൻ' തിരിച്ചറിയാൻ ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നത്

ചോദ്യകർത്താവ്: 'ഞാൻ ആരാണ്' എന്ന് അറിയുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ പോയിന്റ്; ലൗകിക ജീവിതത്തിൽ (*സൻസാർ*) തുടരുമ്പോൾ അതെങ്ങനെ സാധ്യമാകും?

ദാദാശ്രീ: പിന്നെ അത് വേറെ എവിടെയാണ് അറിയാൻ കഴിയുക? ലൗകിക ജീവിതമല്ലാതെ ഒരാൾ ജീവിക്കുന്ന മറ്റൊരു സ്ഥലമുണ്ടോ? വാസ്തവത്തിൽ, ഈ ലോകത്തിലെ എല്ലാവരും ലൗകിക ജീവിതം നയിക്കുകയും ലൗകിക ജീവിതത്തിൽ തുടരുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവിടെ, 'ഞാൻ ആരാണ്' എന്ന് അറിയാൻ കഴിയും. ഈ ശാസ്ത്രം നിങ്ങൾ ആരാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ വേണ്ടിയുള്ളതാണ്. ഇവിടെ വരൂ, 'ഞങ്ങൾ' നിങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ സ്വത്വത്തെ തിരിച്ചറിയും.

'ഞങ്ങൾ' നിങ്ങളോട് ചോദിക്കുന്ന എല്ലാ ചോദ്യങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ, നിങ്ങൾ അത് ചെയ്യാൻ തുടങ്ങുമെന്ന് 'ഞങ്ങൾ' പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ല. അതിനുള്ള കഴിവ് താങ്കൾക്കില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് 'ഞങ്ങൾ' നിങ്ങളോട് പറയുന്നത്, 'ഞങ്ങൾ' നിങ്ങൾക്കായി എല്ലാം ചെയ്യും. അതിനാൽ നിങ്ങൾ വിഷമിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. യഥാർത്ഥത്തിൽ, നിങ്ങൾ ആദ്യം അറിയണം, 'ഞാൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ ആരാണ്', എന്താണ് അറിയേണ്ടത്? എന്താണ് സത്യം? എന്താണ് ശരിയായ വസ്തുകൾ? എന്താണ് ഈ ലോകം? എന്താണ് ഇതെല്ലാം? എന്താണ് പരമമായ സ്വയം (*പരമാത്മാ*)?'

സമ്പൂർണ്ണ സ്വയം നിലവിലുണ്ടോ? സമ്പൂർണ്ണ സ്വയം യഥാർത്ഥത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്നു, അത് തീർച്ചയായും നിങ്ങളുടെ

ഉള്ളിലാണ്. എന്തുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ ഇത് ബാഹ്യമായി തിരയുന്നത്? എന്നിരുന്നാലും, ആരെങ്കിലും നിങ്ങൾക്കായി 'വാതിൽ' തുറക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ നിങ്ങൾക്ക് അത് കാണാൻ കഴിയൂ, അല്ലേ! തനിയെ ഒരിക്കലും തുറക്കാൻ പറ്റാത്ത വിധത്തിൽ ആ 'വാതിൽ' അടഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അത് *ജ്ഞാനിപുരുഷന്റെ* മാത്രം ദൗത്യമാണ്, സ്വയം മുക്തി നേടുകയും അങ്ങനെ മറ്റുള്ളവരെ മോചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ.

നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം തെറ്റുകൾ, നിങ്ങളുടെ യജമാനൻ

ദൈവം (*ഭഗവാൻ*) യഥാർത്ഥത്തിൽ നിങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ രൂപം (*സ്വരൂപം*) ആണ്. നിങ്ങൾക്ക് മുകളിൽ ഒരു യജമാനനും ഇല്ല, നിങ്ങൾക്ക് മുകളിൽ ഉയർന്ന അധികാരിയുമില്ല. നിങ്ങൾക്ക് എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന ആരുമില്ല. 'നിങ്ങൾ' തികച്ചും സ്വതന്ത്രരാണ്; നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം തെറ്റുകളാൽ മാത്രം ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ആരും നിങ്ങളെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠരല്ല, ഒരു ജീവജാലത്തിനും നിങ്ങളെ തടസ്സപ്പെടുത്താൻ കഴിയില്ല. എണ്ണിയാലൊടുങ്ങാത്ത ജീവജാലങ്ങളുണ്ട്, എന്നാൽ ഒരു ജീവിയ്ക്കും ഒരിക്കലും നിങ്ങളിൽ ഇടപെടാൻ കഴിയില്ല. നിങ്ങളോട് ഇടപെടുന്ന ഈ ആളുകൾ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം തെറ്റ് കൊണ്ടാണ് അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്. നിങ്ങൾ മുൻകാലങ്ങളിൽ നടത്തിയ ഇടപാടുകളുടെ ഫലമാണിത്. 'ഞങ്ങൾ' ഇത് 'സ്വയം' കണ്ടതിന് ശേഷമാണ് പറയുന്നത്.

ഇനിപ്പറയുന്ന രണ്ട് പ്രസ്താവനകളിൽ, 'ഞങ്ങൾ' ഒരു ഗ്യാരണ്ടി നൽകുന്നു, അപ്പോഴാണ് ഒരു വ്യക്തിക്ക് വിമോചിതനായി തുടരാൻ കഴിയുക. 'ഞങ്ങൾ' പറയുന്നത് ഇതാണ്:

"നിങ്ങളുടെ ശ്രേഷ്ഠൻ ലോകത്തിൽ ആരുമില്ല. നിങ്ങളുടെ തെറ്റുകളും അബദ്ധങ്ങളും നിങ്ങളുടെ മേലധികാരികളാണ്. ഈ രണ്ടിന്റെയും അഭാവത്തിൽ, നിങ്ങൾ തീർച്ചയായും സമ്പൂർണ്ണ 'സ്വയം' ആകുന്നു.

അതിലുപരിയായി, "നിങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ചെറുതായി ഇടപെടാൻ ആർക്കും കഴിയില്ല. ഒരു ജീവിയ്ക്കും മറ്റൊരു ജീവിയുമായി നേരിയ തോതിൽ പോലും ഇടപെടാൻ കഴിയുന്ന അവസ്ഥയിലല്ല; ഈ ലോകം അങ്ങനെയാണ്."

ഈ രണ്ട് പ്രസ്താവനകൾ എല്ലാറ്റിനും അവസാനവും ആന്തരിക സംതൃപ്തിയും നൽകുന്നു.

[5] ഈ ലോകത്ത് പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നവൻ ആരാണ്?

ആരാണ് ഈ ലോകത്തെ നയിക്കുന്നത് എന്നതിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം

വസ്തുതകൾ അറിയാത്തതുകൊണ്ടാണ് ഈ കെണികളെല്ലാം ഉടലെടുത്തത്. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് ഇതിനകം അറിയാവുന്നത് അറിയണോ അതോ നിങ്ങൾക്ക് അറിയാത്തത് അറിയണോ?

'എന്താണ് ഈ ലോകം? എങ്ങനെയാണ് അത് നിലവിൽ വന്നത്? ആരാണ് സ്രഷ്ടാവ്? ലോകവുമായി നിങ്ങൾക്ക് എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്? നിങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കളുമായി നിങ്ങൾ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്? നിങ്ങളുടെ ബിസിനസ്സ് നടത്തുന്നതിനുള്ള അടിസ്ഥാനം എന്താണ്? 'ഞാൻ' ചെയ്യുന്നയാളാണോ അതോ മറ്റൊരു കർമ്മം ചെയ്യുന്നയാളാണോ?' ഇതെല്ലാം അറിയേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്, അല്ലേ?

ചോദ്യകർത്താവ്: അതെ.

ദാദാശ്രീ: ആദ്യം, നമുക്ക് അറിയേണ്ട കാര്യങ്ങളെ കുറിച്ച് സംസാരിക്കാം. ആരാണ് ഈ ലോകം സൃഷ്ടിച്ചത് എന്നാണ് നിങ്ങൾ കരുതുന്നത്? ഇത്ര സങ്കീർണ്ണമായ, കെട്ടുപിണഞ്ഞ ഈ ലോകം, ആര് സൃഷ്ടിച്ചു എന്നാണ് നിങ്ങൾ കരുതുന്നത്? എന്താണ് നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം?

ചോദ്യകർത്താവ്: ദൈവം തീർച്ചയായും അത് ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കണം.

ദാദാശ്രീ: പിന്നെ എന്തുകൊണ്ടാണ് ഈ ലോകം മുഴുവനും

വ്യസനം കൊണ്ട് നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്? വ്യസനങ്ങൾ ഇല്ലാത്ത സാഹചര്യം തീരെയില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: എല്ലാവരും വിഷമിക്കുന്നു, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: അതെ, എന്നാൽ ദൈവം ഈ ലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, അവൻ എന്തിനാണ് ഈ ലോകത്തെ വ്യസനങ്ങളാൽ നിറച്ചത്? നിങ്ങൾ അവനെ സിബിഐയെക്കൊണ്ട് [സെൻട്രൽ ബ്യൂറോ ഓഫ് ഇൻവെസ്റ്റിഗേഷൻ] അറസ്റ്റ് ചെയ്യിക്കണം !എന്നിരുന്നാലും, ദൈവം ഒട്ടും കുറ്റക്കാരനല്ല! ഈ ആളുകൾ അവനെ കുറ്റവാളിയായി കണക്കാക്കുന്നു എന്ന് മാത്രം.

വാസ്തവത്തിൽ, ദൈവം ഈ ലോകത്തിന്റെ സ്രഷ്ടാവല്ല. ഈ ലോകം ഉടലെടുത്തത് ശാസ്ത്രീയമായ സാഹചര്യ തെളിവുകളിലൂടെയാണ്. അതിനാൽ, ഇതെല്ലാം സ്വാഭാവിക സൃഷ്ടിയാണ്. ഗുജറാത്തിയിൽ, ഞാൻ ഇതിനെ വ്യവസ്ഥിത് ശക്തി (ശാസ്ത്രീയ സാഹചര്യ തെളിവുകളുടെ ഊർജ്ജം) എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്. ഇത് യഥാർത്ഥത്തിൽ വളരെ സൂക്ഷ്മമായ ഒരു വസ്തുതയാണ്.

ഇതിനെ മോക്ഷം എന്ന് പരിഗണിക്കാൻ കഴിയില്ല

‘‘ദൈവം ലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ചു’’ എന്ന് ഒരു കൊച്ചുകുട്ടി പോലും പറയുന്നു. പ്രശസ്തനായ ഒരു സംന്യാസി പോലും പറയും, "ദൈവമാണ് അത് സൃഷ്ടിച്ചത്". ഇതൊരു ലൗകിക വീക്ഷണമാണ്; അത് ഭൗതിക ലോകത്തിനപ്പുറത്തേക്ക് പോകുന്നില്ല.

ദൈവം സ്രഷ്ടാവാണെങ്കിൽ, അവൻ എപ്പോഴും നമ്മുടെ ശ്രേഷ്ഠനായിരിക്കും, മോക്ഷം (മോക്ഷം) എന്നൊന്നില്ല. എന്നിരുന്നാലും, വിമോചനം എന്നൊരു സംഗതിയുണ്ട്. ദൈവം സ്രഷ്ടാവല്ല. വിമോചനത്തെ മനസ്സിലാക്കുന്ന ആളുകൾ ദൈവത്തെ സ്രഷ്ടാവാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. 'വിമോചനം', 'ദൈവം സ്രഷ്ടാവ്', ഈ രണ്ട് ആശയങ്ങളും പരസ്പരവിരുദ്ധമാണ്. ഒരു സ്രഷ്ടാവ് അർത്ഥമാക്കുന്നത് അവൻ എക്കാലവും ഒരു പരോപകാരി

ആയി പരിഗണിക്കപ്പെടും, ഒരു പരോപകാരി എന്ന നിലയിൽ അവൻ എപ്പോഴും നമ്മുടെ ഉന്നതനായി തുടരും എന്നാണ്.

അപ്പോൾ, ദൈവത്തെ ആര് സൃഷ്ടിച്ചു?

ഇപ്പോൾ, യഥാർത്ഥത്തിൽ ദൈവമാണ് സ്രഷ്ടാവ് എന്ന് നമ്മൾ പറഞ്ഞാൽ, യുക്തിവാദിയായ ഒരാൾ ചോദിക്കും, "പിന്നെ ആരാണ് ദൈവത്തെ സൃഷ്ടിച്ചത്?" അതിനാൽ ചോദ്യങ്ങൾ ഉയരുന്നു. ആളുകൾ എന്നോട് പറയുന്നു, "ദൈവം ഈ ലോകത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നുവെന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് തോന്നുന്നു. ഇത് അങ്ങനെയല്ലെന്ന് നിങ്ങൾ പറയുന്നു, പക്ഷേ ഇത് അംഗീകരിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ ഇങ്ങനെ ചോദിക്കുന്നു, "ദൈവമാണ് കർത്താവ് എന്ന് ഞാൻ അംഗീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ആരാണ് ദൈവത്തെ സൃഷ്ടിച്ചത്? ഇത്രയും പറയൂ. ആരാണ് ഈ സ്രഷ്ടാവിനെ [*ദൈവത്തെ*] സൃഷ്ടിച്ചത്?" ഒരു സ്രഷ്ടാവുണ്ടെങ്കിൽ, സ്രഷ്ടാവിനെ സൃഷ്ടിച്ച ഒരാൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം എന്നത് യുക്തിപരമാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന് അവസാനമുണ്ടാകില്ല, അതിനാൽ ഈ ആശയം തെറ്റാണ്.

ഈ ലോകത്തിന് ഒരു ആരംഭമോ, അവസാനമോ ഇല്ല

അങ്ങനെ, ആരും സൃഷ്ടിക്കാതെയാണ് [*ലോകം*] ഉണ്ടായത്, ആരും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല. ആരും ഇത് സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല, അതിനാൽ നമുക്ക് ആരോട് ഇതിനെക്കുറിച്ച് ചോദിക്കാൻ കഴിയും? ഞാനും, ഇത്രയും കുഴപ്പം സൃഷ്ടിച്ച് ഒരു ബാധ്യത ഏറ്റെടുത്തവനെ തിരയുകയായിരുന്നു! ഞാൻ എല്ലായിടത്തും തിരഞ്ഞു, പക്ഷേ അവനെ എവിടെയും കണ്ടില്ല.

ഞാൻ വിദേശ ശാസ്ത്രജ്ഞരോട് പറഞ്ഞു, "ദൈവമാണ് സ്രഷ്ടാവ് എന്നതിന് നിങ്ങളുടെ പക്കലുള്ള തെളിവ് എന്നോട് ചർച്ച ചെയ്യുക. അവനാണ് സ്രഷ്ടാവെങ്കിൽ, എന്നോട് പറയൂ, ഏത് വർഷത്തിലാണ് അവൻ [*ലോകം*] സൃഷ്ടിച്ചത്?" അതിന് അവർ പറഞ്ഞു, "ഞങ്ങൾക്ക് വർഷം അറിയില്ല." ഞാൻ അവരോട് ചോദിച്ചു, "എന്നാൽ അതിന് ഒരു തുടക്കമുണ്ടോ ഇല്ലയോ?" അവർ

മറുപടി പറഞ്ഞു: അതെ, ഒരു തുടക്കമുണ്ട്. ഒരു സ്രഷ്ടാവുണ്ടെന്ന് അവർ അവകാശപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ, തീർച്ചയായും ഒരു തുടക്കം ഉണ്ടായിരിക്കണം, അല്ലേ! തുടക്കമുള്ളത് അനിവാര്യമായും അവസാനിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ, ഈ ലോകത്തിന് അവസാനമില്ല. തുടക്കമില്ല, പിന്നെ എങ്ങനെ അവസാനമുണ്ടാകും? അത് യഥാർത്ഥത്തിൽ തുടക്കമോ അവസാനമോ ഇല്ലാത്തതാണ്. തുടക്കമില്ലാത്തതിന് ഒരു സ്രഷ്ടാവ് ഉണ്ടാകില്ല; നിനക്ക് അങ്ങനെ തോന്നുന്നില്ലേ?

ദൈവത്തിന്റെ ശരിയായ വിലാസം

അപ്പോൾ വിദേശ ശാസ്ത്രജ്ഞർ എന്നോട് ചോദിച്ചു, "അപ്പോൾ ദൈവം ഇല്ലേ?" അതുകൊണ്ട് ഞാൻ അവരോട് പറഞ്ഞു, "ദൈവം ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഈ സന്തോഷമോ ദുരിതമോ അനുഭവിക്കുകയില്ല. അതിനാൽ ദൈവം തീർച്ചയായും ഉണ്ട്. അവർ എന്നോട് ചോദിച്ചു, "ദൈവം എവിടെയാണ് വസിക്കുന്നത്?" ഞാൻ പറഞ്ഞു, "അവൻ എവിടെയാണ് താമസിക്കുന്നതെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നു?" അതിന് അവർ മറുപടി പറഞ്ഞു, "മുകളിൽ". ഞാൻ ചോദിച്ചു, "അവൻ മുകളിൽ എവിടെയാണ് താമസിക്കുന്നത്? അവന്റെ തെരുവ് നമ്പർ എന്താണ്? അവൻ ഏത് തെരുവിലാണ് താമസിക്കുന്നതെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാമോ? അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു കത്ത് അയക്കുന്നതിന് നിങ്ങൾക്ക് ശരിയായ വിലാസമുണ്ടോ? അവിടെ ഉയർന്ന അധികാരമില്ല. ഞാൻ എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളും സന്ദർശിച്ചു. അവൻ മുകളിലാണെന്ന് എല്ലാവരും പറയുന്നു, അവർ മുകളിലേക്ക് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഞാൻ വിചാരിച്ചു, 'എല്ലാവരും ഇത് പറയുന്നു, അതിനാൽ എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടായിരിക്കണം.' അങ്ങനെ ഞാൻ അവിടെ എല്ലായിടത്തും അന്വേഷിക്കാൻ പുറപ്പെട്ടു, പക്ഷേ അവിടെ ശൂന്യമായ സ്ഥലമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമില്ല, അവിടെ ആരും ഇല്ല. മുകളിൽ ആരും താമസിക്കുന്നില്ല. അപ്പോൾ വിദേശ ശാസ്ത്രജ്ഞർ എന്നോട് ചോദിച്ചു, "ദൈവത്തിന്റെ ശരിയായ വിലാസം നൽകാമോ?" ഞാൻ അവരോട് പറഞ്ഞു, "അത് എഴുതുക. ദൈവം ദൃശ്യമോ അദൃശ്യമോ ആയ എല്ലാ സൃഷ്ടികളിലും

ഉണ്ട്, [മനുഷ്യനിർമ്മിത] സൃഷ്ടിയിലല്ല.

ഈ ടേപ്പ് റെക്കോർഡർ ഒരു സൃഷ്ടിയാണ്. മനുഷ്യനിർമിത വസ്തുക്കളിൽ ദൈവം വസിക്കുന്നില്ല. സ്വാഭാവികമായി നിലനിൽക്കുന്ന എല്ലാ വസ്തുക്കളിലും ദൈവം ഉണ്ട്.

സ്വന്തം സൗകര്യത്തിന് അനുസരിച്ച് തത്ത്വങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു

അതിനാൽ ഇത് ശാസ്ത്രീയ സാഹചര്യ തെളിവാണ്. പല സാഹചര്യങ്ങളും ഒത്തുചേരുമ്പോഴാണ് പണി നടക്കുന്നത്. അതിൽ, "ഞാൻ അത് ചെയ്തു" എന്ന് അഹംഭാവത്തോടെ നിങ്ങൾ അവകാശപ്പെടുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ, കാര്യങ്ങൾ നന്നായി വരുമ്പോൾ, “ഞാൻ അത് ചെയ്തു” എന്ന് ആളുകൾ അവകാശപ്പെടുന്നു, അവർ നന്നായി വരാത്തപ്പോൾ, “എന്റെ സാഹചര്യങ്ങൾ ഇപ്പോൾ അനുകൂലമല്ല” എന്ന് അവർ പറയുന്നു! നമ്മുടെ ആളുകൾ ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ പറയാറില്ലേ? നമ്മുടെ ആളുകൾ സാഹചര്യങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു, അല്ലേ?

ചോദ്യകർത്താവ്: അതെ.

ദാദാശ്രീ: ഒരാൾ പണം സമ്പാദിക്കുമ്പോൾ, സമ്പാദിക്കുന്നതിന്റെ കർത്തവ്യത്തിൽ നിന്ന് ഉണ്ടാകുന്ന ആനന്ദത്തിൽ അവൻ മുഴുകുന്നു, അയാൾക്ക് നഷ്ടം വരുമ്പോൾ അവൻ ഒഴികഴിവ് പറയുന്നു. നിങ്ങൾ അവനോട് ചോദിച്ചാൽ, “എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നത്, സുഹൃത്തേ? എന്തുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ ഈയിടെ ഇങ്ങനെ ആയിത്തീർന്നത്?" അപ്പോൾ അവൻ മറുപടി പറഞ്ഞു, "ദൈവം എന്നോട് കോപിക്കുന്നു."

ചോദ്യകർത്താവ്: ഒരാൾ തന്റെ സൗകര്യത്തിനനുസരിച്ച് തത്ത്വങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നത് അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

ദാദാശ്രീ: അതെ. സ്വന്തം സൗകര്യമനുസരിച്ച്, എന്നാൽ ദൈവത്തിനോട് അങ്ങനെയൊരു ആരോപണം ഉന്നയിക്കാൻ പാടില്ല. നിങ്ങൾ ഒരു അഭിഭാഷകനെ കുറ്റപ്പെടുത്തിയാലും

മറ്റാരെയെങ്കിലും കുറ്റപ്പെടുത്തിയാലും കൊള്ളാം, പക്ഷേ ദൈവത്തെ കുറ്റപ്പെടുത്താൻ കഴിയുമോ! ഒരു അഭിഭാഷകന് ഒരു കേസ് ഫയൽ ചെയ്യാനും നഷ്ടപരിഹാരം ക്ലെയിം ചെയ്യാനും കഴിയും, എന്നാൽ ആരാണ് ഈ സ്യൂട്ട് ഫയൽ ചെയ്യുക? ഇതിന്റെ ഫലം അടുത്ത ജന്മത്തിൽ ഭയങ്കരമായ ബന്ധനത്തിന് കാരണമാകുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് ദൈവത്തെ കുറ്റപ്പെടുത്താൻ കഴിയുമോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇല്ല

ദാദാശ്രീ: അല്ലെങ്കിൽ "എന്റെ നക്ഷത്രങ്ങൾ അനുകൂലമല്ല" എന്ന് ഒരാൾ പറയും. അല്ലെങ്കിൽ ഒരാൾ പറയും, "എന്റെ ബിസിനസ്സ് പങ്കാളി വിഡ്ഢിയാണ്." ബിസിനസ്സ് പങ്കാളിയുമായി എതിർപ്പുകൾ ഉന്നയിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ അവൻ പറയും, "എന്റെ മരുമകൾ ഭാഗ്യവതിയാണ്." എന്നിരുന്നാലും, അവൻ സ്വയം കുറ്റപ്പെടുത്തുകയില്ല! അവൻ ഒരിക്കലും സ്വന്തം ഉത്തരവാദിത്തം സമ്മതിക്കുന്നില്ല. ഇന്ത്യക്ക് പുറത്ത് നിന്നുള്ള ഒരാളുമായി ഞാൻ സംസാരിച്ചിരുന്നു. "എന്തുകൊണ്ടാണ് ഇന്ത്യക്കാർ ചെയ്ത ഒരു കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തം ഏറ്റെടുക്കാത്തത്?" അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു, "അതുതന്നെയാണ് ഇന്ത്യൻ പസിൽ. എല്ലാറ്റിലും ഏറ്റവും വലിയ പ്രഹേളികയുണ്ടെങ്കിൽ അത് ഇന്ത്യൻ [പസിൽ] ആയിരിക്കും.

ശാസ്ത്രീയ സാഹചര്യ തെളിവുകൾ

അതിനാൽ ഇത് ചർച്ച ചെയ്യുക, നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്ന എന്തും ചർച്ച ചെയ്യുക. കാര്യങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യുന്നതിലൂടെ നിങ്ങൾക്ക് എല്ലാ വ്യക്തതകളും ലഭിക്കും.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഈ പ്രസ്താവന 'ശാസ്ത്രീയ സാഹചര്യ തെളിവ്' എനിക്ക് മനസ്സിലായില്ല.

ദാദാശ്രീ: ഇതെല്ലാം ശാസ്ത്രീയ സാഹചര്യ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്. ഈ ലോകത്തിലെ ഒരു പരമാണു പോലും (നിർജീവ പദാർത്ഥത്തിന്റെ ഏറ്റവും ചെറിയതും അവിഭാജ്യവും നശിപ്പിക്കാനാവാത്തതുമായ കണിക) മാറ്റാൻ കഴിയില്ല. നിങ്ങൾ

ഇപ്പോൾ ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ ഇരുന്നാൽ, നിങ്ങൾ എന്താണ് കഴിക്കാൻ പോകുന്നതെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയില്ല! ഭക്ഷണം പാകം ചെയ്യാൻ പോകുന്ന ആൾക്ക് നാളെ മെനുവിൽ എന്തായിരിക്കുമെന്ന് അറിയില്ല! ഇത് എങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നു എന്നതും ഒരു അത്ഭുതമാണ്! നിങ്ങൾക്ക് എത്രമാത്രം കഴിക്കാൻ കഴിയും, എത്രമാത്രം നിങ്ങൾക്ക് കഴിക്കാൻ കഴിയില്ല; അതിനുള്ള എല്ലാ പരമാണുകളും ഇതിനകം [അകത്ത്] ക്രമീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇന്ന് നിങ്ങൾ എന്നെ കണ്ടുമുട്ടിയ വസ്തുത എന്തടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഇത് സംഭവിച്ചത്? അത് ശാസ്ത്രീയമായ സാഹചര്യ തെളിവുകൾ മാത്രമാണ്. ഇതിന് പിന്നിൽ വളരെ സൂക്ഷ്മമായ കാരണങ്ങളുണ്ട്. ഈ കാരണങ്ങൾ എന്താണെന്ന് കണ്ടെത്തുക

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്നാൽ നമുക്ക് അവ എങ്ങനെ കണ്ടെത്താനാകും?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ഇവിടെ വന്നിരിക്കുന്നത് നിങ്ങളുടെ കൈയിലല്ല. 'ഞാൻ വന്നു, ഞാൻ പോയി' എന്ന അഹംഭാവം നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. അതിനാൽ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കാലുകളിലേക്ക് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഒരാൾ എന്താണ് അർത്ഥമാക്കേണ്ടത്?

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്റെ കാലുകൾ വേദനിക്കുന്നുണ്ടെന്ന്.

ദാദാശ്രീ: അതെ, നിങ്ങളുടെ കാലുകൾ വേദനിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കാലുകളെ കുറ്റപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ സ്വയം ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നതാണോ അതോ നിങ്ങളുടെ കാലുകൾ നിങ്ങളെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നതാണോ എന്ന് നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാകുന്നില്ലേ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ശരി, അത് ഇപ്പോഴും 'ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നു' എന്ന് കണക്കാക്കും, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: തീർച്ചയായും വന്നത് നിങ്ങളാണ്, അല്ലേ? നിങ്ങളുടെ കാലുകൾ വേദനിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ വീണ്ടും വരുമോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇവിടെ വരണമെന്നത് എന്റെ സ്വന്തം ആഗ്രഹമായിരുന്നു; അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ വന്നത്.

ദാദാശ്രീ: അതെ, നിങ്ങൾക്ക് ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു, അതിനാൽ നിങ്ങൾ വന്നു. എന്നിരുന്നാലും, നിങ്ങളുടെ കാലുകളും മറ്റുള്ളവയും നന്നായി പ്രവർത്തിച്ചതുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾക്ക് ഇവിടെ വരാൻ കഴിഞ്ഞത്, അല്ലേ? അവ നന്നായി പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ എന്തുചെയ്യും?

ചോദ്യകർത്താവ്: എങ്കിൽ എനിക്ക് വരാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല, അത് സത്യമാണ്.

ദാദാശ്രീ: അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരം ഇവിടെ വരാൻ കഴിയുമോ? ഒരു വ്യക്തി ഇവിടെ ഒരു വണ്ടിയിൽ വന്ന് ‘‘ഞാൻ വന്നു, ഞാൻ വന്നു’’ എന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നതുപോലെ. അപ്പോൾ ഞാൻ അവനോട് പറയും, "നിന്റെ കാലുകൾ തളർന്നിരിക്കുന്നു, പിന്നെ നീ എങ്ങനെ ഇവിടെ വന്നു?" അതിന് അദ്ദേഹം മറുപടി പറയും, ‘‘ഞാൻ ഒരു വണ്ടിയിലാണ് വന്നത്. പക്ഷേ വന്നവൻ ഞാനാണ്, തീർച്ചയായും ഞാൻ തന്നെയാണ് വന്നത്.’’ "പക്ഷേ, നീ വന്നോ അതോ വണ്ടി നിന്നെ കൊണ്ടുവന്നോ?" അപ്പോൾ അദ്ദേഹം മറുപടി പറയും, "വണ്ടിയാണ് എന്നെ കൊണ്ടുവന്നത്." അതുകൊണ്ട് ഞാൻ ചോദിക്കും, "ഇത് നിന്നെ കൊണ്ടുവന്ന വണ്ടിയാണോ അതോ നിന്നെ കൊണ്ടുവന്ന വണ്ടി വലിക്കുന്ന കാളയാണോ?"

അതിനാൽ, ഇത് യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ നിന്ന് വളരെ അകലെയാണ്! എന്നാൽ സങ്കൽപ്പിക്കുക, ഒരാൾ തെറ്റായ കാര്യങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു! ഈ സാഹചര്യങ്ങളെല്ലാം അനുകൂലമാണെങ്കിൽ ഇവിടെ വരാം. അല്ലെങ്കിൽ, ഒരാൾക്ക് കഴിയില്ല.

നിങ്ങൾക്ക് ഒരു തലവേദനയുണ്ടെങ്കിൽ ഇവിടെ എത്തിയാലും തിരിച്ച് പോകേണ്ടി വരും. നിങ്ങളാണ് ഇവിടെ വന്ന് [സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരം] പോയതെങ്കിൽ, തലവേദന എന്നൊരു ഒഴികഴിവ് നൽകാൻ നിങ്ങൾക്ക് കഴിയില്ല, അല്ലേ? അപ്പോൾ നിന്റെ

തലയാണോ നിന്നെ ഇവിടെ എത്തിച്ചത് അതോ നീയാണോ ഇവിടെ വന്നത്? അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഇങ്ങോട്ട് പോകുന്ന വഴിയിൽ ആരെയെങ്കിലും കണ്ടാൽ, "ചന്ദുഭായ്, എന്റെ കൂടെ വരൂ" എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞാൽ, നിങ്ങൾ പിന്തിരിയേണ്ടിവരും. അതിനാൽ, സാഹചര്യങ്ങൾ അനുകൂലമാണെങ്കിൽ, ഇവിടെയുള്ള വഴിയിൽ നിങ്ങൾക്ക് തടസ്സങ്ങളൊന്നും നേരിടാത്തിടത്തോളം, അപ്പോഴാണ് നിങ്ങൾക്ക് ഇവിടെയെത്താൻ കഴിയുക.

നിങ്ങൾക്ക് എത്ര ശക്തിയുണ്ട്?

'നിങ്ങൾ' ഒരിക്കലും കഴിച്ചിട്ടില്ല, അല്ലേ! യഥാർത്ഥത്തിൽ ചന്ദുഭായിയാണ് ഇതെല്ലാം കഴിക്കുന്നത്, നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു ‘ഞാൻ കഴിച്ചു.’ ചന്ദുഭായിയാണ് ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നത്, ചന്ദുഭായി മലമൂത്രവിസർജനം ചെയ്യുന്നു. ഒരു കാരണവുമില്ലാതെ നിങ്ങൾ ഇതിൽ കുടുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് ഇത് മനസ്സിലായോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ദയവായി അത് വിശദീകരിക്കൂ.

ദാദാശ്രീ: കുടൽ ശൂന്യമാക്കാനുള്ള സ്വതന്ത്ര ശക്തിയുള്ള ആരും ഈ ലോകത്ത് ജനിച്ചിട്ടില്ല. അവന്റെ കുടൽ ശൂന്യമാക്കാൻ ആർക്കും സ്വതന്ത്രമായ ശക്തിയില്ല, അപ്പോൾ അയാൾക്ക് മറ്റെന്താണ് ശക്തി? അത് പോലെ, ഒരാളുടെ പ്ലാൻ അനുസരിച്ച് കുറച്ച് കാര്യങ്ങൾ നടക്കുമ്പോൾ, അവൻ വിശ്വസിക്കുന്നു, ‘എല്ലാം ഞാൻ കാരണം മാത്രമാണ് സംഭവിക്കുന്നത്.’ മലബന്ധം വരുമ്പോൾ അവൻ സത്യം അറിയും!

ഒരിക്കൽ, ഞാൻ വഡോദരയിൽ ഒത്തുകൂടി, മറ്റ് രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള പത്ത് പന്ത്രണ്ട് ഡോക്ടർമാരും. ഞാൻ അവരോട് പറഞ്ഞു, "നിങ്ങളുടെ കുടൽ ശൂന്യമാക്കാനുള്ള സ്വതന്ത്രമായ ഊർജ്ജം നിങ്ങൾക്കില്ല." അങ്ങനെ അവരെല്ലാവരും ഞെട്ടിപ്പോയി. അപ്പോൾ ഞാൻ അവരോട് പറഞ്ഞു, “നിങ്ങൾക്ക് മലബന്ധം വരുമ്പോൾ ഇത് മനസ്സിലാകും. അത്തരമൊരു സാഹചര്യത്തിൽ, നിങ്ങൾ മറ്റൊരാളുടെ സഹായം തേടേണ്ടിവരും. അതിനാൽ, ഇത് നിങ്ങളുടെ സ്വതന്ത്ര ഊർജ്ജമല്ല. പ്രകൃതിയുടെ ഊർജ്ജം നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം

ഊർജ്ജമാണെന്ന് നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചത് മിഥ്യാ ധാരണയിലൂടെയാണ്. നിങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണത്തിലല്ലാത്തതിനെ നിങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണത്തിലാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നതിനെ മിഥ്യാധാരണ എന്ന് വിളിക്കുന്നു. ഇത് ഒരു പരിധിവരെ മനസ്സിലായോ? നിനക്ക് അത് കുറച്ച് മനസ്സിലായോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: അതെ, ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു.

ദാദാശ്രീ: ഇത്രയും മനസ്സിലാക്കിയാലും അന്തിമ പരിഹാരം വരും. ഇവരെല്ലാം പറയുന്നു, ''ഞാൻ ഇത്രയും തപസ്സ ചെയ്തു, ജപിച്ചു, ഉപവസിച്ചു''; അതെല്ലാം ഒരു മിഥ്യയാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ലോകം എപ്പോഴും ഇതുപോലെ തുടരും. ഈഗോ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ആളുകൾക്ക് ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കാൻ കഴിയില്ല. അത് ഒരാളുടെ സ്വഭാവമാണ്, അല്ലേ?

ചെയ്യുന്നയാൾ, നിമിത്തമായി ചെയ്യുന്നയാൾ...

ചോദ്യകർത്താവ്: ഒരാൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ ചെയ്യുന്നവൻ അല്ലെങ്കിൽ, ആരാണ് ആ ചെയ്യുന്നവൻ ? അവന്റെ യഥാർത്ഥ രൂപം എന്താണ്?

ദാദാശ്രീ: വസ്തുത ഇതാണ്; ഒരാൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു തെളിവ് (നൈമിതിക്) ചെയ്യുന്നയാളാണ്. ഒരാൾ തീർച്ചയായും ഒരു സ്വതന്ത്ര പ്രവർത്തകനല്ല, പക്ഷേ അവൻ ഒരു നിമിത്തമാണ്. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഒരു പാർലമെന്ററി പ്രക്രിയയിലെന്നപോലെ ചെയ്യുന്ന ആളാണ്. പാർലമെന്ററി പ്രക്രിയ എന്താണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്? ഒരു പാർലമെന്റിൽ എല്ലാവരും വോട്ട് ചെയ്യുന്നതുപോലെ, ഒരാൾ സ്വന്തം വോട്ട് നൽകുകയും അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, "ഞാൻ തീർച്ചയായും ഇത് ചെയ്യണം" എന്ന് തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ, നടക്കുന്ന ആസൂത്രണത്തിന്റെ പരിധി വരെ, ഈ പരിധി വരെ അവൻ ചെയ്യുന്നു. ഒരാൾ തന്നെ ആസൂത്രണം ചെയ്യുന്നു. ആസൂത്രണത്തിൽ മാത്രമേ കർതൃത്വം ഉള്ളൂ; ഒരാൾ ആസൂത്രണത്തിൽ അംഗീകാരം നൽകുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിനെക്കുറിച്ച് ലോകത്തിന് അറിയില്ല. 'ഫീഡ്'

[ഉദ്ദേശ്യം] ചെറിയ 'കമ്പ്യൂട്ടറിൽ' നിന്നുള്ള ഔട്ട്പുട്ടാണ്, ആ 'ഫീഡ്' പിന്നീട് വലിയ 'കമ്പ്യൂട്ടറിലേക്ക്' ഇൻപുട്ട് ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെ, നടക്കുന്ന ആസൂത്രണം പിന്നീട് വലിയ 'കമ്പ്യൂട്ടറി'ലേയ്ക്ക് നൽകപ്പെടുന്നു. വലിയ 'കമ്പ്യൂട്ടർ' പിന്നീട് അനുബന്ധ ഫലം നൽകുന്നു. അതിനാൽ ഈ ജീവിതത്തിൽ, മുഴുവൻ ജീവിതവും ഡിസ്ചാർജ് രൂപത്തിലാണ്, മുൻകാല ജീവിതത്തിൽ ചുമത്തിയ കാരണങ്ങൾ. അതിനാൽ ജനനം മുതൽ മരണം വരെയുള്ള ഈ ജീവിതകാലം ഡിസ്ചാർജ് രൂപത്തിലാണ്. ഒന്നും ഒരാളുടെ കൈയിലില്ല, അത് മറ്റൊരു സ്ഥാപനത്തിന്റെ അധികാരത്തിൻ കീഴിലാണ്. ആസൂത്രണം നടന്നുകഴിഞ്ഞാൽ, എല്ലാം മറ്റൊരു സ്ഥാപനത്തിന്റെ അധികാരത്തിന് കീഴിലാകും. മൂർത്തമായ അസ്തിത്വത്തിൽ പ്രഭാവം കൊണ്ടുവരുന്നതിൽ ആ അസ്തിത്വം ഒരു പങ്ക് വഹിക്കുന്നു. അതിനാൽ പ്രത്യക്ഷമായ പ്രഭാവം വ്യത്യസ്തമാണ്. പ്രത്യക്ഷമായ പ്രഭാവം മറ്റൊരു സ്ഥാപനത്തിന്റെ അധികാരത്തിന് വിധേയമാണ്. നിങ്ങൾക്ക് ഇത് മനസ്സിലായോ? ഇത് വളരെ ഗഹനമായ ഒരു പോയിന്റാണ്.

കർമ്മം കർത്തവ്യത്തിലൂടെ ബന്ധിതമാണ്

ചോദ്യകർത്താവ്: കർമ്മ ബന്ധനത്തിൽ നിന്ന് മുക്തനാകാൻ ഞാൻ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്?

ദാദാശ്രീ: ഈ കർമ്മങ്ങൾ, ചെയ്യുന്നവനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ കർമ്മം നിർവഹിച്ചാൽ മാത്രമേ ബന്ധിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ. ഒരുവൻ ചെയ്യുന്നവനല്ലെങ്കിൽ, കർമ്മം ബന്ധിതമല്ല. എന്തുകൊണ്ടാണ് ഒരാൾ ചെയ്യുന്നത്? 'ഞാൻ ചന്ദുഭായ് ' (ആരോപിത് ഭാവ്) എന്ന തെറ്റായ ആട്രിബ്യൂഷനിൽ ഒരാൾ ഉറച്ചുനിൽക്കുമ്പോൾ, അവൻ ചെയ്യുന്നവനാകുന്നു. ഒരാൾ സ്വയത്തിലേക്ക് വന്നാൽ, അവൻ ഒട്ടും ചെയ്യുന്നവനല്ല. "ഞാൻ അത് ചെയ്തു" എന്ന് ഒരാൾ പറയുമ്പോൾ അവൻ അത് ചെയ്യുന്നവനാകുന്നു. അതിനാൽ അവൻ കർമ്മത്തിന് പിന്തുണ നൽകുന്നു. ഇപ്പോൾ, അവൻ ചെയ്യുന്നവനല്ലെങ്കിൽ, അപ്പോൾ കർമ്മം ഇല്ലാതാവുന്നു ; പിന്തുണയ്ക്കാത്തിടത്തോളം കാലം അവ ചിതറിപ്പോകും. അതിനാൽ

കർമ്മബോധം ഉള്ളിടത്തോളം കാലം കർമ്മം ഉണ്ട്.

"ഛൂതേ ദേഹാധ്യാസ് തോ നഹിൻ കർത്ത തൂ കർമ്മ,

നഹിൻ ഭോക്താ തൂ തേനോ ഈൗജ് ധർമ്മ നോ മർമ്മ."

'ഞാൻ ശരീരമാണ് എന്ന വിശ്വാസം ഇല്ലാതാകുമ്പോൾ, നീ കർമ്മം ചെയ്യുന്നവനല്ല.

നീ കർമ്മം അനുഭവിക്കുന്നവനല്ല; അതാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ മതത്തിന്റെ സത്ത."

- ശ്രീമദ് രാജ്ചന്ദ്ര

നിലവിൽ, 'ഞാൻ ചന്ദുഭായിയാണ്' എന്ന് നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു, അതിനാൽ സ്വയവും ഞാനല്ലാത്തതും ഒന്നായി മാറിയിരിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ഈ രണ്ട് സ്ഥാപനങ്ങളും വെവ്വേറെയാണ്. 'നീ' വേറെയും ചന്ദുഭായ് വേറെയും. എന്നിരുന്നാലും, നിങ്ങൾ ഇതിനെക്കുറിച്ച് അറിയാത്തിടത്തോളം, എന്തുചെയ്യാൻ കഴിയും? ജ്ഞാനി പുരുഷൻ അവരെ ഭേദ വിജ്ഞാനത്തിലൂടെ വേർതിരിക്കുന്നു (സ്വയം അല്ലാത്തതിൽ നിന്ന് സ്വയം വേർതിരിക്കുന്ന ശാസ്ത്രം). അതിനാൽ നിങ്ങൾ വേർപിരിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞാൽ, നിങ്ങൾ ഒന്നും 'ചെയ്യേണ്ടതില്ല', ചന്ദുഭായ് എല്ലാം ചെയ്തുകൊണ്ടേയിരിക്കും.

[6] ആർക്കാണ് ഭേദ് ജ്ഞാനം നൽകാൻ കഴിയുക?

സ്വയവും അല്ലാത്തതും എന്ന ശാസ്ത്രീയമായ വേർതിരിവ്

ഈ മോതിരത്തിൽ സ്വർണ്ണവും ചെമ്പും ഒരുമിച്ച് ചേർത്തിട്ടുണ്ടെന്ന് കരുതുക. നിങ്ങൾ അത് നിങ്ങളുടെ നാട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുകയും നിങ്ങളുടെ കുടുംബാംഗങ്ങളോട് "എനിക്ക് സ്വർണ്ണവും ചെമ്പും വേർതിരിച്ചു തരൂ!" എന്ന് ചോദിക്കുകയും ചെയ്താൽ, അപ്പോൾ അവിടെയുള്ളവരെല്ലാം അവരെ നിങ്ങൾക്കായി വേർപെടുത്തുമോ? ആരെങ്കിലും അങ്ങനെ ചെയ്യുമോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: സ്വർണ്ണപ്പണിക്കാരൻ മാത്രമേ അങ്ങനെ ചെയ്യൂ.

ദാദാശ്രീ: ആരുടെ ജോലിയാണോ, ഇതിൽ വിദഗ്ദ്ധനാണോ, ആ വ്യക്തി സ്വർണ്ണവും ചെമ്പും വേർതിരിക്കും; അവൻ സ്വർണ്ണത്തിന്റെ നൂറു ശതമാനം വേർതിരിക്കും. കാരണം, രണ്ടിന്റെയും *ഗുണധർമ്മം* (പ്രത്യേക പ്രവർത്തനങ്ങളുള്ള അന്തർലീനമായ ഗുണങ്ങൾ) അവനറിയാം, 'സ്വർണ്ണത്തിന് ഈ *ഗുണധർമ്മങ്ങളും* ചെമ്പിന് ഈ *ഗുണധർമ്മവും* ഉണ്ട്' എന്ന് അവനറിയാം. അതുപോലെ തന്നെ, *ജ്ഞാനിപുരുഷൻ* സ്വയത്തിന്റെയും അല്ലാത്തതിന്റെയും *ഗുണധർമ്മം* അറിയുന്നു. സ്വയം.

ഈ മോതിരത്തിലെ സ്വർണ്ണവും ചെമ്പും ഒരു മിശ്രിതത്തിന്റെ രൂപത്തിലാണ്, അതിനാൽ അവയെ വേർതിരിക്കുന്നത് സാധ്യമാണ്. സ്വർണ്ണവും ചെമ്പും ഒരു സംയുക്തമായി മാറുകയാണെങ്കിൽ, അവയെ വേർതിരിക്കാൻ കഴിയില്ല. അല്ലെങ്കിൽ, പ്രോപ്പർട്ടികൾ പൂർണ്ണമായും വ്യത്യസ്തമായി മാറും. അതുപോലെ, സ്വയവും സ്വയമല്ലാത്തതും ഒരു മിശ്രിതമാണ്, അവ ഒരു സംയുക്ത രൂപത്തിലല്ല. അതുകൊണ്ടാണ് അവയുടെ അന്തർലീനമായ സ്വഭാവം ഒരിക്കൽ കൂടി തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുന്നത്. അവ ഒരു സംയുക്തമായി മാറിയിരുന്നെങ്കിൽ, വ്യക്തിയുടെ അന്തർലീനമായ സ്വഭാവം ഇനി ഒരിക്കലും കണ്ടെത്താനാവില്ല. സ്വത്വത്തിന്റെ *ഗുണധർമ്മം* കണ്ടെത്തുകയില്ല, അല്ലാത്തതിന്റെ *ഗുണധർമ്മം* കണ്ടെത്തുകയുമില്ല, മൂന്നാമത്തേത് പൂർണ്ണമായും പുതിയ *ഗുണധർമ്മം* ഉദയം ചെയ്യും. എന്നിരുന്നാലും, ഇത് അങ്ങനെയല്ല. ഇത് കേവലം രൂപപ്പെട്ട ഒരു മിശ്രിതമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് *ജ്ഞാനിപുരുഷൻ* രണ്ടിനെയും വേർതിരിക്കുമ്പോൾ '*ആത്മസാക്ഷാത്കാരം*' ലഭിക്കുന്നത്.

എന്താണ് ജ്ഞാന വിധി?

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്താണ് താങ്കളുടെ ഈ *ജ്ഞാന വിധി*?

ദാദാശ്രീ: *ജ്ഞാന വിധി* സ്വയമല്ലാത്ത സമുച്ചയത്തെയും (*പുദ്ഗൽ*) സ്വയത്തെയും (*ആത്മ*) വേർതിരിക്കുന്നു! ഇത് ശുദ്ധമായ സ്വത്വത്തെയും (*ശുദ്ധ ചേതൻ*) സ്വയമല്ലാത്ത സമുച്ചയത്തെയും വേർതിരിക്കുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇത് സിദ്ധാന്തത്തിൽ നല്ലതാണ്, പക്ഷേ എനിക്ക് ഈ പ്രക്രിയയെക്കുറിച്ച് അറിയണം.

ദാദാശ്രീ: ഒരാൾ ഒന്നും നൽകേണ്ടതില്ല, ഒരാൾ ഇവിടെ ഇരുന്ന സംസാരിക്കുന്നത് കൃത്യമായി ആവർത്തിക്കണം. [ഇത് 'ഞാൻ ആരാണ്' എന്ന തിരിച്ചറിവിലേക്ക് നയിക്കുന്ന വിജ്ഞാനത്തിന്റെ രണ്ട് മണിക്കൂർ പരീക്ഷണമാണ്. 48 മിനിറ്റ് നേരത്തേക്ക്, സെൽഫ്, നോൺ - സെൽഫ് എന്നിവയെ വേർതിരിക്കുന്ന സയൻസ് ഓഫ് സെപ്പറേഷൻ (*ഭേദ് വിജ്ഞാൻ*) വാക്യങ്ങൾ ആവർത്തിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. സന്നിഹിതരാകുന്നവരെല്ലാം ഒരുമിച്ച് ഇത് ആവർത്തിക്കണം. തുടർന്ന്, ഒരു മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ, *അഞ്ച് ആജ്ഞകൾ* (*ജ്ഞാന വിധിക്ക്* ശേഷം പ്രബുദ്ധമായ അവസ്ഥയെ നിലനിറുത്തുന്നതിന് *ജ്ഞാനിപുരുഷൻ* നൽകിയ പ്രത്യേക നിർദ്ദേശങ്ങൾ) ഉദാഹരണസഹിതം വിശദമായി വിവരിക്കുന്നു, അതിൽ ഈ നിമിഷം മുതൽ എങ്ങനെ ജീവിതം നയിക്കണമെന്ന് അറിയിക്കുന്നു. അങ്ങനെ പുതിയ കർമ്മം ചാർജ്ജ് ചെയ്യപ്പെടാതിരിക്കാൻ, ഭൂതകാലത്തിൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ട കർമ്മം എങ്ങനെ പൂർണമായി തീർന്നുപോകും, അതോടൊപ്പം, 'ഞാൻ ശുദ്ധാത്മാവാണ്' എന്ന സ്ഥാപിത അവബോധം (*ലക്ഷ്*) എങ്ങനെ എപ്പോഴും നിലനിൽക്കും.]

ഒരു ഗുരുവാണോ, ഒരു ജ്ഞാനിയാണോ ആവശ്യം

ചോദ്യകർത്താവ്: ദാദായെ കണ്ടു മുട്ടുന്നതിന് മുമ്പ് ഒരാൾക്ക് ഒരു ഗുരു ഉണ്ടെങ്കിൽ, എന്തു ചെയ്യണം?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിക്കാൻ താൽപ്പര്യമില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിക്കണമെന്ന് നിർബന്ധമില്ല. നിങ്ങൾക്ക് വേണമെങ്കിൽ പോകാം, നിങ്ങൾക്ക് താൽപ്പര്യമില്ലെങ്കിൽ പോകരുത്. വാസ്തവത്തിൽ, അദ്ദേഹത്തിന് വേദനിക്കാത്ത കാരണത്താൽ നിങ്ങൾ പോകണം. നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തോട് വിനയം പാലിക്കണം. ജ്ഞാനം എടുക്കുന്ന സമയത്ത്, ആരെങ്കിലും എന്നോട് ചോദിച്ചാൽ, "ഞാൻ ഇപ്പോൾ എന്റെ ഗുരുവിനെ ഉപേക്ഷിക്കണോ?" അപ്പോൾ ഞാൻ അവനോട്

പറയും, "ഹേയ്, അദ്ദേഹത്തെ ഉപേക്ഷിക്കരുത്. ഈ ഗുരുവിന്റെ നിമിത്തമാണ് താങ്കൾ ഇത്രയും ദൂരം എത്തിയത്. ഒരു ഗുരുവിനെ പിന്തുടരുന്നതിലൂടെ, ഒരു വ്യക്തി ചില അതിരുകൾക്കുള്ളിൽ തുടരുന്നു. ഗുരു ഇല്ലെങ്കിൽ അതിരുകളില്ല. എന്നിരുന്നാലും, നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ ഗുരുവിനോട് പറയാം, "ഞാൻ ഒരു ജ്ഞാനിപുരുഷനെ കണ്ടുമുട്ടി. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദർശനം (*ഭക്തിപരമായ ദർശനം*) ചെയ്യാൻ പോകുന്നു. ചിലർ തങ്ങളുടെ ഗുരുവിനെ 'നമ്മളിലേക്ക്' കൊണ്ടുവരുന്നു. കാരണം, ഗുരുവും മുക്തി നേടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു, അല്ലേ! ഒരു ഗുരുവില്ലാതെ ലൗകിക ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് നേടാനാവില്ല, മുക്തിയിലേക്ക് നയിക്കുന്ന അറിവ് നേടാനാവില്ല. ഒരു ലൗകിക ഗുരു ലൗകിക ഇടപെടലിനുള്ളതാണ് (*വ്യവാഹർ*), അതേസമയം ജ്ഞാനിപുരുഷൻ സ്വയത്തിനും അതിന്റെ മണ്ഡലത്തിനും (*നിശ്ചയ്*) വേണ്ടിയുള്ളതാണ്. ലൗകിക ഇടപെടൽ ആപേക്ഷികമാണ്, അതേസമയം സ്വയവും അതിന്റെ മണ്ഡലവും യഥാർത്ഥമാണ്. ബന്ധുവിന് ഒരു ഗുരു ആവശ്യമാണ്, അതേസമയം യഥാർത്ഥത്തിന് ജ്ഞാനിപുരുഷൻ ആവശ്യമാണ്.

(7) മോക്ഷത്തിന്റെസ്വഭാവം എന്താണ്?

ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട ഒരേ ഒരു ലക്ഷ്യം

ചോദ്യകർത്താവ്: ഒരു മനുഷ്യന് എന്ത് ലക്ഷ്യമാണ് ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടത്?

ദാദാശ്രീ: മോക്ഷം (*മോക്ഷം*) നേടുക എന്നത് മാത്രം; അത് മാത്രമായിരിക്കണം ലക്ഷ്യം. നിങ്ങൾക്കും മോചനം വേണം അല്ലേ? എത്രകാലം ലക്ഷ്യമില്ലാതെ അലഞ്ഞുനടക്കാനാണ് നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്? നിങ്ങൾ അനന്തമായ ജീവരൂപത്തിൽ ഇത് മാത്രമേ ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ . നിങ്ങൾ അലഞ്ഞുതിരിയാത്ത സ്ഥലമില്ല, അല്ലേ! നിങ്ങൾ മൃഗരൂപത്തിൽ, മനുഷ്യരൂപത്തിൽ, ദേവ ഗതിയിൽ അലഞ്ഞുനടന്നു; ഈ അസ്തിത്വ മേഖലകളിലെല്ലാം അലയുകയല്ലാതെ നിങ്ങൾ ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. എന്തിന് അലയേണ്ടി

വന്നു? 'ഞാൻ ആരാണ് എന്നത് [ഉത്തരം] നിങ്ങൾ അറിയാത്തത് കൊണ്ടാണ്. സ്വരൂപം (*സ്വരൂപം*) എന്ന നിലയിൽ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം യഥാർത്ഥ രൂപം നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. നിങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ രൂപം സ്വയം അറിയണം. നിങ്ങൾ ആരാണെന്ന് അറിയേണ്ടേ? ഇത്രയധികം അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞിട്ടും, നിങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോഴും [ഇതിനുള്ള ഉത്തരം] അറിയില്ല അല്ലെ ? പണമുണ്ടാക്കുക മാത്രമാണോ ജീവിതലക്ഷ്യം? മുക്തി നേടുന്നതിനായി നിങ്ങൾ ഒരു പരിധി വരെ ചെയ്യേണ്ടതല്ലേ?

ചോദ്യകർത്താവ്: അത് ചെയ്യണം.

ദാദാശ്രീ: അപ്പോൾ സ്വതന്ത്രനാകേണ്ട ആവശ്യമുണ്ട്, അല്ലേ? സ്വയമല്ലാത്ത കാര്യങ്ങളിൽ നിങ്ങൾക്ക് എത്രകാലം ആശ്രയിക്കാനാകും?

ചോദ്യകർത്താവ്: സ്വതന്ത്രനാകാൻ അത് ആവശ്യമില്ലെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു, എന്നാൽ സ്വതന്ത്രനാകാനുള്ള ധാരണ ആവശ്യമാണ്.

ദാദാശ്രീ: അതെ, ആ ധാരണ ആവശ്യമാണ്. ആ ധാരണ കിട്ടിയാൽ മതി. നിങ്ങൾക്ക് സ്വതന്ത്രനാകാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ കുഴപ്പമില്ല; സ്വതന്ത്രനാകണോ വേണ്ടയോ എന്നത് പിന്നീട് വരും. എങ്കിലും, ധാരണ ആവശ്യമാണ്, അല്ലേ? ഇത് ആദ്യം മനസ്സിലാക്കിയാൽ, അത് ആവശ്യത്തിലധികം.

സ്വതസിദ്ധമായ പ്രകൃതിയിലേക്ക് സ്വയം വരാൻ ഒരു ശ്രമവും ആവശ്യമില്ല

മോക്ഷം എന്നാൽ സ്വന്തമായ സ്വതസിദ്ധമായ സ്വഭാവത്തിലേക്ക് വരുക എന്നതാണ്, അതേസമയം ലൗകിക ജീവിതം എന്നാൽ സ്വന്തമല്ലാത്തതിനെ തിരിച്ചറിയുക എന്നതാണ്. അപ്പോൾ ഏതാണ് എളുപ്പം? സ്വതസിദ്ധമായ പ്രകൃതിയിൽ സ്വയം എന്ന നിലയിൽ തുടരുക. അതിനാൽ, മുക്തി നേടുന്നതിന് പ്രയാസമില്ല. എല്ലായ്പ്പോഴും ലൗകിക ജീവിതമാണ് ക്ലേശകരം. താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, കിച്ചഡി (ലളിതമായ അരിയും

ചെറുപയറും ചേർത്ത് ഉണ്ടാക്കുന്ന ഒരു ഗുജറാത്തി ഭക്ഷണം) തയ്യാറാക്കുന്നതിനേക്കാൾ എളുപ്പമാണ് മുക്തി. കിച്ചഡി ഉണ്ടാക്കാൻ തടി തേടണം, അരിയും ചെറുപയറും അന്വേഷിക്കണം, ചട്ടി തിരയണം, വെള്ളം അന്വേഷിക്കണം; ഇത് ചെയ്തതിന് ശേഷം മാത്രമേ കിച്ചഡി ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിയൂ. അതേസമയം മോക്ഷം കിച്ചഡി ഉണ്ടാക്കുന്നതിനേക്കാൾ എളുപ്പമാണ്. എന്നിരുന്നാലും, മുക്തിയുടെ ദാതാവായ ജ്ഞാനിയെ കണ്ടെത്തണം. അല്ലെങ്കിൽ, ഒരിക്കലും മുക്തി നേടുകയില്ല; പത്തുലക്ഷം (കോടി) വർഷങ്ങൾ കടന്നുപോയേക്കാം, എന്നിട്ടും അത് നേടാനാവില്ല. നിങ്ങൾ അനന്തമായ ജീവിതങ്ങളിലൂടെ കടന്നുപോയിട്ടില്ലേ?

കഠിനാധ്വാനത്തിലൂടെ മോക്ഷം നേടാനാവില്ല

“വരൂ, ‘ഞങ്ങളിൽ’ നിന്ന് നിങ്ങളുടെ മോചനം നേടൂ!” എന്ന് ‘ഞങ്ങൾ’ പറയുന്നില്ലെ . എന്നിട്ടും ആളുകൾ വിചാരിക്കുന്നു, ‘നമ്മുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് ഒരു കഠിനാധ്വാനവുമില്ലാതെ നമുക്ക് ലഭിക്കുന്ന മോക്ഷം കൊണ്ട് എന്ത് പ്രയോജനം!’ എങ്കിൽ നന്നായി, കഠിനാധ്വാനത്തിലൂടെ അത് നേടിയെടുക്കുക. അവന്റെ ധാരണ എത്ര ഗംഭീരമാണെന്ന് നോക്കൂ! കൂടാതെ, കഠിനാധ്വാനത്തിലൂടെ ഒന്നും നേടാനാവില്ല. കഠിനാധ്വാനം ചെയ്ത് ആരും മുക്തി നേടിയിട്ടില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: മോക്ഷം നൽകാനോ എടുത്തുകളയാനോ കഴിയുമോ?

ദാദാശ്രീ: കൊടുക്കാനും എടുക്കാനും പറ്റുന്ന ഒന്നല്ല അത് . സജീവമായ ഒരു തെളിവിലൂടെയാണ് അത് കൈമാറുന്നത്. നിങ്ങൾ 'ഞങ്ങളെ' കണ്ടുമുട്ടി എന്നത് തന്നെ ഒരു സജീവ തെളിവാണ് (*നിമിത്ത്*). സജീവമായ ഒരു തെളിവ് ആവശ്യമാണ്. അല്ലാതെ കൊടുക്കുന്നവനോ എടുക്കുന്നവനോ ഇല്ല. ആരെയാണ് ദാതാവായി കണക്കാക്കുന്നത്? തന്റേതായ എന്തെങ്കിലും ദാനം ചെയ്യുന്നവനെ ദാതാവായി കണക്കാക്കുന്നു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, മോക്ഷം നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിലാണ്; 'ഞങ്ങൾ' നിങ്ങളെ കാണിക്കുകയും അത് നിങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. അതുകൊണ്ട്

കൊട്ടുക്കലും വാങ്ങലും ഇല്ല, സജീവമായ ഒരു തെളിവ് മാത്രമേയുള്ളൂ.

മോക്ഷമെന്നാൽ അനശ്വരമായ പരമാനന്ദം

ചോദ്യകർത്താവ്: മോക്ഷം നേടുന്നതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണ്?

ദാദാശ്രീ: ചിലർ 'ഞങ്ങളെ' കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ, 'ഞങ്ങളോട്' പറയും, "എനിക്ക് മോക്ഷം വേണ്ട." അതുകൊണ്ട് ഞാൻ അവരോട് പറയുന്നു, “പ്രിയപ്പെട്ടവരേ, നിങ്ങൾക്ക് വിമോചനത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ലായിരിക്കാം, പക്ഷേ നിങ്ങൾക്ക് സന്തോഷം വേണോ വേണ്ടയോ? അതോ നിങ്ങൾക്ക് ദുരിതം ഇഷ്ടമാണോ?" അതിന് അവർ മറുപടി പറഞ്ഞു, "ഇല്ല, ഞങ്ങൾക്ക് സന്തോഷം വേണം." അതുകൊണ്ട് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു, "നിങ്ങൾക്ക് ഒരു പരിധിവരെ സന്തോഷം ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് ചെയ്യുമോ?" അവർ മറുപടി പറഞ്ഞു, "ഇല്ല, ഞങ്ങൾക്ക് പൂർണ്ണമായ സന്തോഷം വേണം." അതുകൊണ്ട് ഞാൻ അവരോട് പറയുന്നു, “എങ്കിൽ നമുക്ക് സന്തോഷത്തെക്കുറിച്ച് മാത്രം സംസാരിക്കാം! മോക്ഷത്തെക്കുറിച്ച് മറക്കുക. ” യഥാർത്ഥത്തിൽ മോക്ഷം എന്താണെന്ന് ആളുകൾക്ക് മനസ്സിലാകുന്നില്ല. അവർ വെറും വാക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നു, അത്രമാത്രം. മോക്ഷം എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥലമുണ്ടെന്ന് ആളുകൾ വിശ്വസിക്കുന്നു, അവിടെ പോകുമ്പോൾ അവർ മോക്ഷം ആസ്വദിക്കും! എന്നിരുന്നാലും, അത് അങ്ങനെയല്ല.

മോക്ഷത്തിന്റെ രണ്ട് ഘട്ടങ്ങൾ

ചോദ്യകർത്താവ്: മോക്ഷത്തിന്റെ പരമ്പരാഗത നിർവചനം ജനനമരണ ചക്രത്തിൽ നിന്നുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യമാണ്.

ദാദാശ്രീ: അതെ, അത് സത്യമാണ്. എന്നിരുന്നാലും, അത് മോക്ഷത്തിന്റെ അവസാന ഘട്ടമാണ്; അത് ദ്വിതീയ ഘട്ടമാണ്. ആദ്യ ഘട്ടത്തിൽ, ലൗകിക ജീവിതത്തിന്റെ ദുരിതങ്ങൾക്കിടയിൽ [കഷ്ടതകൾക്കിടയിലുള്ള] അഭാവം നിലനിൽക്കുന്നതിനെയാണ് ആദ്യത്തെ മോക്ഷം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ലൗകിക ജീവിതത്തിന്റെ ദുരിതങ്ങൾക്കിടയിലും, ഒരാൾ ദുരിതങ്ങളാൽ ബാധിക്കപ്പെടാതെ

തുടരുന്നു, ബാഹ്യമായി പ്രേരിതമായ പ്രശ്നങ്ങളിൽ (*ഉപാധി*) ആനന്ദകരമായ അവസ്ഥ (*സമാധി*) നിലനിൽക്കുന്നു; അതാണ് ആദ്യത്തെ മോക്ഷം. തുടർന്ന്, ഒരാൾ ഭൗതികശരീരം [ശാശ്വതമായി] ഉപേക്ഷിച്ചാൽ, ആത്യന്തികമായ മോക്ഷം സംഭവിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ആദ്യത്തെ മോക്ഷം ഇവിടെയും ഇപ്പോളും നടക്കണം. മോക്ഷം തീർച്ചയായും 'നമുക്ക്' സംഭവിച്ചതാണ്, അല്ലേ! ലൗകിക ജീവിതത്തിൽ ജീവിച്ചാലും, ലൗകിക ജീവിതത്താൽ ബാധിക്കപ്പെടാതെ നിൽക്കണം; അത്തരത്തിലുള്ള മോക്ഷം നടക്കണം. അക്രം വിജ്ഞാൻ (ആത്മസാക്ഷാത്കാരത്തിന്റെ പടിയില്ലാത്ത ശാസ്ത്രം) വഴി ഇത് സാധ്യമാണ്.

നിത്യജീവിതത്തിൽ മോക്ഷം അനുഭവിക്കൽ

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇനി ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം (*മുക്തി*) അല്ലെങ്കിൽ മോക്ഷം (*മോക്ഷം*) എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ഒരാൾ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ അനുഭവിക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യമാണോ അതോ മരണശേഷം ലഭിക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യമാണോ?

ദാദാശ്രീ: മരിച്ചതിനുശേഷം സ്വാതന്ത്ര്യം കൊണ്ട് എന്ത് പ്രയോജനം? നിങ്ങൾ മരിച്ചതിനുശേഷം നിങ്ങൾക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിക്കുമെന്ന് ആളുകൾ പറയുന്നു, അങ്ങനെ പറഞ്ഞാൽ അവർ നിങ്ങളെ കുടുക്കുന്നു. ഹേയ്, ഇവിടെ എന്തെങ്കിലും കാണിക്കൂ! ഞാൻ അതിന്റെ രുചി അനുഭവിക്കട്ടെ, എന്തെങ്കിലും തെളിവ് കാണിക്കൂ. അവിടെ [മരണാനന്തരം] മുക്തി നേടുമെന്ന് ഒരാൾക്ക് എങ്ങനെ ഉറപ്പിക്കാം? 'കടത്തിൽ' എടുക്കപ്പെടുന്ന മോക്ഷം കൊണ്ട് എന്ത് പ്രയോജനം? 'കടപ്പാട്' എടുക്കുന്ന മോക്ഷത്തിലൂടെ ഒന്നും നേടില്ല. 'കൈയിൽ കാശ്' ഉള്ളതാണ് നല്ലത്. ലൗകിക ജീവിതം നയിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് ഇവിടെ സ്വാതന്ത്ര്യം അനുഭവിക്കാൻ കഴിയണം, ജനക് രാജാവ് [ബി.സി. 5000-ൽ ജീവിച്ചിരുന്ന, തന്റെ എല്ലാ രാജകീയ ചുമതലകളും നിർവഹിച്ച പ്രബുദ്ധനായ രാജാവ്] സ്വാതന്ത്ര്യം അനുഭവിച്ചതുപോലെ. നിങ്ങൾ ഇത് കേട്ടിട്ടുണ്ടോ ഇല്ലയോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞാൻ അത് കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

[8] എന്താണ് അക്രം പാത?

അക്രം ജ്ഞാനത്തിലൂടെ അസാധാരണമായ ആത്മീയ ശക്തികൾ

ചോദ്യകർത്താവ്: ശരി, ലൗകിക ജീവിതം നയിക്കുമ്പോൾ അത്ര എളുപ്പത്തിൽ ആത്മസാക്ഷാത്കാരം നേടാൻ കഴിയുമോ?

ദാദാശ്രീ: അതെ അങ്ങനെ ഒരു വഴിയുണ്ട്. ലൗകികജീവിതം നയിക്കുമ്പോൾ മാത്രമല്ല, ഭാര്യയോടൊപ്പമാണെങ്കിലും ആത്മസാക്ഷാത്കാരം നേടാനാകും. ഒരു ലൗകിക ജീവിതം നയിക്കുമ്പോൾ മാത്രമല്ല, നിങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ വിവാഹം കഴിക്കാനും ലോക ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളെല്ലാം നിറവേറ്റാനും നിങ്ങൾക്ക് സ്വയം സാക്ഷാത്കാരം നേടാനാകും. ഞാനും ഒരു ലൗകിക ജീവിതം നയിക്കുകയും നിങ്ങളെ ആത്മസാക്ഷാത്കാരത്തിൽ എത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ലൗകിക ജീവിതം നയിക്കുക എന്നതിനർത്ഥം, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് എല്ലാ സ്വാതന്ത്ര്യവും നൽകുന്നു; നിങ്ങൾക്ക് പുറത്ത് പോയി ഒരു സിനിമ കാണാം, നിങ്ങളുടെ മകനെ വിവാഹം കഴിപ്പിക്കാം, നിങ്ങളുടെ മകളെ വിവാഹം കഴിപ്പിക്കാം, മാത്രമല്ല, അവരെ വിവാഹം കഴിപ്പിക്കുമ്പോൾ മനോഹരമായ വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കാം. ഇതിനപ്പുറം മറ്റെന്തെങ്കിലും 'ഗ്യാരന്റി' [ഉറപ്പ്] നിങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമുണ്ടോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: അത്തരത്തിലുള്ള എല്ലാ സ്വാതന്ത്ര്യവും നൽകിയാൽ, ഒരാൾക്ക് തീർച്ചയായും അതിൽ വിജയിക്കാനാകും.

ദാദാശ്രീ: എല്ലാ സ്വാതന്ത്ര്യവും! ഇതൊരു അസാധാരണ പാതയാണ്. നിങ്ങൾ കഠിനമായ ജോലികളൊന്നും ചെയ്യേണ്ടതില്ല. 'ഞങ്ങൾ' നിങ്ങളുടെ കൈകളിൽ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം ആത്മാവിനെ തരും, അതിനാൽ അതിനുശേഷം, സ്വയത്തിൽ വസിക്കുകയും 'ലിഫ്റ്റിൽ' തുടരുകയും ചെയ്യുക. ‘നിങ്ങൾ’ മറ്റൊന്നും ചെയ്യേണ്ടതില്ല. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഒരു പുതിയ കർമ്മവും ബന്ധിക്കുകയില്ല. വീണ്ടും ഒരു പുതിയ ജീവിതത്തിനായി മാത്രമേ നിങ്ങൾ കർമ്മത്തെ

ബന്ധിക്കുകയുള്ളൂ, അതും നിങ്ങൾ 'ഞങ്ങളുടെ' ആജ്ഞകൾ (ജ്ഞാന വിധിക്ക് ശേഷം പ്രബുദ്ധമായ അവസ്ഥയെ നിലനിർത്തുന്ന ജ്ഞാനിപുരുഷൻ നൽകുന്ന പ്രത്യേക നിർദ്ദേശങ്ങൾ) പിന്തുടരുന്നിടത്തോളം മാത്രം. നിങ്ങൾ 'ഞങ്ങളുടെ' ആജ്ഞകളിൽ തുടരേണ്ടതിന്റെ കാരണം, 'ലിഫ്റ്റിന്' പുറത്ത് കൈ കയറ്റിയാൽ നിങ്ങൾ കുഴപ്പത്തിലാകും എന്നതാണ്!

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ അതിനർത്ഥം ഇനി ഒരു ജന്മം കൂടി എടുക്കാനുണ്ടോ?

ദാദാശ്രീ: നിനക്ക് ഭൂതകാലമുണ്ടായിരുന്നു, ഭാവി ജന്മവും ഉണ്ടാകും. ഈ ജ്ഞാനം ഒന്നോ രണ്ടോ ജന്മങ്ങൾ ഇനിയും ബാക്കിയുണ്ട്. ആദ്യം വരുന്നത് ആത്മജ്ഞാനത്തിൽ നിന്നുള്ള മോചനമാണ്. പിന്നെ, ഒന്നോ രണ്ടോ ആയുസ്സുകൾ കൂടി കഴിയുമ്പോൾ, അന്തിമ വിമോചനം കൈവരിക്കുന്നു. കാലചക്രത്തിന്റെ നിലവിലെ യുഗം ഒരു ജന്മം കൂടി അവശേഷിക്കുന്നു.

അതിനാൽ, ഒരു ദിവസം 'ഞങ്ങളുടെ' അടുത്തേക്ക് വരൂ. 'ഞങ്ങൾ' [*ജ്ഞാന വിധി* വേണമെന്ന്] തീരുമാനിക്കുന്ന ദിവസം വരൂ. അന്ന് 'ഞങ്ങൾ' എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി 'കയർ' മുറിക്കുന്നു. 'ഞങ്ങൾ' അത് ദിവസവും മുറിക്കുന്നില്ല. അല്ലെങ്കിൽ, 'നമുക്ക്' ഒരു പുതിയ ബ്ലേഡ് ലഭിക്കണം. സാധാരണ ദിവസങ്ങളിൽ, *സത്സംഗം* (ചോദ്യോത്തര രൂപത്തിൽ നടക്കുന്ന ആത്മീയ സമ്മേളനം) ഉണ്ട്. പക്ഷേ, തീരുമാനിച്ച ആ ദിവസം, 'ഞങ്ങൾ' നേരിട്ട് 'കയറിന്റെ' 'കെട്ട്' അറുക്കുന്നു. മറ്റൊന്നുമല്ല. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ പെട്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നു, ഇതെല്ലാം റിലീസ് ചെയ്തുവെന്ന്. ബന്ധിതനായ ഒരാൾ മോചിതനായ അനുഭവം അനുഭവിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, അവൻ ഉടനെ പറയും, "ഞാൻ സ്വതന്ത്രനായി." അങ്ങനെ സ്വതന്ത്രനായി എന്ന തിരിച്ചറിവ് ഉണ്ടാകണം. സ്വതന്ത്രനാകുക എന്നത് വ്യാജമല്ല. അങ്ങനെ, 'ഞങ്ങൾ' നിങ്ങളെ സ്വതന്ത്രരാക്കുന്നു.

'നാം' ഒരു വ്യക്തിക്ക് ഈ *ജ്ഞാനം* നൽകുന്ന ദിവസം

എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നത്? വ്യക്തിയുടെ [കുഴപ്പം] കർമ്മം അറിവിന്റെ അഗ്നിയിൽ പൂർണ്ണമായും നശിക്കുന്നു. രണ്ട് തരത്തിലുള്ള കർമ്മങ്ങൾ നശിക്കുന്നു, ഒരു തരം കർമ്മം അവശേഷിക്കുന്നു. നീരാവി രൂപത്തിലുള്ള കർമ്മം നശിക്കുന്നു, ജലരൂപത്തിലുള്ള കർമ്മവും നശിക്കുന്നു. മഞ്ഞിന്റെ രൂപത്തിലുള്ള കർമ്മം നശിക്കുകയില്ല. കാരണം, ഈ കർമ്മങ്ങൾ ഉറച്ച്, ഫലം നൽകാൻ അവർ തയ്യാറാണ്, അതിനാൽ അവ ഉപേക്ഷിക്കുന്നില്ല. എന്നിരുന്നാലും, അറിവിന്റെ അഗ്നി ജലത്തിന്റെയും നീരാവിയുടെയും രൂപത്തിലുള്ള കർമ്മത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ജ്ഞാനം ലഭിക്കുമ്പോൾ ആളുകൾക്ക് വളരെ ലഘുവായി തോന്നുന്നത്; ഉണർന്ന അവബോധം (ജാഗ്രുതി) അവർക്ക് ഉടനടി വർദ്ധിക്കുന്നു. കാരണം, കർമ്മം നശിക്കാത്തിടത്തോളം, ഉണർന്നിരിക്കുന്ന അവബോധം ഒരു വ്യക്തിക്ക് വർദ്ധിക്കുകയില്ല! ഹിമത്തിന്റെ രൂപത്തിലുള്ള കർമ്മം നശിക്കാൻ അവശേഷിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ത്രിമന്ത്രം (എല്ലാ തടസ്സങ്ങളെയും നശിപ്പിക്കുന്ന മൂന്ന് മന്ത്രങ്ങൾ) പറഞ്ഞുകൊണ്ട് 'ദാദാ ഭഗവാൻ ന അസീം ജയ് ജയകർ ഹോ (ദാദാ ഭഗവാന് അനന്തമായ മഹത്വമുള്ള അഭിവാദനങ്ങൾ) പാടുന്നത് പോലെ, ആ കഷ്ടപ്പാടുകളെ എളുപ്പത്തിൽ നേരിടാനുള്ള എല്ലാ വഴികളും 'ഞങ്ങൾ' കാണിച്ചുതന്നിട്ടുണ്ട്. ജീവിതത്തിലെ തടസ്സങ്ങൾ), ഒമ്പത് കലാമുകൾ പറയുക (ഉന്നതമായ ആത്മീയ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കായി ഉള്ളിലെ ശുദ്ധമായ ആത്മാവിനോട് ഒരാൾ ഊർജ്ജം ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഒമ്പത് പ്രസ്താവനകൾ).

'ഞങ്ങൾ' *ജ്ഞാനം* (ആത്മജ്ഞാനം) നൽകുമ്പോൾ, നിങ്ങളുടെ കർമ്മം പൂർണ്ണമായും നശിക്കുന്നു, ആ സമയത്ത്, സ്വയത്തിന്റെ മേൽ അജ്ഞതയുടെ പല മൂടുപടങ്ങളും (*ആവരണം*) പൊട്ടുന്നു. ആ സമയത്ത്, ഭഗവാന്റെ കൃപയാൽ, ഒരാൾ [ആത്മാവുമായി] ബോധവാന്മാരാകുന്നു. സ്വയമായി ഉണർന്നാൽ, ആ ഉണർന്ന അവബോധം (*ജാഗ്രുതി*) വിടുകയില്ല. തുടർന്ന്, എപ്പോഴും ബോധവാന്മാരായിരിക്കാൻ സാധിക്കും. അങ്ങനെ, 'ഞാൻ ശുദ്ധാത്മാവാണ്' എന്ന ബോധ്യം (*പ്രതീതി*) നിശ്ചയമായും തടസ്സമില്ലാതെ നിലനിൽക്കുന്നു. എപ്പോഴാണ് ബോധ്യം

നിലനിൽക്കുന്നത്? ഉണർന്ന അവബോധം ഉണ്ടെങ്കിൽ, ബോധ്യം അവശേഷിക്കുന്നു. ആദ്യം ഉണർന്ന അവബോധം വരുന്നു, പിന്നെ ബോധ്യമുണ്ട്. അതിനാൽ, അനുഭവം (*അനുഭവ്*), സ്ഥാപിതമായ അവബോധം (*ലക്ഷ്*), ബോധ്യം (*പ്രതീതി*) സ്വയം; ഇവ മൂന്നും അവശേഷിക്കുന്നു. ബോധ്യം എല്ലാ കാലത്തും നിലനിൽക്കുന്നു. സ്ഥാപിതമായ അവബോധം ചിലപ്പോൾ നിലനിൽക്കുന്നു. നമ്മൾ ചില ജോലികളിൽ ഏർപ്പെടുമ്പോൾ, സ്ഥാപിതമായ അവബോധം നമുക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടേക്കാം, ജോലിയിൽ നിന്ന് ഒരു ഇടവേള ലഭിച്ചാൽ, സ്ഥാപിതമായ അവബോധം തിരിച്ചെത്തും. ജോലിയിൽ നിന്നും മറ്റെല്ലാ കടമകളിൽ നിന്നും മോചിതനായി ഏകാന്തതയിൽ ഇരിക്കുമ്പോഴാണ് 'സ്വയം' എന്ന അനുഭവം ഉണ്ടാകുന്നത്; അപ്പോഴാണ് അനുഭവം അനുഭവപ്പെടുക. ഓർക്കുക, അനുഭവം അനിവാര്യമായും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. കാരണം, ചന്ദുഭായ് മുമ്പ് എങ്ങനെയായിരുന്നുവെന്നും ഇന്ന് എങ്ങനെയാണെന്നും മനസ്സിലാക്കാം. അപ്പോൾ എന്തുകൊണ്ടാണ് ഈ വ്യത്യാസം? അത് ആത്മാനുഭവം കൊണ്ടാണ്. മുമ്പ്, 'ഞാൻ ഈ ശരീരം' എന്ന അനുഭവം ഉണ്ടായിരുന്നു, എന്നാൽ ഇപ്പോൾ, 'ഞാൻ' എന്ന അനുഭവമുണ്ട്.

ചോദ്യകർത്താവ്: സ്വയം അനുഭവത്തിൽ വന്നാൽ എന്ത് സംഭവിക്കും?

ദാദാശ്രീ: ആത്മാവ് അനുഭവത്തിൽ വരുമ്പോൾ, 'ഞാൻ ശരീരമാണ്' (*ദേഹാധ്യാസങ്ങൾ*) എന്ന വിശ്വാസം അകലുന്നു. ഈ വിശ്വാസം വിട്ടുപോകുമ്പോൾ, പുതിയ കർമ്മത്തിന്റെ ബന്ധനം അവസാനിക്കുന്നു. പുതിയ കർമ്മ (*സംവർ)* പ്രവാഹത്തിൽ നിന്ന് മുക്തമായ ഒരു അവസ്ഥ നിലനിൽക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഒരു വ്യക്തിക്ക് ഇതിൽ കൂടുതൽ എന്താണ് വേണ്ടത്?

സ്വയമും സ്വയമല്ലാത്തതും തമ്മിലുള്ള അതിർത്തി രേഖ

ഇതാണ് *അക്രം വിജ്ഞാനം*, അതുകൊണ്ടാണ് *സംകിത്* ('ഞാൻ പരിശുദ്ധാത്മാവ്' എന്ന ശരിയായ വിശ്വാസം) ഇത്രയും ചുരുങ്ങിയ സമയത്തിനുള്ളിൽ നേടിയെടുക്കുന്നത്. നേരെമറിച്ച്,

ക്രമിക് പാതയിൽ സംകിത് ഉണ്ടാകുന്നത് ഈ കാലത്ത് സാധ്യമല്ല. ഈ *അക്രം വിജ്ഞാനം* യഥാർത്ഥത്തിൽ വളരെ ഉയർന്ന ഒരു ശാസ്ത്രമാണ്. 'ഞങ്ങൾ' സ്വയവും അല്ലാത്തതും തമ്മിൽ ഒരു വിഭജനം സൃഷ്ടിക്കുന്നു, അതായത് നിങ്ങളുടേതും നിങ്ങളുടേതല്ലാത്തതും തമ്മിലുള്ള വിഭജനം. ഏത് വിഭജനം നിങ്ങളുടേതാണെന്നും ഏത് വിഭജനം നിങ്ങളുടേതല്ലെന്നും നിർവചിക്കുന്ന ഒരു അതിർത്തിരേഖ 'ഞങ്ങൾ' സൃഷ്ടിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം, അയൽക്കാരന്റെ തോട്ടത്തിലെ പച്ചക്കറികൾ നാം കഴിക്കരുത്, അല്ലേ!

ക്രമിക് പാതയും അക്രം പാതയും

തീർത്ഥങ്കരന്മാരുടെ ജ്ഞാനം (മറ്റുള്ളവരെ മോചിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്ന തികച്ചും പ്രബുദ്ധരായ പ്രഭുക്കൾ) *ക്രമിക് ജ്ഞാനം* ആണ് (ആത്മപ്രാപ്തി നേടുന്നതിനുള്ള പരമ്പരാഗത ഘട്ടം ഘട്ടമായുള്ള പാതയിലൂടെ നേടിയ അറിവ്). *ക്രമിക്* എന്നാൽ പടികൾ ഒന്നിനുപുറകെ ഒന്നായി കയറുക എന്നാണ്. ഒരുവൻ തന്റെ *പരിഗ്രഹം* (ലൗകിക സമ്പത്തിനോടുള്ള സമ്പാദ്യം) കുറയുമ്പോൾ, അവൻ മോക്ഷത്തിലേക്ക് പുരോഗമിക്കുന്നു. ഇതിന് എണ്ണമറ്റ ജീവിതകാലം എടുത്തേക്കാം. പിന്നെ എന്താണ് ഈ *അക്രം വിജ്ഞാനം*? പടികൾ കയറേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഒരാൾക്ക് 'ലിഫ്റ്റ്' ['എലിവേറ്റർ'] കയറി പന്ത്രണ്ടാം നിലയിലേക്ക് പോകണം. ഇത് ഉയർന്നു വന്ന ഒരു തരം 'ലിഫ്റ്റ്' പാതയാണ്. അതിനാൽ 'ലിഫ്റ്റിൽ' പ്രവേശിക്കുന്നവൻ മോക്ഷം പ്രാപിക്കുന്നു. 'ഞങ്ങൾ' എന്നത് ഒരു സജീവ തെളിവാണ് (*നിമിത്*). ഈ 'ലിഫ്റ്റിൽ' പ്രവേശിക്കുന്നവൻ പരമമായ പരിഹാരം കൈവരിക്കുന്നു! ആത്യന്തികമായ പരിഹാരം കൊണ്ടുവരേണ്ടതുണ്ട്, അല്ലേ? 'ലിഫ്റ്റിൽ' പ്രവേശിച്ചാൽ നിങ്ങൾ തീർച്ചയായും മുക്തി നേടാൻ പോകുന്നുവെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ഉറപ്പുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതല്ലേ? കോപം, അഹങ്കാരം, വഞ്ചന, അത്യാഗ്രഹം എന്നിവ ഉദിക്കുന്നില്ല, *ആർതധ്യാനമോ* (സ്വയം ദ്രോഹിക്കുന്ന പ്രതികൂല ആന്തരിക അവസ്ഥ) അല്ലെങ്കിൽ *രൗദ്രധ്യാനമോ* (സ്വന്തത്തെയും മറ്റുള്ളവരെയും ദ്രോഹിക്കുന്ന പ്രതികൂലമായ ആന്തരിക അവസ്ഥ) ഉണ്ടാകില്ല എന്നതാണ്

അതിന്റെ ഉറപ്പ്. അതിനാൽ [ആത്മീയ] ജോലി പൂർണ്ണമായും പൂർത്തിയായി, അല്ലേ?

'ഞങ്ങളെ' കണ്ടുമുട്ടുന്നവൻ യോഗ്യനാണ്

ചോദ്യകർത്താവ്: ഈ പാത വളരെ ലളിതമാണ്, അതിനാൽ നമുക്ക് യോഗ്യതകളൊന്നും ആവശ്യമില്ലേ? അത് ആർക്ക് വേണമെങ്കിലും തുറക്കുമോ ?

ദാദാശ്രീ: ചിലർ 'ഞങ്ങളോട് ചോദിക്കുന്നു, "[ഈ *ജ്ഞാനം* സ്വീകരിക്കാൻ] ഞാൻ യോഗ്യനാണോ?" ഞാൻ അവരോട് പറയുന്നു, "നിങ്ങൾ 'ഞങ്ങളെ' കണ്ടുമുട്ടി, അതിനാൽ നിങ്ങൾ യോഗ്യരാണ്." നമ്മൾ കണ്ടുമുട്ടി എന്നതിന്റെ അർത്ഥം ശാസ്ത്രീയമായ സാഹചര്യ തെളിവുകൾ അതിനു പിന്നിൽ ഉണ്ടെന്നാണ്. അതിനാൽ, 'ഞങ്ങളെ' കണ്ടുമുട്ടുന്ന ആരെയും യോഗ്യനായി കണക്കാക്കുന്നു. 'ഞങ്ങളെ' കണ്ടുമുട്ടാത്തവർ യോഗ്യരല്ല. ഒരു വ്യക്തി 'ഞങ്ങളെ' കണ്ടുമുട്ടുന്നതിന് പിന്നിലെ കാരണം എന്താണ്? ഒരാൾ യോഗ്യനായതുകൊണ്ടാണ് അവൻ 'ഞങ്ങളെ' കണ്ടുമുട്ടുന്നത്. 'നമ്മളെ' കണ്ടുമുട്ടിയിട്ടും, ഒരാൾ [ആത്മസാക്ഷാത്കാരം] നേടിയില്ലെങ്കിൽ, അവന്റെ തടസ്സമായ കർമ്മമാണ് അവനെ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നത്.

ക്രമിക് പാതയിൽ, ഒരാൾ ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്, അക്രമിൽ...

ഒരിക്കൽ ഒരാൾ ചോദിച്ചു, "*ക്രമികം അക്രം* പാതയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം എന്താണ്?" ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു, "*ക്രമിക്* പാതയിൽ, എല്ലാവരും പറയുന്നത് മോശമായ പ്രവൃത്തികൾ ഉപേക്ഷിച്ച് നല്ല പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യണമെന്നാണ്. എല്ലാവരും ഒരേ കാര്യം പറയുന്നു, അതാണ് *ക്രമിക്* പാത. *ക്രമിക്* എന്നാൽ അവരെല്ലാം നിങ്ങളോട് പറയുന്നത് കാര്യങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കാനും, വഞ്ചനയും അത്യാഗ്രഹവും ഉപേക്ഷിക്കാനും നല്ല കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാനും പറയുന്നു. അതുതന്നെയല്ലേ ഇതുവരെ ചെയ്തത്?

അതേസമയം ഈ *അക്രം* അർത്ഥമാക്കുന്നത് 'ചെയ്യേണ്ടതായി'

ഒന്നും ഇല്ല എന്നാണ്. 'ഞാൻ ചെയ്യുന്നു' (*കരോമി*), 'നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു' (*കരോസി*), 'അവർ ചെയ്യുന്നു' (*കരോതി*) എന്നിങ്ങനെ ഒന്നുമില്ല! അക്രത്തിൽ, ഒരാളുടെ പോക്കറ്റ് എടുത്താൽ, ഒരാൾ പറയും, "'അവൻ' [മറ്റൊരാളുടെ ആത്മാവ്] പോക്കറ്റ് എടുത്തിട്ടില്ല, 'എന്റെ' [ആത്മാവിന്റെ] പോക്കറ്റ് എടുത്തിട്ടില്ല," എന്നാൽ *ക്രമിക്* പാതയിൽ. , ഒരാൾ പറയും, "അവൻ പോക്കറ്റ് എടുത്തു, എന്റെ പോക്കറ്റ് എടുത്തു."

അക്രം വിജ്ഞാനം ചീട്ടുകൊട്ടാരം പോലെയാണ്. ഒരു നറുക്കെടുപ്പിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന സമ്മാനത്തിനായി ഒരാൾ എന്ത് പ്രയത്നമാണ് ചെയ്യേണ്ടത്? അവൻ ഒരു രൂപ ചിലവഴിച്ചു, മറ്റുള്ളവരും ഒരു രൂപ ചിലവഴിച്ചു [ലോട്ടറി ടിക്കറ്റ് വാങ്ങാൻ], പക്ഷേ അയാൾക്ക് ഭാഗ്യം ലഭിച്ചു. അതുപോലെ, ഈ *അക്രം വിജ്ഞാനം* ഉടനടി, തൽക്ഷണം മുക്തി നൽകുന്നു!

അക്രത്തിലൂടെ തകർപ്പൻ മാറ്റങ്ങൾ

അക്രം വിജ്ഞാൻ ഒരു അത്ഭുതമാണ്. ഈ ജ്ഞാനം നേടിയ ശേഷം, അടുത്ത ദിവസം തന്നെ ഒരു വ്യക്തിക്ക് കാര്യമായ മാറ്റം അനുഭവപ്പെടുന്നു. ഇത് കേൾക്കുമ്പോൾ തന്നെ ആളുകൾക്ക് ബോധ്യപ്പെടുകയും ഈ പാതയിലേക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു

അക്രം പാത ലോകമെമ്പാടും വ്യാപിക്കട്ടെ

ഈ സാഹചര്യം വളരെ മികച്ചതാണ്, ഇതുപോലൊന്ന് എവിടെയും സംഭവിച്ചിട്ടില്ല. ഒരാൾക്ക് മാത്രമേ ഇത് ചെയ്യാൻ കഴിയൂ, ദാദായ്ക്ക് മാത്രം. മറ്റാർക്കും കഴിയുമായിരുന്നില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: അതിനുശേഷം, ദാദായുടെ കൃപ പ്രവർത്തിക്കും, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: അത് തുടരും. ആരെങ്കിലും ഇതിന് തയ്യാറാകണമെന്നാണ് എന്റെ ആഗ്രഹം; ഈ പാത തുടരാൻ ആരെങ്കിലും ആവശ്യമായി വരും, അല്ലേ?

ചോദ്യകർത്താവ്: അതെ, ആവശ്യമുണ്ട്!

ദാദാശ്രീ: എന്നാൽ എന്റെ ആഗ്രഹം സഫലമാകും.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഈ *അക്രം വിജ്ഞാനം* തുടരണമെങ്കിൽ, അത് ഒരു *നിമിത്ത്* (ഒരു പ്രക്രിയയിൽ സഹായകനായ ഒരു പ്രത്യക്ഷമായ കർമ്മം നടത്തുന്നയാൾ) വഴി തുടരും!

ദാദാശ്രീ: *അക്രം വിജ്ഞാനം* തന്നെ തുടരും. ഒന്നോ രണ്ടോ വർഷത്തേക്ക് കാര്യങ്ങൾ അതേപടി തുടർന്നാൽ, ലോകം മുഴുവൻ *അക്രം വിജ്ഞാനത്തെക്കുറിച്ച്* മാത്രം സംസാരിക്കുകയും അത് ദൂരവ്യാപകമായി വ്യാപിക്കുകയും ചെയ്യും. കള്ളക്കഥകൾ നഗരത്തിലെ സംസാരവിഷയമാകുന്ന രീതിയിൽ, ശരിയായ വിവരങ്ങൾ നഗരത്തിലെ സംസാരവിഷയമാകും. ശരിയായ വിവരങ്ങൾ പ്രായോഗികമാക്കാൻ കൂടുതൽ സമയമെടുക്കും, അതേസമയം തെറ്റായ വിവരങ്ങൾ ഉടനടി പ്രാവർത്തികമാക്കും.

അക്രത്തിലൂടെ സ്ത്രീകൾക്കും മോക്ഷമുണ്ട്

ആളുകൾ പറയുന്നു, "ഒരു പുരുഷന് മാത്രമേ മുക്തി നേടാനാകൂ, സ്ത്രീകൾക്ക് മുക്തി നേടാനാവില്ല." എന്നാൽ ഞാൻ അവരോട് പറയുന്നു, "സ്ത്രീകൾക്കും മോചനം നേടാം, എന്തുകൊണ്ട് അവർക്ക് കഴിയില്ല?" അതിന് അവർ മറുപടി പറഞ്ഞു, "അവരുടെ വഞ്ചനയുടെയും (*കപട്*) ഭ്രമാത്മകമായ ആസക്തിയുടെയും (*മോഹ്*) ഗ്രന്ഥികൾ (മുഴകൾ) വളരെ വലുതാണ്. ഒരു ആണ്ണിന്ടെ ഗ്രന്ഥി ഇത്ര ചെറുതാണെങ്കിൽ, പെണ്ണിന്റേത് ചേന പോലെ വലുതാണ്!

സ്ത്രീകൾക്കും മോചനം ലഭിക്കും. അങ്ങനെയെങ്കിൽ അവൾക്കതിന് കഴിയില്ലെന്ന് എല്ലാവരും പറഞ്ഞാലോ, എന്നാൽ സ്ത്രീകൾ മോക്ഷത്തിന് അർഹരാണ്. കാരണം, അവൾ ആത്മാവാണ് , പുരുഷനുമായി [പ്രകൃതി; ആപേക്ഷിക സ്വയത്തിന്റെ അന്തർലീനമായ സ്വഭാവ സവിശേഷതകൾ]; ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു [പരിചിതയായി]; അങ്ങനെ അവളും ഒരു വഴി നേടും. എന്നിരുന്നാലും, സ്ത്രീ പ്രകൃതിയുടെ മിഥ്യാധാരണ വളരെ ശക്തമായതിനാൽ, ഇതിന് കൂടുതൽ സമയമെടുക്കും!

നിങ്ങളുടെ ആത്മീയ ജോലി പൂർത്തിയാക്കുക

നിങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമുള്ളപ്പോഴെല്ലാം നിങ്ങളുടെ ആത്മീയ ജോലി ഇവിടെ ചെയ്യുക. ഇവിടെ വരാൻ നിർബന്ധിച്ചതല്ല. വരണമെന്ന് തോന്നിയാൽ ഇവിടെ വരൂ! നിങ്ങൾ ലൗകിക ജീവിതം ആസ്വദിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് അത് സഹിക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ, ആ 'ബിസിനസ്' തുടരുക. 'ഞങ്ങളുടെ' ഭാഗത്ത് നിന്ന്, നിങ്ങൾ ഇത് അല്ലെങ്കിൽ അത് ചെയ്യണം എന്നല്ല. 'ഞങ്ങൾ' നിങ്ങൾക്ക് ഒരു കത്തെഴുതുകയുമില്ല [നിങ്ങളെ വരാൻ ക്ഷണിക്കാൻ]. നിങ്ങൾ ഇവിടെ വരാൻ ഇടയായാൽ, 'ഞങ്ങൾ' നിങ്ങളോട് പറയും, "പ്രിയപ്പെട്ട കൂട്ടുകാരാ, ഇത് [*ജ്ഞാനം*] പ്രയോജനപ്പെടുത്തുക." അത്രയേ 'നമ്മൾ' പറയൂ. ആയിരക്കണക്കിന് വർഷങ്ങളായി അത്തരമൊരു ശാസ്ത്രം പ്രകടമായിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് 'ഞങ്ങൾ' പറയുന്നത്, "പിന്നീട് സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നതെന്തും, അങ്ങനെയാകട്ടെ, എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ആത്മീയ ജോലി ചെയ്യുന്നത് മൂല്യവത്താണ്."

[9] ആരാണ് ജ്ഞാനി പുരുഷൻ?

ഒരു സംന്യാസിയും, ജ്ഞാനി പുരുഷനും

ചോദ്യകർത്താവ്: ഒരു സംന്യാസിയും (സന്ത് പുരുഷൻ) ജ്ഞാനി പുരുഷനും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം എന്താണ്?

ദാദാശ്രീ: ആരെയാണ് സംന്യാസിയായി കണക്കാക്കുന്നത്? മറ്റുള്ളവരുടെ ബലഹീനതകൾ ഉപേക്ഷിച്ച് നല്ല കാര്യങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കാൻ പഠിപ്പിക്കുന്ന ഒരാളാണ് സംന്യാസി; മോശമായ പ്രവൃത്തികൾ നിർത്തി നല്ല പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യാൻ അവർ മറ്റുള്ളവരെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: അങ്ങനെയെങ്കിൽ, ദോഷകരമായ കർമ്മത്തിൽ നിന്ന് നമ്മെ രക്ഷിക്കുന്നവൻ ഒരു സംന്യാസിയാണോ ?

ദാദാശ്രീ: അതെ, അപകീർത്തികരമായ നിന്ന് ആളുകളെ

രക്ഷിക്കുന്നവൻ ഒരു സംന്യാസിയാണ്. എന്നിരുന്നാലും, അപകീർത്തികരമായ കർമ്മത്തിൽ നിന്നും ഗുണപരമായ കർമ്മത്തിൽ നിന്നും ആളുകളെ രക്ഷിക്കുന്നവനെ *ജ്ഞാനിപുരുഷൻ* എന്ന് വിളിക്കുന്നു.

ഒരു സംന്യാസി ആളുകളെ ശരിയായ പാതയിലേക്ക് നയിക്കുന്നു, അതേസമയം *ജ്ഞാനിപുരുഷൻ* ആളുകളെ മോചിപ്പിക്കുന്നു. സംന്യാസിമാർ ഒരു പാത പിന്തുടരുന്നു. അവർ ഒരു പാത പിന്തുടരുന്നു, ഒരു പാത പിന്തുടരുന്ന മറ്റുള്ളവരോട് അവർ പറയും, "വരൂ എന്നോടൊപ്പം ചേരൂ." അതേസമയം *ജ്ഞാനിപുരുഷനെ* അന്തിമ സ്റ്റേഷനായി കണക്കാക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ ആത്മീയ ജോലി ചെയ്യാൻ അവൻ നിങ്ങളെ സഹായിക്കും.

ആരാണ് യഥാർത്ഥ സംന്യാസി? 'എന്റെ-നെസ്' (*മമത*) ഇല്ലാത്തവൻ. മറ്റുള്ളവർക്ക് വ്യത്യസ്ത അളവിലുള്ള 'മൈ-നെസ്' ഉണ്ട്. പിന്നെ ആരാണ് യഥാർത്ഥ *ജ്ഞാനി?* ഈഗോയോ (അഹംകാരമോ) 'എന്റെ-ത്വമോ' ഇല്ലാത്തവൻ.

അതിനാൽ, സംന്യാസിമാർ *ജ്ഞാനിപുരുഷനെ*പ്പോലെയല്ല. സംന്യാസിമാർക്ക് ആത്മജ്ഞാനം ഇല്ല. ആ സംന്യാസിമാർ *ജ്ഞാനിപുരുഷനെ* കണ്ടുമുട്ടുമ്പോഴാണ് അവർക്ക് പരമമായ പരിഹാരം ലഭിക്കുന്നത്. ഇത് സംന്യാസിമാർക്ക് പോലും ആവശ്യമാണ്. എല്ലാവരും ഇങ്ങോട്ട് വരണം, വേറെ വഴിയില്ലല്ലോ! എല്ലാവർക്കും ഈ ആഗ്രഹമുണ്ട്.

ലോകാത്ഭുതമായാണ് *ജ്ഞാനിപുരുഷനെ* കണക്കാക്കുന്നത്. *ജ്ഞാനിപുരുഷനെ* കത്തികൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിളക്കായിട്ടാണ് കണക്കാക്കുന്നത്.

ജ്ഞാനി പുരുഷനെ തിരിച്ചറിയൽ

ചോദ്യകർത്താവ്: ഒരു *ജ്ഞാനിപുരുഷനെ* എങ്ങനെയാണ് തിരിച്ചറിയുക?

ദാദാശ്രീ: എങ്ങനെയാണ് ഒരാൾക്ക് അദ്ദേഹത്തെ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുക? അനായാസം തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുന്ന

തരത്തിലാണ് *ജ്ഞാനിപുരുഷൻ.* 'അദ്ദേഹത്തിന്റെ' സുഗന്ധം തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയും. ‘അദ്ദേഹത്തിന്റെ’ ചുറ്റുമുള്ള പരിസ്ഥിതി തികച്ചും അദ്വിതീയമാണ്! 'അദ്ദേഹത്തിന്റെ' സംസാരം തികച്ചും അദ്വിതീയമാണ്! ‘അദ്ദേഹത്തിന്റെ’ വാക്കുകളിലൂടെ ‘ അദ്ദേഹത്തെ’ തിരിച്ചറിയാം. ഓ, ‘അദ്ദേഹത്തിന്റെ’ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കുന്നതിലൂടെ ‘അദ്ദേഹത്തെ’ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയും. മറ്റെല്ലാം മാറ്റിവെച്ച്, *ജ്ഞാനിപുരുഷൻ* ധാരാളം ഉറപ്പ് നൽകുന്നു, മഹത്തായ ഉറപ്പ്! ‘അദ്ദേഹത്തിന്റെ’ ഓരോ വാക്കും ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ രൂപത്തിലാണ്, അവ മനസ്സിലാക്കിയാൽ. 'അദ്ദേഹത്തിന്റെ' സംസാരവും പ്രവൃത്തികളും വിനയവും ആളുകളുടെ മനസ്സിനെ കീഴടക്കുന്നു, അവ മനസ്സിനെ കീഴടക്കുന്നവയാണ്. അതിനാൽ, അവന് നിരവധി സ്വഭാവസവിശേഷതകൾ ഉണ്ട്.

ജ്ഞാനിപുരുഷന് ഒരു തുള്ളി ബുദ്ധി പോലും ഇല്ല. ‘അദ്ദേഹം’ ബുദ്ധിക്ക് അതീതനാണ് (അബുദ്ധ). ഇനി ഒരു തുള്ളി ബുദ്ധി പോലും ഇല്ലാത്ത എത്ര പേരുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ള ഒരാൾ ജനിക്കുന്നത് വളരെ വിരളമാണ്, അങ്ങനെയാകുമ്പോൾ ആളുകൾ മോക്ഷം പ്രാപിക്കുന്നു. ‘അദ്ദേഹത്തിലൂടെ’ ലക്ഷക്കണക്കിന് ആളുകൾക്ക് ലൗകിക ജീവിതത്തിന്റെ സമുദ്രം നീന്തി മുക്തി നേടാനാകും. *ജ്ഞാനിപുരുഷൻ* അഹംഭാവമില്ലാത്തവനാണ്; ചെറിയ ഈഗോ പോലും അദ്ദേഹത്തിനില്ല. ഈ ലോകത്ത് ആരും അഹംഭാവം ഇല്ലാത്തവരല്ല. *ജ്ഞാനിപുരുഷൻ* മാത്രം അഹംഭാവം ഇല്ലാത്തവനാണ്.

ആയിരക്കണക്കിന് വർഷങ്ങളിൽ ഒരിക്കൽ ഒരു *ജ്ഞാനിപുരുഷൻ* പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു, അതേസമയം, സംന്യാസിമാരും വേദ പണ്ഡിതന്മാരും ധാരാളമുണ്ട്. ഇവിടെ [ഇന്ത്യയിൽ] ധാരാളം വേദജ്ഞാനികൾ (ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അറിവുള്ളവർ) ഉണ്ട്, എന്നാൽ ആത്മജ്ഞാനികളില്ല (ആത്മ ജ്ഞാനി). ആത്മാവിനെ അറിയുന്നവൻ പരമമായ പരമാനന്ദസ്വരൂപനാണ്, അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു പരിധിവരെ പോലും ദുഃഖമില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങളുടെ രക്ഷ

അദ്ദേഹത്തിലൂടെ സംഭവിക്കുന്നത്. സ്വന്തം മോക്ഷം പ്രാപിച്ചവന് നിങ്ങളുടെ മോക്ഷം കൊണ്ടുവരാൻ കഴിയും. [ലൗകിക ജീവിതത്തിന്റെ 'സമുദ്രം'] കടന്നവൻ നിങ്ങളെ മറികടക്കാൻ സഹായിക്കും. അല്ലാത്തപക്ഷം, അവൻ സ്വയംതന്നെ പൊങ്ങിക്കിടക്കാൻ പാടുപെടുകയാണെങ്കിൽ, മറ്റുള്ളവരെ, മറികടക്കാൻ അവന് ഒരിക്കലും സഹായിക്കാനാവില്ല.

[10] ആരാണ് ദാദാ ഭഗവാൻ?

"ദാദാ ഭഗവാനും" "ഞാനും" ഒരാളല്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്തുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ സ്വയം ദൈവം (*ഭഗവാൻ*) എന്ന് അഭിസംബോധന ചെയ്യാൻ അനുവദിക്കുന്നത്?

ദാദാശ്രീ: 'നാം' ദൈവമല്ല. 'നാം' യഥാർത്ഥത്തിൽ ദൈവത്തെ, ദാദാ ഭഗവാനെ വണങ്ങുന്നു. ഇവിടെ കാണുന്നവൻ ദാദാ ഭഗവാനല്ല. 'നാം' മുന്നൂറ്റി അൻപത്തിയാറ് ഡിഗ്രിയിൽ [ആത്മീയ വികാസത്തിന്റെ] നിലയിലാണ്, അതേസമയം ദാദാ ഭഗവാൻ മുന്നൂറ്റി അറുപത് ഡിഗ്രിയിലാണ്. 'നമുക്ക്' നാല് ഡിഗ്രി കുറവാണ്, അതുകൊണ്ടാണ് 'ഞങ്ങളും' ദാദാഭഗവാനെ വണങ്ങുന്നത്.

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്തുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ അത് ചെയ്യുന്നത്?

ദാദാശ്രീ: 'ഞങ്ങൾ' ബാക്കിയുള്ള നാല് ഡിഗ്രി പൂർത്തിയാക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്. 'നമുക്ക്' അവ പൂർത്തിയാക്കേണ്ടി വരും, അല്ലേ 'നമ്മൾ'? 'നമുക്ക്' നാല് ഡിഗ്രി കുറവാണ്, 'ഞങ്ങൾ' പരാജയപ്പെട്ടു, പക്ഷേ 'ഞങ്ങൾക്ക്' രണ്ടാം തവണ കടന്നുപോകുകയല്ലാതെ മറ്റെന്തെങ്കിലും മാർഗ്ഗമുണ്ടോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: നിങ്ങൾക്ക് ദൈവമാകാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടോ?

ദാദാശ്രീ: 'നാം' യഥാർത്ഥത്തിൽ ദൈവമാകുന്നത് വളരെ ഭാരമുള്ളതായി കാണുന്നു. 'നാം' ഏറ്റവും എളിമയുള്ള (*ലഘുതം*) വ്യക്തിയാണ്. ഈ ലോകത്ത് എന്നെക്കാൾ വിനയാന്വിതനായി

മറ്റാരുമില്ല, ‘ഞങ്ങൾ’ ആണ് ഏറ്റവും എളിമയുള്ള വ്യക്തി. അതുകൊണ്ട്, 'ഞങ്ങൾ' ദൈവമാകുന്നത് ഭാരമായി കാണുന്നു; നേരെമറിച്ച്, 'ഞങ്ങൾക്ക്' അതിൽ ലജ്ജ തോന്നുന്നു!

ചോദ്യകർത്താവ്: നിങ്ങൾക്ക് ദൈവമാകാൻ താൽപ്പര്യമില്ലെങ്കിൽ, നാല് ഡിഗ്രി പൂർത്തിയാക്കാൻ നിങ്ങൾ എന്തിനാണ് പരിശ്രമിക്കുന്നത്?

ദാദാശ്രീ: അങ്ങനെയാണ് 'നമുക്ക്' മുക്തി ലഭിക്കുന്നത്. ദൈവമാകുന്നത് കൊണ്ട് 'നമുക്ക്' എന്ത് ലഭിക്കും? ദൈവതുല്യമായ ഗുണങ്ങൾ ഉള്ള ആർക്കും, അത്തരത്തിലുള്ള ആർക്കും ദൈവമാകാം. ദൈവം എന്നത് ഒരു വിശേഷണമാണ്. അത്തരം ഗുണങ്ങൾ ആർക്കുണ്ട്, ആളുകൾ സംശയാതീതമായി അവനെ ദൈവമായി വിളിക്കും.

പതിനാലു ലോകങ്ങളുടെയും നാഥൻ ഇവിടെ അവതരിച്ചു

ചോദ്യകർത്താവ്: 'ദാദാ ഭഗവാൻ' എന്ന വാക്കുകൾ ആർക്കുവേണ്ടിയാണ്? ഉപയോഗിച്ചത്?

ദാദാശ്രീ: അവ ഉപയോഗിക്കുന്നത് ദാദാ ഭഗവാന് വേണ്ടിയാണ്, എനിക്ക് വേണ്ടിയല്ല., 'നാം' യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു *ജ്ഞാനിപുരുഷൻ* ആണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഏത് *ഭഗവാൻ?*

ദാദാശ്രീ: ദാദാ ഭഗവാൻ, പതിനാലു ലോകങ്ങളുടെയും നാഥൻ.

‘അവൻ’ നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിലും വസിക്കുന്നു, എന്നാൽ അവൻ ഇതുവരെ നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ പ്രകടമായിട്ടില്ല. 'അവൻ' നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ പ്രകടിപ്പിക്കാത്ത രൂപത്തിൽ തുടരുന്നു, അതേസമയം അവൻ എന്നിൽ പ്രകടമാണ്. പ്രകടമായവൻ നിങ്ങൾക്ക് ഫലങ്ങൾ തരാൻ കഴിയുന്നവനാണ്. ഒരിക്കൽ മാത്രം അവന്റെ നാമം ഉച്ചരിച്ചാൽ പോലും നിങ്ങൾക്ക് പ്രയോജനം ലഭിക്കും. എന്നിരുന്നാലും, നിങ്ങൾ ശരിയായ ധാരണയോടെ അവന്റെ നാമം പറഞ്ഞാൽ, നിങ്ങൾക്ക്

മോക്ഷം ലഭിക്കും, നിങ്ങൾക്ക് എന്തെങ്കിലും ലൗകിക ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ, അവ പോലും നീങ്ങും. എന്നിരുന്നാലും, ഇത് സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നിങ്ങൾ അത്യാഗ്രഹിയാകരുത്. നിങ്ങൾ അത്യാഗ്രഹിയായി മാറിയാൽ അതിന് അവസാനമുണ്ടാകില്ല. ദാദാ ഭഗവാൻ ആരാണെന്ന് മനസ്സിലായോ?

ഇവിടെ കാണുന്നവൻ ദാദാ ഭഗവാൻ അല്ല. നിങ്ങളുടെ മുന്നിലിരിക്കുന്ന ആൾ ദാദാ ഭഗവാൻ ആണെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നുണ്ടാവും, അല്ലേ? എന്നിരുന്നാലും, നിങ്ങൾ ഇവിടെ കാണുന്നത് ഭദ്രനിൽ നിന്നുള്ള ഒരു പട്ടേലിനെയാണ് [ഇന്ത്യയിലെ ഗുജറാത്തിലെ ഒരു പട്ടണം]; 'നാം' ഒരു *ജ്ഞാനിപുരുഷൻ* ആണ്, ഉള്ളിൽ പ്രകടമായ ഭഗവാൻ ദാദാ ഭഗവാൻ ആണ്. പതിനാലു ലോകങ്ങളുടെയും നാഥൻ വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; 'ഞങ്ങൾ' അവനെ വ്യക്തിപരമായി കണ്ടിട്ടുണ്ട്, 'നമ്മൾ' അവനെ അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് അവൻ ഉള്ളിൽ പ്രകടമായിട്ടുണ്ട് എന്ന് ഉറപ്പോടെ ‘നാം’ പറയുന്നത്.

പിന്നെ ആരാണ് ഇപ്പോൾ സംസാരിക്കുന്നത്? സംസാരിക്കുന്നത് ഒരു ‘ടേപ്പ് ചെയ്ത റെക്കോർഡ്’ ആണ്. കാരണം, ദാദാ ഭഗവാന് സംസാരിക്കാൻ അധികാരമില്ല, ഈ പട്ടേൽ പറയുന്നത് 'ടേപ്പ് ചെയ്ത റെക്കോർഡിന്റെ' അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്. കാരണം, 'ദൈവവും' 'പട്ടേലും' വേർപിരിഞ്ഞതിനാൽ, ആ സാഹചര്യത്തിൽ, അഹംഭാവം പ്രകടിപ്പിക്കാൻ കഴിയില്ല. 'ടേപ്പ് ചെയ്ത റെക്കോർഡ്' സംസാരിക്കുന്നു, 'ഞങ്ങൾ' അത് അറിയുന്നവനും - കാണുന്നവനും ആയി തുടരുന്നു. നിങ്ങൾക്കായി പോലും, ‘ടേപ്പ് ചെയ്ത റെക്കോർഡ്’ സംസാരിക്കുന്നു, എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ, സംസാരിക്കുന്നതിന്റെ കർത്തവ്യത്തിൽ നിന്ന് ഉണ്ടാകുന്ന ആനന്ദത്തിൽ ആഹ്ലാദമുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും, ‘നമ്മളും’ ദാദാ ഭഗവാനെ വണങ്ങണം. ദാദാ ഭഗവാനും ‘നമ്മളും’ വേർപിരിഞ്ഞവരാണ്. അതേസമയം ‘ഞങ്ങൾ’ ദാദാ ഭഗവാനാണെന്നാണ് ആളുകൾ കരുതുന്നത്. അല്ല, എങ്ങനെ

'നമ്മൾ' ദാദാ ഭഗവാൻ ആകും? ഇത് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഭദ്രനിൽ നിന്നുള്ള ഒരു പട്ടേലാണ്.

[11] അക്രം പാത തുടരുന്നു

ജ്ഞാനികളുടെ ഒരു പരമ്പര പിന്തുടരും

'ഞങ്ങൾ' *ജ്ഞാനികളുടെ* ഒരു പരമ്പരയെ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കും , 'ഞങ്ങൾ' 'നമ്മുടെ' അവകാശികളെ സ്ഥാപിക്കും, തുടർന്ന്, *ജ്ഞാനികളുടെ* ബന്ധം തുടരും. അതിനാൽ, ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന *ജ്ഞാനിയെ* (*സജീവൻ മൂർത്തി*) അന്വേഷിക്കുക. അവനില്ലാതെ ആത്യന്തികമായ പരിഹാരത്തിൽ എത്തിച്ചേരുക സാധ്യമല്ല.

'ഞങ്ങൾ' വ്യക്തിപരമായി ചില ആളുകൾക്ക് 'നമ്മുടെ' ആത്മീയ ശക്തികൾ (*സിദ്ധികൾ*) നൽകാൻ പോകുന്നു. 'നമ്മുടെ' കാല ശേഷം ഇത് ആവശ്യമില്ലേ? വരും തലമുറകൾക്ക് ഈ പാത ആവശ്യമായി വരും, അല്ലേ?

ലോകം അംഗീകരിക്കുന്നവൻ അടുത്ത ആളായി മാറും

ചോദ്യകർത്താവ്: നിങ്ങൾ പറയുന്നു, "എനിക്ക് ശേഷം വിലപിക്കുന്ന നാൽപ്പതും അമ്പതിനായിരവും ഉണ്ടാകും, പക്ഷേ ഒരു ശിഷ്യൻ പോലും ഉണ്ടാകില്ല." അപ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്താണ് ഇത് കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്?

ദാദാശ്രീ: എനിക്ക് ശിഷ്യന്മാരുണ്ടാകില്ല. ഇത് അധികാര സ്ഥാനം അല്ല. അതൊരു അധികാര സ്ഥാനം ആയിരുന്നെങ്കിൽ, അതിന് ഒരു അവകാശി ഉണ്ടായിരിക്കും, അല്ലേ! ഒരു അനന്തരാവകാശിയാകാൻ നിങ്ങൾ ഒരു ബന്ധുവായി ജനിക്കണം, അല്ലേ! ഇവിടെ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നവൻ അടുത്ത ആളായി മാറും. എല്ലാവരുടെയും ശിഷ്യനാകുന്നവൻ യോഗ്യനായിരിക്കും. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, ലോകം അംഗീകരിക്കുന്നവൻ അടുത്ത ആളായി മാറും. എല്ലാവരിലും ഏറ്റവും എളിമയുള്ളവനെ ലോകം സ്വീകരിക്കും!

[12] ആത്മസാക്ഷാത്കാരം നേടിയ ശേഷം...

ആത്മസാക്ഷാത്കാരം നേടിയതിന്റെ അടയാളങ്ങൾ

ജ്ഞാനം ലഭിക്കുന്നതിന് മുമ്പ്, നിങ്ങൾ ചന്ദുഭായ് ആയിരുന്നു, ഇപ്പോൾ, *ജ്ഞാനം* നേടിയ ശേഷം, നിങ്ങൾ ശുദ്ധമായ ആത്മാവായി മാറിയിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ അനുഭവത്തിൽ എന്തെങ്കിലും വ്യത്യാസമുണ്ടോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഉണ്ട്.

ദാദാശ്രീ: 'ഞാൻ ശുദ്ധാത്മാവാണ്' എന്ന അനുഭവപരമായ അവബോധം (*ഭാൻ*) നിങ്ങൾക്ക് എത്രത്തോളം നിലനിൽക്കും?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞാൻ ഏകാന്തമായ സ്ഥലത്തിൽ ഒറ്റയ്ക്ക് ഇരിക്കുമ്പോൾ.

ദാദാശ്രീ: അതെ. അതിനുശേഷം എന്ത് വിശ്വാസമാണ് (*ഭാവ്*) നിലനിൽക്കുന്നത്? 'ഞാൻ ചന്ദുഭായ്' എന്ന വിശ്വാസം നിങ്ങൾക്ക് എപ്പോഴെങ്കിലും ഉണ്ടോ? 'ഞാൻ ചന്ദുഭായ്' എന്ന വിശ്വാസം നിങ്ങൾക്ക് എപ്പോഴെങ്കിലും ശരിക്കും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ [*ജ്ഞാനം* നേടിയ ശേഷം]?

ചോദ്യകർത്താവ്: *ജ്ഞാനം* എടുത്തതിന് ശേഷം അത് സംഭവിച്ചിട്ടില്ല.

ദാദാശ്രീ: അപ്പോൾ നിങ്ങൾ തീർച്ചയായും ശുദ്ധമായ ആത്മാവാണ്. ഒരു വ്യക്തിക്ക് ഒരു വിശ്വാസമേ ഉള്ളൂ. അതിനാൽ 'ഞാൻ ശുദ്ധാത്മാവാണ്' എന്നത് നിങ്ങൾക്ക് നിരന്തരം നിലനിൽക്കുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്നാൽ ലൗകിക ഇടപെടലുകളിൽ പലതവണ, ശുദ്ധാത്മാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള അനുഭവപരമായ അവബോധം നിലനിൽക്കുന്നില്ല.

ദാദാശ്രീ: അപ്പോൾ 'ഞാൻ ചന്ദുഭായ്' എന്ന ആന്തരികാവസ്ഥ നിലനിൽക്കുന്നുണ്ടോ? മൂന്ന് മണിക്കൂർ സമയം , ശുദ്ധമായ ആത്മാവിന്റെ ആന്തരിക അവസ്ഥ നിലനിൽക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ , മൂന്ന്

മണിക്കൂറിന് ശേഷം നിങ്ങളോട് ചോദിക്കുന്നു, "നീ ചന്ദുഭായ് ആണോ അതോ ശുദ്ധാത്മാവാണോ?" അപ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്ത് പറയും?

ചോദ്യകർത്താവ്: ശുദ്ധാത്മാവ്.

ദാദാശ്രീ: ഇതിനർത്ഥം [സ്വയം എന്ന അവബോധത്തിന്റെ] ആന്തരിക അവസ്ഥ തീർച്ചയായും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നാണ്. മദ്യപിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു വ്യവസായി ഉണ്ടെന്നിരിക്കട്ടെ; ആ സമയത്ത്, അവന്റെ ആന്തരിക അവസ്ഥ [അവബോധം] നഷ്ടപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ മദ്യത്തിന്റെ ഫലം മാറിക്കഴിഞ്ഞാൽ എന്ത് സംഭവിക്കും?

ചോദ്യകർത്താവ്: അവൻ വീണ്ടും ബോധവാൻ ആകുന്നു.

ദാദാശ്രീ: അതുപോലെ, മറ്റ് ബാഹ്യഫലങ്ങളും ഇങ്ങനെയാണ്.

ഞാൻ നിങ്ങളോട് ചോദിച്ചാൽ, "നിങ്ങൾ ശരിക്കും ചന്ദുഭായ് ആണോ അതോ 'ശുദ്ധാത്മാവാണോ?" അപ്പോൾ നിങ്ങൾ മറുപടി പറയും, "ശുദ്ധാത്മാവ്." അടുത്ത ദിവസം ഞാൻ നിങ്ങളോട് ചോദിച്ചാൽ, "നിങ്ങൾ ശരിക്കും ആരാണ്?" അപ്പോൾ നിങ്ങൾ മറുപടി പറയും, "ശുദ്ധാത്മാവ്." അഞ്ച് ദിവസത്തേക്ക് നിങ്ങളോട് ഇത് ചോദിച്ചതിന് ശേഷം, നിങ്ങളുടെ മാസ്റ്റർ കീ 'ഞങ്ങളുടെ' പക്കലുണ്ടെന്ന് 'ഞങ്ങൾക്ക്' മനസ്സിലാകും. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ പ്രതിഷേധിച്ചാലും 'ഞങ്ങൾ' നിങ്ങൾ പറയുന്നത് കേൾക്കില്ല. 'ഞങ്ങൾ' നിങ്ങളെ പ്രതിഷേധിക്കാൻ അനുവദിക്കും.

അഭൂതപൂർവമായ അവബോധത്തിന്റെ ഉദയം

ശ്രീമദ് രാജ്ചന്ദ്ര [1867-1901 കാലഘട്ടത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ആത്മസാക്ഷാത്ക്കാരം നേടിയ ജ്ഞാനി പുരുഷ്] ഇതിനെക്കുറിച്ച് എന്താണ് പറഞ്ഞത്? " സദ്ഗുരുന ഉപദേഷ്ഥി ആവ്യൂ അപൂർവ ഭാൻ, നിജപദ് നിജ്മഹി ലഹ്യൂ, ദൂർ തായു അജ്ഞാൻ." (ആത്മസാക്ഷാത്ക്കാരിയായ ഒരു ആത്മീയ ആചാര്യന്റെ ഉപദേശങ്ങളിലൂടെ അഭൂതപൂർവമായ അവബോധം ഉടലെടുത്തു. 'ഞാൻ' എന്ന അവസ്ഥ ആത്മാവിൽ സ്ഥാപിതമായി, ഞാൻ

എന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള അജ്ഞാനം അകന്നു.) മുമ്പ് 'ഞാൻ ശരീരമാണ്' എന്ന ബോധം മാത്രമാണുണ്ടായിരുന്നത്. മുമ്പ്, 'ഞാൻ ശരീരമാണ്' എന്നതിലുപരി ഒരു അവബോധവും നമുക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ, അഭൂതപൂർവമായ അവബോധം, സ്വയം എന്ന അനുഭവപരമായ അവബോധം (ഭാൻ) 'നമുക്ക്' ഉടലെടുത്തിരിക്കുന്നു. 'ഞാൻ' എന്ന മുമ്പ് ഉണ്ടായിരുന്ന അവസ്ഥ, 'ഞാൻ' എന്ന് പറയാറുണ്ടായിരുന്നു, "ഞാൻ ചന്ദുഭായി ആണ്"; ഇപ്പോൾ ആ 'ഞാൻ' ആത്മാവിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. 'ഞാൻ' എന്ന മുമ്പ് ഉണ്ടായിരുന്ന അവസ്ഥ, ഇപ്പോൾ അത് ആത്മാവിൽ സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്നു. അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന അജ്ഞത, 'ഞാൻ ചന്ദുഭായ് [എന്ന വിശ്വാസം], ആ അജ്ഞത നീങ്ങി.

അത് 'ഞാനാണ് ശരീരം' എന്ന വിശ്വാസമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു

ഈ ലോകത്തിലെ എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും 'ഞാൻ ശരീരമാണ്' എന്ന വിശ്വാസം ഉപേക്ഷിക്കാനും സാധിക്കുന്നില്ല, അവർക്ക് അവരുടെ സ്വന്തം യഥാർത്ഥ രൂപത്തിൽ ആത്മാവായി തുടരാനും സാധിക്കുന്നില്ല. നീ ആത്മാവിൽ നിലനിന്നു എന്നതിന്റെ അർത്ഥം അഹംഭാവം ഇല്ലാതായി, 'എന്റേത് ' എന്നത് പോയി എന്നാണ്. 'ഞാൻ ചന്ദുഭായ് ' എന്നത് *ദേഹാധ്യാസമായി* ('ഞാൻ ശരീരമാണ്' എന്ന വിശ്വാസം) കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു, കൂടാതെ 'ഞാൻ ശുദ്ധാത്മാവാണ്' എന്ന സ്ഥാപിത അവബോധം (*ലക്ഷ്*) ആരംഭിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ നിന്ന്, ('ഞാൻ ചന്ദുഭായ് ആണ് ' എന്ന പെരുമാറ്റത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്ന രൂഢമൂലമായ വിശ്വാസം) *അധ്യാസമായി* ഒന്നും അവശേഷിക്കുന്നില്ല. അതിലൊന്നും ഇനി അവശേഷിക്കുന്നില്ല. അപ്പോഴും, എന്തെങ്കിലും തെറ്റ് സംഭവിച്ചാൽ, ചെറിയ ശ്വാസം മുട്ടൽ മാത്രമേ ഉണ്ടാകൂ.

ശുദ്ധാത്മാവിന്റെ അവസ്ഥ തീർച്ചയായും ശുദ്ധമാണ്

അതിനാൽ ഈ *ജ്ഞാനം* നേടിയ ശേഷം, മുമ്പ് ഉണ്ടായിരുന്ന 'ഞാൻ ചെയ്യുന്നു' എന്ന ഭ്രമം, ആ അവബോധം തകർന്നു പോയി.

അങ്ങനെ, 'ഞങ്ങൾ' അതിനെ ['ഞാൻ'] ശുദ്ധമായ ആത്മാവായി പരാമർശിച്ചു, അതിനാൽ 'ഞാൻ തീർച്ചയായും ശുദ്ധനാണ്' എന്ന അനുഭവപരമായ അവബോധം നിലനിൽക്കും. ആർക്ക് എന്ത് സംഭവിച്ചാലും, ചന്ദുഭായ് ആരെയെങ്കിലും ചീത്ത പറഞ്ഞാലും, നിങ്ങൾ ഇപ്പോഴും ശുദ്ധനാണ്. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ചന്ദുഭായിയോട് പറയണം, 'നീ എന്തിനാണ് മറ്റൊരാളെ ഉപദ്രവിക്കുന്നത്? ഇപ്പോൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക (ഏറ്റുപറയുക, മാപ്പ് പറയുക, തെറ്റ് ആവർത്തിക്കാതിരിക്കാൻ തീരുമാനിക്കുക).

ആരെയെങ്കിലും വേദനിപ്പിക്കുന്ന എന്തെങ്കിലും നിങ്ങൾ പറയുമ്പോൾ, അത് *അതിക്രമണം* (മനസ്സിലൂടെയോ, സംസാരത്തിലൂടെയോ, ശരീരത്തിലൂടെയോ മറ്റേതെങ്കിലും ജീവിയെ വേദനിപ്പിക്കൽ) ചെയ്തതായി കണക്കാക്കുന്നു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ അതിനായി *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം.

പ്രതിക്രമണം എന്നാൽ, നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്ന രീതിയിൽ, നിങ്ങൾ ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നത് എങ്ങനെയെന്നാണ് , 'ഇത് എന്റെ തെറ്റാണെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു, ഇനി ഈ തെറ്റ് ആവർത്തിക്കില്ല'; നിങ്ങൾ ഇത് തീരുമാനിക്കണം. നിങ്ങൾ ഒരു പ്രതിജ്ഞയെടുക്കണം, 'ഞാൻ ചെയ്തത് തെറ്റാണ്, ഇത് ചെയ്യാൻ പാടില്ല. ഇനി ഞാൻ ഇത് ചെയ്യില്ല'. എന്നിട്ടും ഇത് സംഭവിക്കുകയും, അതേ തെറ്റ് ആവർത്തിക്കുകയും ചെയ്താൽ, നിങ്ങൾ വീണ്ടും പശ്ചാത്തപിക്കണം. എന്നാൽ നിങ്ങൾ എത്രമാത്രം തിരിച്ചറിയുന്നുവോ, നിങ്ങൾ അതിൽ പശ്ചാത്തപിക്കുമ്പോൾ, അത് അത്രയധികം കുറയുന്നു. ഈ രീതിയിൽ, അത് ക്രമേണ അവസാനിക്കും.

ചോദ്യകർത്താവ്: അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഒരു വ്യക്തിക്ക് എങ്ങനെ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം?

ദാദാശ്രീ: മനസ്സ്, ശരീരം, സംസാരം, ചാർജ് കർമ്മം, സൂക്ഷ്മമായ ഡിസ്ചാർജ് കർമ്മം, മൊത്തത്തിലുള്ള ഡിസ്ചാർജ് കർമ്മം, [വ്യക്തിയുടെ പേര്], [വ്യക്തിയുടെ പേരുമായി] ബന്ധപ്പെട്ട

എല്ലാ മിഥ്യാധാരണകളും എന്നിവയിൽ നിന്ന് പൂർണ്ണമായും വേറിട്ടുനിൽക്കുന്ന ശുദ്ധാത്മാവിനെ ആദ്യം ഓർക്കുക. എന്നിട്ട് ചെയ്ത തെറ്റുകൾ ഓർക്കുക [*ആലോചന*], [ആന്തരികമായി പറയുക,] 'ഈ തെറ്റുകളിൽ ഞാൻ പശ്ചാത്തപിക്കുന്നു, ദയവായി ഈ തെറ്റുകൾക്ക് എന്നോട് ക്ഷമിക്കൂ [*പ്രതിക്രമണം*]. ഈ തെറ്റുകൾ ആവർത്തിക്കാതിരിക്കാൻ ഞാൻ ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്യുകയാണ് [*പ്രത്യഖ്യാൻ*]. 'നിങ്ങൾ' ചന്ദുഭായിയെ അറിയുന്നവനും - കാണുന്നവനും ആയി തുടരുകയും, ചന്ദുഭായ് എത്ര *പ്രതിക്രമണങ്ങൾ* ചെയ്യുന്നു, എത്ര നന്നായി ചെയ്യുന്നു, എത്ര തവണ ചെയ്യുന്നുവെന്നും അറിയണം.

പ്രജ്ഞ നിങ്ങൾക്ക് ഉള്ളിൽ നിന്ന് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നു

ഇതൊരു ശാസ്ത്രമാണ്, അതിനാൽ നിങ്ങൾക്ക് ഇത് അനുഭവപ്പെടും, അത് ഉള്ളിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകും. മറ്റൊരു സാഹചര്യത്തിൽ [ആത്മീയ പുരോഗതിയുടെ പരമ്പരാഗത ഘട്ടം ഘട്ടമായുള്ള പാതയിൽ], നിങ്ങൾ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ പുറപ്പെടണം, അതേസമയം ഇത് നിങ്ങൾക്ക് ഉള്ളിൽ നിന്ന് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇപ്പോൾ 'എനിക്ക്' ഉള്ളിൽ നിന്ന് മുന്നറിയിപ്പ് ലഭിക്കുന്ന അനുഭവം ലഭിച്ചു.

ദാദാശ്രീ: 'നിങ്ങൾ' ഇപ്പോൾ ഈ പാത കണ്ടെത്തി ശുദ്ധാത്മാവിന്റെ അതിർത്തിക്കുള്ളിലെ ആദ്യത്തെ 'വാതിലിൽ' പ്രവേശിച്ചു. ഇവിടെ നിന്ന് നിങ്ങളെ ആർക്കും പിന്തിരിപ്പിക്കാനാവില്ല. നിങ്ങളെ പിന്തിരിപ്പിക്കാൻ ആർക്കും അധികാരമില്ല; നിങ്ങൾ അത്തരമൊരു സ്ഥലത്ത് പ്രവേശിച്ചു!

ആരാണ് നിങ്ങൾക്ക് വീണ്ടും വീണ്ടും മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നത്? *പ്രജ്ഞ* (സ്വയം മോക്ഷം നൽകുന്ന ഊർജ്ജം) നൽകുന്നു ! *ജ്ഞാനം* നേടുന്നതുവരെ *പ്രജ്ഞ* ഉദിക്കുന്നില്ല. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, 'ഞാൻ ശുദ്ധാത്മാവാണ്' എന്ന ശരിയായ വിശ്വാസം നേടിയതിന് ശേഷമാണ് *പ്രജ്ഞ* ആരംഭിക്കുന്നത്. 'ഞാൻ ശുദ്ധാത്മാവാണ്' എന്ന

ശരിയായ വിശ്വാസം കൈവരിക്കുമ്പോൾ *പ്രജ്ഞ* എങ്ങനെ ആരംഭിക്കും? ഇത് ചന്ദ്രചക്രത്തിന്റെ രണ്ടാം ദിവസം പോലെയാണ്. ഇവിടെയുള്ള ഞങ്ങൾക്ക് [മഹാത്മാക്കൾ] *പ്രജ്ഞ* പൂർണ്ണമായും പ്രകടമായിരിക്കുന്നു. *പ്രജ്ഞയാണ്* പൂർണ്ണമായി പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത്, അതിനാൽ അത് നിങ്ങളെ മുക്തിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകാൻ വേണ്ടി മാത്രം മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നു. ഭരത് രാജാവിന് [പൂർണ്ണജ്ഞാനിയായ *തീർത്ഥങ്കരനായ* തന്റെ പിതാവ് ഭഗവാൻ *ഋഷഭദേവിൽ* നിന്ന് *അക്രം ജ്ഞാനം* നേടിയ രാജാവ്] അദ്ദേഹത്തെ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകാൻ ആളുകളെ നിയമിക്കേണ്ടി വന്നു; ഓരോ പതിനഞ്ച് മിനിറ്റിലും വിളിച്ച് മൂന്ന് പ്രാവശ്യം "ഭാരതരാജാവേ, ശ്രദ്ധിക്കൂ, ശ്രദ്ധിക്കൂ, ശ്രദ്ധിക്കൂ" എന്ന് പറയുന്ന ഭൃത്യന്മാർ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. നോക്കൂ, നിങ്ങൾക്കായി, *പ്രജ്ഞ* നിങ്ങൾക്ക് ഉള്ളിൽ നിന്ന് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നു. *പ്രജ്ഞ* നിങ്ങൾക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിക്കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു, 'ഹേയ്, അത് ചെയ്യരുത്.' 'ഇത്' ദിവസം മുഴുവൻ നിങ്ങൾക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നു. അതുതന്നെയാണ് ആത്മാനുഭവം! ദിവസം മുഴുവൻ ആത്മാനുഭവം ഉണ്ടാകുന്നു.

അനുഭവം നിസ്സംശയമായും ഉള്ളിലുണ്ട്

'ഞങ്ങൾ' നിങ്ങൾക്ക് *ജ്ഞാനം* നൽകുന്ന രാത്രിയിൽ, ആ രാത്രിയിൽ സംഭവിക്കുന്ന അനുഭവം ഒരിക്കലും വിട്ടുപോകില്ല. അതെങ്ങനെ എന്നെങ്കിലും വിട്ടുപോകും! 'ഞങ്ങൾ' നിങ്ങൾക്ക് *ജ്ഞാനം* നൽകിയ ദിവസം, ആ രാത്രിയിൽ സംഭവിക്കുന്ന അനുഭവം എക്കാലവും നിലനിൽക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, പിന്നീട്, നിങ്ങളുടെ കർമ്മം ഏറ്റെടുക്കുന്നു, കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ ചുമത്തപ്പെട്ട കർമ്മം, തീർപ്പാക്കാതെ കിടക്കുന്ന കഷ്ടപ്പാടുകൾ, ആ 'കടക്കാർ' അവരുടെ കടം വീണ്ടെടുക്കാൻ വരുന്നു; അതിൽ 'നമുക്ക്' എന്തുചെയ്യാൻ കഴിയും?

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്നാൽ ദാദാ, അതേ വ്യാപ്തിയിൽ കഷ്ടപ്പാടുകൾ ഇനി അനുഭവപ്പെടില്ല.

ദാദാശ്രീ: ഇല്ല. അതേ അളവിൽ അത് അനുഭവപ്പെടുന്നില്ല

എന്നത് മറ്റൊരു കാര്യമാണ്. എന്നിരുന്നാലും, കൂടുതൽ 'കടക്കാർ' ഉള്ള ഒരാൾക്ക്, അവൻ ഒരു പരിധി വരെ പതിയിരുന്ന് ആക്രമിക്കപ്പെടുന്നു. അഞ്ച് 'കടക്കാർ' ഉണ്ടെങ്കിൽ, അവൻ അവരിൽ അഞ്ച് പേരാലും പതിയിരുന്ന് ആക്രമിക്കപ്പെടും , രണ്ട് പേരുണ്ടെങ്കിൽ, രണ്ട് പേരാൽ പതിയിരുന്ന് ആക്രമിക്കപ്പെടും, ഇരുപത് പേരുണ്ടെങ്കിൽ ഇരുപത് പേർ പതിയിരുന്ന് ആക്രമിക്കും . 'ഞങ്ങൾ' നിങ്ങളെ ശുദ്ധാത്മാവിന്റെ അവസ്ഥയിലാക്കി, എന്നാൽ അടുത്ത ദിവസം കർമ്മത്തിന്റെ ശക്തി വരുമ്പോൾ, നിങ്ങൾക്ക് അൽപ്പം ശ്വാസം മുട്ടൽ അനുഭവപ്പെടുന്നു.

ഇപ്പോൾ എന്താണ് ശേഷിക്കുന്നത്?

മറ്റേത് *ക്രമിക്* പാതയുടെ ശാസ്ത്രമാണ്, ഇത് *അക്രം വിജ്ഞാനം* ആണ്. ഈ അറിവ് തീർത്തും വിച്ഛേദിക്കപ്പെട്ട (*വിതരാഗ്*) പ്രഭുക്കന്മാരുടേതാണ്. അറിവിൽ ഒരു വ്യത്യാസവുമില്ല. 'ഞങ്ങൾ' *ജ്ഞാനം* നൽകിയ ശേഷം, നിങ്ങൾ സ്വയം അനുഭവിച്ചറിയുന്നു, അതിനാൽ നിങ്ങൾക്ക് 'ചെയ്യാൻ' എന്താണ് ശേഷിക്കുന്നത്? *ജ്ഞാനിപുരുഷന്റെ ആജ്ഞകളെ* പിന്തുടരാൻ. *ആജ്ഞകൾ* തന്നെയാണ് മതവും *ആജ്ഞകൾ* തന്നെ തപസ്സും. 'നമ്മുടെ' *ആജ്ഞകൾ* ഒരിക്കലും ലൗകിക ജീവിതത്തിന് യാതൊരു വിധത്തിലും നിയന്ത്രണമേർപ്പെടുത്തുന്നില്ല. ലൗകിക ജീവിതത്തിൽ ജീവിച്ചാലും, ഐഹികജീവിതം ഒന്നും നിങ്ങളെ ബാധിക്കുകയില്ല. *അക്രം വിജ്ഞാനം* ഇങ്ങനെയാണ്.

അതിനാൽ ഒരു ജീവിതത്തിനു ശേഷം (*ഏകാവതാരി*) നിങ്ങൾക്ക് അന്തിമ മോക്ഷം നേടാനാകുന്ന അവസ്ഥ കൈവരിക്കാൻ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, 'ഞങ്ങൾ' നിങ്ങളോട് പറയുന്നതനുസരിച്ച് *ആജ്ഞകളെ* പിന്തുടരുക. അപ്പോൾ ഈ ശാസ്ത്രം ഒരു ജീവിതത്തിനു ശേഷം നിങ്ങൾക്ക് അന്തിമ മോക്ഷം നൽകും . ഈ ശാസ്ത്രം ഉണ്ടെങ്കിലും, ഇവിടെ നിന്ന് നേരിട്ട് മോക്ഷം നേടാൻ ഇപ്പോഴും സാധ്യമല്ല [*ഭാരത ക്ഷേത്രം*; ഭൂമി എന്ന ഗ്രഹം നിലനിൽക്കുന്ന പ്രപഞ്ചത്തിലെ സ്ഥാനം, നിലവിൽ ഇത് സമയചക്രത്തിന്റെ അഞ്ചാം യുഗമാണ്, ഈ സമയത്ത് അന്തിമ

മോക്ഷം സാധ്യമല്ല].

മോക്ഷത്തിന്റെ പാതയിൽ, ആജ്ഞകൾ തന്നെയാണ് മതം

മോക്ഷം നേടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവന് ആചാരങ്ങൾ ആവശ്യമില്ല. ദേവ ലോകത്ത് ജീവരൂപം നേടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ, ലൗകിക സുഖം ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ, ആചാരങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതുണ്ട്. മോക്ഷം നേടാനാഗ്രഹിക്കുന്നവന് ആത്മജ്ഞാനവും (*ജ്ഞാൻ*) *ജ്ഞാനിയുടെ ആജ്ഞകളും* മാത്രം മതി.

മോക്ഷത്തിന്റെ പാതയിൽ തപസ്സോ (*തപ്*) ത്യാഗമോ (*ത്യാഗ്*) ആവശ്യമില്ല. ഒരാൾ *ജ്ഞാനിപുരുഷനെ* കണ്ടുമുട്ടിയാൽ, *ജ്ഞാനിയുടെ ആജ്ഞകൾ* തന്നെയാണ് മതവും, *ആജ്ഞകൾ* തന്നെ തപസ്സും ആകുന്നു. അവ തീർച്ചയായും അറിവ് (*ജ്ഞാൻ*), ദർശനം (*ദർശൻ*), പെരുമാറ്റം (*ചാരിത്ര്*), തപസ്സ് (*തപ്*); അതിന്റെ നേരിട്ടുള്ള ഫലം മോക്ഷമാണ്.

ജ്ഞാനിയുടെ അടുത്ത് നിൽക്കുക

ജ്ഞാനിക്ക് ഒരിക്കലും പ്രണയ വികാരങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഒരിക്കൽ *ജ്ഞാനിയോട്* സ്നേഹത്തിന്റെ വികാരങ്ങൾ ഉടലെടുത്താൽ, എല്ലാ പരിഹാരങ്ങളും പിന്തുടരും. എല്ലാ ജീവിതത്തിലും, ഭാര്യയോടും മക്കളോടുമുള്ള ഭക്തിയല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ല!

ജ്ഞാനിപുരുഷനിൽ നിന്ന് 'ഞാൻ ശുദ്ധാത്മാവാണ്' (*സംകിത്*) എന്ന ശരിയായ വിശ്വാസം നേടിയ ശേഷം, *ജ്ഞാനിപുരുഷനെ* പിന്തുടരുക എന്ന് ഭഗവാൻ പറഞ്ഞിരുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഏത് അർത്ഥത്തിലാണ് നാം അദ്ദേഹത്തെ പിന്തുടരേണ്ടത്?

ദാദാശ്രീ: ഈ *ജ്ഞാനം* നേടിയ ശേഷം മറ്റൊരു ഭക്തി പാടില്ല എന്ന അർത്ഥത്തിൽ. എന്നിരുന്നാലും, ഇത് *അക്രം* ആണെന്ന് 'നമുക്ക് അറിയാം. ഈ ആളുകൾ എണ്ണമറ്റ 'ഫയലുകളുമായാണ്'

വന്നത് [ആത്മീയ ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് ലൗകിക ജീവിതത്തിലേക്ക് ഒരാളെ അകറ്റുന്ന കർമ്മ കണക്കുകൾക്കുള്ള ദാദാശ്രീയുടെ പ്രത്യേക പദം]. അതിനാൽ, ഈ 'ഫയലുകൾ' പോയി ക്ലിയർ ചെയ്യാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം 'ഞങ്ങൾ' നിങ്ങൾക്ക് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ [ആത്മീയ] പ്രവൃത്തി പൂർത്തിയായി എന്നല്ല ഇതിനർത്ഥം. ഈ ദിവസങ്ങളിൽ, ധാരാളം 'ഫയലുകൾ' ഉണ്ട്, അതിനാൽ 'ഞങ്ങൾ' നിങ്ങളെ 'ഞങ്ങളുടെ' കൂടെ നിർത്തുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളെ തിരികെ വിളിക്കാൻ നിങ്ങളുടെ 'ഫയലുകൾ' ഇവിടെ വരും. അതുകൊണ്ടാണ് 'ഞങ്ങൾ' നിങ്ങൾക്ക് വീട്ടിൽ പോകാനും സമചിത്തതയോടെ 'ഫയലുകൾ' തീർക്കാനുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകിയിരിക്കുന്നത്. അല്ലാത്തപക്ഷം, ഒരാൾ *ജ്ഞാനിയുടെ* അടുത്ത് നിൽക്കണം.

ഇത് മാറ്റിനിർത്തിയാൽ, നിങ്ങൾക്ക് പൂർണ്ണമായി പ്രയോജനം നേടാൻ കഴിയാത്തത് രാവും പകലും നിങ്ങളെ നിരന്തരം അലട്ടണം. 'നിങ്ങൾക്ക് 'ഫയലുകൾ' ഉണ്ടായിരിക്കാം; സമചിത്തതയോടെ 'ഫയലുകൾ' മായ്ക്കാനാണ് താൻ അതിനെ *ആജ്ഞ* ആക്കിയതെന്ന് ജ്ഞാനിപുരുഷൻ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ആജ്ഞകൾ തന്നെയാണ് മതം (ധർമ്മം), അല്ലേ? അതാണ് നമ്മുടെ ധർമ്മം. എന്നിരുന്നാലും, 'എനിക്ക് പ്രയോജനം ലഭിക്കത്തക്കവിധം ഈ ഫയലുകൾ കുറയട്ടെ' എന്നതിൽ നിങ്ങൾ ഖേദം പ്രകടിപ്പിക്കണം.

അയാൾക്കായി, മഹാവിദേഹ് ക്ഷേത്രം ഉടൻ വരും

ശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സ്ഥാപിതമായ അവബോധം (*ലക്ഷ്*) ഇവിടെ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക്, അത്തരമൊരു വ്യക്തിക്ക് ഇവിടെ *ഭാരത ക്ഷേത്രത്തിൽ* തുടരാനാവില്ല. സ്വയം സ്ഥാപിതമായ അവബോധം ആർക്കുവേണ്ടി സ്ഥാപിച്ചുവോ, അത്തരത്തിലുള്ള ഒരാൾ തീർച്ചയായും *മഹാവിദേഹ ക്ഷേത്രത്തിൽ* (മനുഷ്യർ വസിക്കുന്ന പ്രപഞ്ചത്തിലെ മൂന്ന് സ്ഥലങ്ങളിൽ ഒന്ന്. ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന *തീർത്ഥങ്കർ* ഭഗവാൻമാർ *മഹാവിദേഹ* ക്ഷേത്രത്തിൽ എല്ലായ്പ്പോഴും നിലകൊള്ളുന്നു. അതിനാൽ

ജീവജാലങ്ങൾക്ക് അവിടെ നിന്ന് അന്തിമ *മോക്ഷം* നേടാൻ എപ്പോഴും സാധ്യമാണ്)! അങ്ങനെയുള്ള ഒരാൾക്ക് ഈ *ദുഷ്കാലത്തിൽ* (ചിന്തയിലും സംസാരത്തിലും പ്രവൃത്തിയിലും ഐക്യമില്ലായ്മയുടെ സവിശേഷതയായ സമയചക്രത്തിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ യുഗം) ഇവിടെ തുടരാനാവില്ല. ശുദ്ധാത്മാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സ്ഥാപിതമായ അവബോധം ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞാൽ, ഒരാൾ ഒന്നോ രണ്ടോ ജീവിതങ്ങൾ കൂടി ചെലവഴിക്കും, *മഹാവിദേഹ* ക്ഷേത്രത്തിലെ *തീർത്ഥങ്കർ ഭഗവാൻ സിമന്ധർ സ്വാമിയുടെ* ദർശനം (ഭക്തിപരമായ ദർശനം) ചെയ്ത ശേഷം, അവൻ അന്തിമ *മോക്ഷം* നേടും. ഈ പാത എത്ര എളുപ്പവും നേരായതുമാണ്! 'നമ്മുടെ' *ആജ്ഞകളിൽ* തുടരുക. *ആജ്ഞകളാണ്* മതം, *ആജ്ഞകൾ* തപസ്സും! സമചിത്തതയോടെ ['ഫയലുകൾ'] മായ്ക്കുക. നൽകപ്പെട്ട എല്ലാ *ആജ്ഞകളിലും*, നിങ്ങൾക്ക് കഴിയുന്നിടത്തോളം അവയിൽ നിലനിൽക്കുക. നിങ്ങൾ അവയിൽ പൂർണ്ണമായും നിലകൊള്ളുകയാണെങ്കിൽ, *മഹാവീർ ഭഗവാന്റേതിന്* സമാനമായി [ഒരു അവസ്ഥയിൽ] തുടരാൻ കഴിയും! നിങ്ങൾ ആത്മാവിനെയും (Real) അനാത്മാവിനെയും (Relative) കാണുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ ചിത്ത് (ദർശനത്തിന്റെയും അറിവിന്റെയും സൂക്ഷ്മ ഘടകം) മറ്റെവിടെയും പോകില്ല. എന്നിരുന്നാലും, ആ സമയത്ത്, മനസ്സിൽ എന്തെങ്കിലും ഉദിച്ചാൽ, നിങ്ങൾ കുടുങ്ങിപ്പോകും.

[13] അഞ്ച് ആജ്ഞകളുടെ പ്രാധാന്യം

ജ്ഞാനത്തിന് ശേഷം എന്ത് ആത്മീയ പരിശീലനമാണ് ചെയ്യേണ്ടത്?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഈ *ജ്ഞാനം* നേടിയ ശേഷം ഒരാൾ എന്ത് തരത്തിലുള്ള ആത്മീയ പരിശീലനമാണ് (*സാധന*) ചെയ്യേണ്ടത്?

ദാദാശ്രീ: അഞ്ച് *ആജ്ഞകളെ* പിന്തുടരുക എന്നതാണ് ഏക ആത്മീയ അഭ്യാസം! ഇപ്പോൾ മറ്റൊരു സാധനയും ഇല്ല. മറ്റെല്ലാ സാധനകളും ബന്ധനത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നു. ഈ അഞ്ച്

ആജ്ഞകൾ ബന്ധനത്തിൽ നിന്നുള്ള മോക്ഷത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നു.

ആജ്ഞകൾ സമാധി നിലനിൽക്കുന്ന തരത്തിൽ ഉള്ളവയാണ്

ചോദ്യകർത്താവ്: ഈ അഞ്ച് *ആജ്ഞകളേക്കാൾ* ഉയർന്നതായി എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടോ?

ദാദാശ്രീ: ഈ അഞ്ച് *ആജ്ഞകൾ* ഒരു സംരക്ഷണ വലയമാണ്, അതിനാൽ നിങ്ങളുടെ അമൂല്യമായ നിധി ആർക്കും അപഹരിക്കാൻ കഴിയില്ല. നിങ്ങൾ ആ സംരക്ഷണ വലയം നിലനിർ<u>ത്തു</u>കയാണെങ്കിൽ, *ജ്ഞാനം* നിങ്ങൾക്ക് 'ഞങ്ങൾ' നൽകിയതുപോലെ തന്നെ നിലനിൽക്കും, കൂടാതെ സംരക്ഷണ വലയം ദുർബലമാകുകയാണെങ്കിൽ, ആരെങ്കിലും അകത്ത് പ്രവേശിച്ച് നാശമുണ്ടാക്കും. അപ്പോൾ അത് നന്നാക്കാൻ 'നമുക്ക്' വീണ്ടും വരേണ്ടിവരും. അതിനാൽ നിങ്ങൾ അഞ്ച് *ആജ്ഞകൾക്കുള്ളിൽ* കഴിയുന്നിടത്തോളം, സ്ഥിരമായ *സമാധി* (മാനസികവും ശാരീരികവും ബാഹ്യവുമായ പ്രേരിതമായ കഷ്ടപ്പാടുകളിൽ നിന്ന് ഒരാൾ സ്വതന്ത്രനാകുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു ആനന്ദകരമായ അവസ്ഥ) ഉണ്ടാകുമെന്ന് 'ഞങ്ങൾ' ഉറപ്പ് നൽകുന്നു.

'ഞങ്ങൾ' നിങ്ങൾക്ക് സംരക്ഷണത്തിനായി അഞ്ച് *ആജ്ഞകൾ* നൽകുന്നു. 'ഞങ്ങൾ' നിങ്ങൾക്ക് ഈ *ജ്ഞാനം* നൽകി, <u>വേർപിരിയലിനെക്കുറിച്ചുള്ള</u> അറിവ് കൊണ്ട്, വേർപിരിയൽ ഇതിനകം സംഭവിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, ഈ വേർപിരിയൽ നിലനിൽക്കാൻ, 'ഞങ്ങൾ' നിങ്ങൾക്ക് സംരക്ഷണത്തിനായി അഞ്ച് *ആജ്ഞകൾ* നൽകുന്നു. ഇത് *കലിയുഗം* (ധാർമ്മികവും ആത്മീയവുമായ അധഃപതനത്തിന്റെ സവിശേഷതയായ കാലചക്രത്തിന്റെ നിലവിലെ യുഗം) ആയതിനാൽ, *ആജ്ഞകൾ* നിങ്ങളിൽ നിന്നും ആ നിധി [*ജ്ഞാനം* എന്ന അമൂല്യ നിധി] എല്ലാവരാലും അപഹരിക്കപ്പെടാതെ ഇരിക്കാനാണ്. *ജ്ഞാനത്തിന്റെ* വിത്ത് ചെടിയായി പൂക്കണമെങ്കിൽ അത് നനച്ച് വളർത്തണം, അല്ലേ? ഒരു ചെറിയ സംരക്ഷണ വലയം സ്ഥാപിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലേ?

ദൃഢനിശ്ചയം മാത്രമാണ് നിങ്ങളെ ആജ്ഞകളെ പിന്തുടരാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്

ദാദായുടെ *ആജ്ഞകളെ* പിന്തുടരാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് എല്ലാറ്റിലും വലിയ കാര്യമാണ്. *ആജ്ഞകളെ* പിന്തുടരാൻ നിങ്ങൾ തീരുമാനിക്കണം. നിങ്ങൾക്ക് *ആജ്ഞകളെ* പിന്തുടരാൻ കഴിയുമോ ഇല്ലയോ എന്ന് സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കരുത്. നിങ്ങൾക്ക് എത്രത്തോളം *ആജ്ഞകളെ* പിന്തുടരാൻ കഴിഞ്ഞാലും ശരിയാണ്. എന്നിരുന്നാലും, നിങ്ങൾ *ആജ്ഞകളെ* പിന്തുടരണമെന്ന് നിങ്ങൾ തീരുമാനിക്കണം.

ചോദ്യകർത്താവ്: *ആജ്ഞകൾ* പൂർണ്ണമായി പാലിച്ചില്ലെങ്കിൽ പ്രശ്നമില്ല, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: കുഴപ്പമില്ല എന്നല്ല. നിങ്ങൾ തീർച്ചയായും *ആജ്ഞകളെ* പിന്തുടരാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്ന് 'നിങ്ങൾ' തീരുമാനിക്കണം! രാവിലെ എഴുന്നേൽക്കുമ്പോൾ മുതൽ, 'എനിക്ക് അഞ്ച് *ആജ്ഞകളി*ൽ ഇരിക്കണം, എനിക്ക് അവയെ പിന്തുടരണം' എന്ന് തീരുമാനിക്കുക. നിങ്ങൾ ഇത് തീരുമാനിക്കുന്ന നിമിഷം മുതൽ, നിങ്ങൾ 'നമ്മുടെ' *ആജ്ഞകളിലേക്ക്* വന്നിരിക്കും, അതായത്. 'നമുക്ക് വേണ്ടതെല്ലാം അതാണ്. നിങ്ങൾക്ക് അവ പിന്തുടരാൻ കഴിയാത്തതിന്റെ കാരണങ്ങൾ 'ഞങ്ങൾക്ക് അറിയാം. 'എനിക്ക് അവയെ പിന്തുടരണം' എന്ന് നിങ്ങൾ തീർച്ചയായും തീരുമാനിക്കണം.

നമ്മുടെ *ജ്ഞാനം* [നേടിയവരും പിന്തുടരുന്നവരും] തീർച്ചയായും മുക്തി നേടും. നിങ്ങൾ *ആജ്ഞകളി*ൽ നിലനിന്നാൽ മുക്തി നേടും. അതിൽ രണ്ട് വഴികളില്ല. ഒരാൾ അവയെ പിന്തുടരുന്നില്ലെങ്കിലും, അവൻ *ജ്ഞാനം* നേടിയതിനാൽ, *ജ്ഞാനം* വളരുന്നതിൽ നിന്ന് വിട്ടുനിൽക്കില്ല. അതുകൊണ്ട് ആളുകൾ എന്നോട് ചോദിക്കുന്നു, "*ജ്ഞാനം* നേടിയ ചിലർ *ആജ്ഞകളെ* പിന്തുടരുന്നില്ല, അപ്പോൾ അവർക്ക് എന്ത് സംഭവിക്കും? ഞാൻ അവരോട് പറയുന്നു, "നിങ്ങൾ അതിനെക്കുറിച്ച്

ആശങ്കപ്പെടേണ്ടതില്ല. അതെനിക്ക് നോക്കണം. അവർ 'നമ്മളിൽ' നിന്ന് *ജ്ഞാനം* എടുത്തിരിക്കുന്നു, അല്ലേ! ഇത് നിങ്ങൾക്ക് ഒരു നഷ്ടം സംഭവിച്ചതുപോലെയല്ല, അല്ലേ!" കാരണം, അപകീർത്തികരമായ കർമ്മം നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതിൽ നിന്ന് വിട്ടുനിൽക്കുന്നില്ല. അത് ഉള്ളിൽ നിന്ന് പൊള്ളയായിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ 'ഞങ്ങളുടെ' അഞ്ച് *ആജ്ഞകളിൽ* തുടരുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ വിജയിക്കും. 'നാം' നിരന്തരം അഞ്ച് *ആജ്ഞകളിൽ* നിലകൊള്ളുന്നു, 'നാം' എന്ന അവസ്ഥയിൽ 'ഞങ്ങൾ' നിലനിൽക്കുന്നു, 'ഞങ്ങൾ' നിങ്ങൾക്ക് ആ അവസ്ഥ നൽകി. നിങ്ങൾ *ആജ്ഞകളിൽ* തുടരുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ [ആത്മീയ] പ്രവൃത്തി പൂർത്തിയാകും. ഒരു ലക്ഷം ജീവിതകാലം മുഴുവൻ സ്വന്തം പ്രയത്നത്തിലൂടെ ഇത് നേടാൻ ശ്രമിച്ചാലും, അവൻ വിജയിക്കുകയില്ല. അത് പോലെ, ഒരാൾ തന്റെ സ്വന്തം വിധി ഉപയോഗിച്ച് *ആജ്ഞകളെ* പിന്തുടരുന്നു; അവൻ *ആജ്ഞക*ളെ മനസ്സിലാക്കുന്നത് സ്വന്തം ധാരണയിലൂടെയാണ്, അല്ലേ! അതിനാൽ ചില ചോർച്ചകൾ സംഭവിക്കുന്നത് തുടരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, *ആജ്ഞക*ളെ പിന്തുടരുന്നതിന് പിന്നിലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം 'എനിക്ക് *ആജ്ഞക*ളെ പിന്തുടരാൻ ആഗ്രഹമുണ്ട്.' എന്നാണ് അതിനാൽ, ഉണർന്ന അവബോധം (ജാഗ്രുതി) ആവശ്യമാണ്.

നിങ്ങൾ *ആജ്ഞക*ളെ പിന്തുടരാൻ മറന്നാൽ, അതിനായി പ്രതിക്രമണം ചെയ്യുക. ‘നിങ്ങൾ’ മറന്നേക്കാം; എല്ലാത്തിനുമുപരി, നിങ്ങൾ ഒരു മനുഷ്യൻ മാത്രമാണ്. എന്നിരുന്നാലും, മറക്കുന്നതിന് പ്രതിക്രമണം ചെയ്യുക, 'അയ്യോ ദാദാ, ഈ രണ്ട് മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ ഞാൻ മറന്നു, നിങ്ങളുടെ *ആജ്ഞക*ളെ ഞാൻ മറന്നു. എന്നിരുന്നാലും, *ആജ്ഞക*ളെ പിന്തുടരാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ദയവായി എന്നോട് ക്ഷമിക്കു.’ അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് മുഴുവൻ പാസിംഗ് മാർക്കും ലഭിക്കും; നൂറു ശതമാനം മാർക്ക് കിട്ടും. അതിനാൽ നിങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദിത്വത്തിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ ഒഴിവാകും. ഒരിക്കൽ നിങ്ങൾ *ആജ്ഞ*സങ്കേതത്തിൽ വന്നാൽ, ഈ ലോകത്തിലെ ഒന്നും നിങ്ങളെ ബാധിക്കുകയില്ല. നിങ്ങൾ ‘ഞങ്ങളുടെ’ *ആജ്ഞക*ളെ

പിന്തുടരുകയാണെങ്കിൽ, ഒന്നും നിങ്ങളെ ബാധിക്കുകയില്ല. അപ്പോൾ *ആജ്ഞകൾ* നൽകുന്നവന്റെ മേലാണോ ഉത്തരവാദിത്വം? ഇല്ല, കാരണം അവൻ അത് ചെയ്യുന്നത് മറ്റുള്ളവരുടെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടിയാണ്. അതിനാൽ അത് അവനെ ബാധിക്കുന്നില്ല, എല്ലാം അലിഞ്ഞുപോകുന്നു.

ഇവ ഭഗവാന്റെ *ആജ്ഞകളാണ്!*

ദാദായുടെ *ആജ്ഞകളെ* പിന്തുടരുക എന്നതിനർത്ഥം അവ എ എം പട്ടേലിന്റെ *ആജ്ഞകൾ* ആണെന്നല്ല.. പതിനാലു ലോകങ്ങളുടെയും നാഥനായ ദാദാ ഭഗവാൻ തന്നെയാണ് *ആജ്ഞകൾ*; 'ഞങ്ങൾ' ഇതിന് ഉറപ്പ് നൽകുന്നു. ഈ സംവാദം [*ആജ്ഞകളെക്കുറിച്ചുള്ള*] എന്നിലൂടെയാണ് പ്രകടമായത്. അതിനാൽ നിങ്ങൾ *ആജ്ഞകളെ* പിന്തുടരുക. അവർ എന്റെ *ആജ്ഞകളല്ല*, ദാദാ ഭഗവാന്റെ *ആജ്ഞകളാണ്*. 'നാം' [ജ്ഞാനി പുരുഷൻ], ഈ *ആജ്ഞകളിൽ* തന്നെ തുടരുന്നു, 'ഞങ്ങൾ' അല്ലേ!

ജയ് സത് ചിത് ആനന്ദ്

(ശാശ്വതമായ അവബോധം ആനന്ദമാണ്)

നവ് കലമോ

എല്ലാ വേദങ്ങളുടെയും മതങ്ങളുടെയും സാരം

1. ഹേ ദാദാ ഭഗവാൻ, ഏറ്റവും നിസ്സാരമായ അളവിൽ പോലും ഒരു ജീവിയുടേയും അഹത്തെ വേദനിപ്പിക്കാതെ ഇരിക്കാനും, വേദനിപ്പിക്കുന്നതിന് കാരണം ആകാതിരിക്കാനും, വേദനിപ്പിക്കുന്നതിന് പ്രേരകം ആകാതിരിക്കാനും എനിക്ക് അനന്തമായ ആന്തരികശക്തി നല്കിയാലും.

ഒരു ജീവിയുടേയും അഹത്തെ വേദനിപ്പിക്കാതെ ഇരിക്കാനും എന്റെ വാക്കും ചിന്തയും പ്രവർത്തികളും എല്ലാവരാലും സ്വീകാര്യമായിത്തീരാനും എനിക്ക് അനന്തമായ ആന്തരികശക്തി നല്കിയാലും.

2. ഹേ ദാദാ ഭഗവാൻ, ഒരു മതത്തിന്റേയും അടിത്തറയെ വേദനിപ്പിക്കാതെ ഇരിക്കാനും വേദനിപ്പിക്കുന്നതിന് കാരണം ആകാതിരിക്കാനും വേദനിപ്പിക്കുന്നതിന് പ്രേരകം ആകാതിരിക്കാനും എനിക്ക് അനന്തമായ ആന്തരിക ശക്തി നല്കിയാലും.

ഒരു മതത്തിന്റേയും അടിത്തറയെ വേദനിപ്പിക്കാതെ ഇരിക്കാനും എന്റെ വാക്കും ചിന്തയും പ്രവൃത്തികളും എല്ലാവരാലും സ്വീകാര്യമായി തീരാനും എനിക്ക് അനന്തമായ ആന്തരിക ശക്തി നല്കിയാലും.

3 ഹേ ദാദാഭഗവാൻ, ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന സന്യാസിമാരെയോ, സന്യാസിനിമാരെയോ, മതപ്രസംഗകരേയോ മതാദ്ധ്യക്ഷരേയോ വിമർശിക്കാതിരിക്കാനും അവരോട് തെറ്റ് ചെയ്യാതിരിക്കാനും അതിന് കാരണം ആകാതിരിക്കാനും അതിന് പ്രേരകം ആകാതിരിക്കാനും എനിക്ക് അനന്തമായ ആന്തരിക ശക്തി നല്കിയാലും.

4 ഹേ ദാദാ ഭഗവാൻ, ഏറ്റവും നിസ്സാരമായ അളവിൽ പോലും

ഒരു ജീവിയോടും ഇഷ്ടക്കേട് തോന്നാതിരിക്കാനും വെറുക്കാതിരിക്കാനും വെറുപ്പിനോ ഇഷ്ടക്കേടിനോ കാരണം ആകാതിരിക്കാനും അതിന് പ്രേരകം ആകാതിരിക്കാനും എനിക്ക് അനന്തമായ ആന്തരിക ശക്തി നല്കിയാലും.

5 ഹേ ദാദാ ഭഗവാൻ, ഒരു ജീവിയോടും കടുത്തതും വേദനാജനകവുമായ ഭാഷയിൽ സംസാരിക്കാതിരിക്കാനും അതിന് കാരണം ആകാതിരിക്കാനും അതിന് പ്രേരകം ആകാതിരിക്കാനും എനിക്ക് അനന്തമായ ആന്തരിക ശക്തി നല്കിയാലും.

ആരെങ്കിലും എന്നോട് കടുത്തതും വേദനാജനകവുമായ ഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുന്ന പക്ഷം അവരോട് മൃദുവായും ദയയോടെയും മറുപടി പറയുന്നതിനുള്ള അനന്തമായ ആന്തരികശക്തി എനിക്കു നല്കിയാലും.

6 ഹേ ദാദാ ഭഗവാൻ, ആണായാലും പെണ്ണായാലും നപുംസകമായാലും ഒരു ജീവിയോടും ലൈംഗികതൃഷ്ണയോ വികാരങ്ങളോ ചേഷ്ടകളോ പ്രകടിപ്പിക്കാതിരിക്കാനുള്ള അനന്തമായ ആന്തരിക ശക്തി എനിക്കു നല്കിയാലും.

എന്നന്നേക്കുമായി ലൈംഗിക ആഗ്രഹങ്ങളിൽ നിന്നും സ്വതന്ത്രം ആകുന്നതിനുള്ള അനന്തമായ ആന്തരികശക്തി എനിക്കു നല്കിയാലും.

7 ഹേ ദാദാ ഭഗവാൻ, പ്രത്യേക രുചികളോടു കൂടിയ ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങളോടുള്ള അമിതാസക്തി നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനുള്ള പരമശക്തി എനിക്കു നല്കിയാലും.

സമതുലിതവും സമ്പൂർണ്ണവുമായ ഭക്ഷണ പദാർത്ഥങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തി നല്കിയാലും.

8 ഹേ ദാദാ ഭഗവാൻ, ഒരു ജീവിയേയും അവർ സമീപത്ത് ഉണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും, അവർ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർ ആയാലും മരിച്ചവരായാലും വിമർശിക്കാതിരിക്കുവാനും അവരോട് തെറ്റു ചെയ്യാതിരിക്കാനും എനിക്ക് അനന്തമായ ആന്തരിക ശക്തി നല്കിയാലും.

9 ഹേ ദാദാ ഭഗവാൻ, ലോകത്തിന്റെ മോക്ഷത്തിന്റെ പാതയിൽ ഒരു ഉപകരണമാകുന്നതിന് എനിക്ക് അനന്തമായ ആന്തരികശക്തി നല്കിയാലും.

ശുദ്ധാത്മാവിനോടുള്ള പ്രാർത്ഥന

- എനിക്കകത്തു വസിക്കുന്ന ശുദ്ധാത്മാവെ, അങ്ങ് എനിക്കകത്തു വസിക്കുന്നതു പോലെ എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളുടേയും അകത്തു വസിക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ ദിവ്യരൂപമാണ് എന്റെ യഥാർത്ഥരൂപം. എന്റെ യഥാർത്ഥരൂപം ശുദ്ധാത്മാവാണ്.
- അല്ലയോ ശുദ്ധാത്മാ ഭഗവാൻ! അനന്തമായ ഭക്തിയോടെയും ഐക്യത്തോടെയും ഞാനങ്ങയെ വന്ദിക്കുന്നു.
- ഞാൻ അജ്ഞതാവസ്ഥയിൽ ചെയ്ത എന്റെ എല്ലാ തെറ്റുകളും **** അങ്ങയോട് ഏറ്റു പറയുന്നു. ആത്മാർത്ഥമായി ഞാൻ ആ തെറ്റുകൾക്കെല്ലാം അങ്ങയോട് മാപ്പപേക്ഷിക്കുകയും പശ്ചാത്തപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലയോ ഭഗവാനെ, എനിക്കു മാപ്പു തരൂ, മാപ്പു തരൂ, മാപ്പുതരൂ. ആ തെറ്റുകൾ ആവർത്തിക്കാതിരിക്കാൻ എനിക്ക് ശക്തി തരൂ.

- അല്ലയോ ശുദ്ധാത്മാ ഭഗവാൻ! അങ്ങയിൽ നിന്നും വേറിട്ടിരിക്കുന്ന അവസ്ഥ നീങ്ങിക്കിട്ടാനും അങ്ങയോട് ഒന്നുചേർന്നിരിക്കുന്ന അവസ്ഥ ലഭ്യമാകാനും അങ്ങ് ഞങ്ങളെ ഏവരേയും അനുഗ്രഹിക്കണമേ. ഞങ്ങളെല്ലാവരും അങ്ങയോട് എപ്പോഴും ഒന്നു ചേർന്നിരിക്കണമേ!

(**** നിങ്ങൾമുമ്പ് ചെയ്തിട്ടുള്ള തെറ്റുകൾ ഓർമ്മിക്കുക.)

പ്രതിക്രമണ വിധി

പ്രത്യക്ഷ ദാദാഭഗവാൻ സാക്ഷിയായി .... (നിങ്ങൾ തെറ്റുചെയ്ത ആളുടെ പേര് പറയുക) ... യുടെ മനസ്സും ശരീരവും വാക്കും ഭാവകർമ്മവും ദ്രവ്യകർമ്മവും നോകർമ്മവുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാത്ത ശുദ്ധാത്മാവിനെ വന്ദിക്കുന്നു. ഞാൻ എന്റെ തെറ്റുകൾ സമ്മതിക്കുന്നു. (ചെയ്ത തെറ്റുകൾ ഓർമ്മിക്കുക: ആലോചന). എന്റെ എല്ലാ തെറ്റുകൾക്കും ഞാൻ മാപ്പുചോദിക്കുന്നു. (പ്രതിക്രമണം.) ഞാനാ തെറ്റുകൾ ഇനിയൊരിക്കലും ആവർത്തിക്കുകയില്ലെന്ന് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നു. (പ്രത്യാഖ്യാനം). ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട ദാദാ ഭഗവാൻ, എന്റെ തെറ്റുകൾ ആവർത്തിക്കാതിരിക്കാനുള്ള ഉറച്ച തീരുമാനത്തിൽ നിലനിൽക്കാനുള്ള അനന്തമായ ആന്തരികശക്തി നല്കിയാലും.

ആത്മീയ പദാവലി

ഗുജറാത്തി വാക്ക്	മലയാളം പരിഭാഷ
aaropit bhaav	'ഞാൻ ചന്ദുഭായ്' എന്ന തെറ്റായ കടപ്പാട്
Agnas (also referred to as the five *Agnas*)	ജ്ഞാന വിധിക്ക് ശേഷം ഉള്ള പ്രബുദ്ധമായ അവസ്ഥ നിലനിർത്താൻ, ജ്ഞാനി പുരുഷൻ നൽകിയ പ്രത്യേക നിർദ്ദേശങ്ങൾ
ahamkaar	അഹംഭാവം
Akram	പടികൾ ഇല്ലാത്ത
Akram Vignan	ആത്മസാക്ഷാത്കാരത്തിലേക്കുള്ള പടികളില്ലാത്ത പാതയുടെ ആത്മീയ ശാസ്ത്രം
anubhav	സ്വയം അനുഭവിക്കുക
Atma	സ്വയം; ആത്മാവ്
bhaan	തിരിച്ചറിവ്; അനുഭവപരമായ അവബോധം
Bhagwan	ദൈവം
Bharat Kshetra	പ്രപഞ്ചത്തിൽ ഭൂമി എന്ന ഗ്രഹം നിലവിലുള്ള സ്ഥാനത്തിൽ, ഇപ്പോൾ ഉള്ളത് സമയചക്രത്തിന്റെ അഞ്ചാമത്തെ യുഗമാണ്, ഈ കാലയളവിൽ അന്തിമ വിമോചനം സാധ്യമല്ല.

bhed Gnan	വേർപിരിയലിനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ്
bhed Vignan	സ്വയം അല്ലാത്തതിൽ നിന്ന് സ്വയം വേർതിരിക്കുന്ന ശാസ്ത്രം
chit	മനസ്സ്, ബുദ്ധി, ചിത്ത്, അഹങ്കാരം എന്നിവ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ആന്തരിക പ്രവർത്തന ഉപകരണത്തിലെ ദർശനത്തിന്റെയും അറിവിന്റെയും സൂക്ഷ്മ ഘടകം
darshan	ഭക്തിനിർഭരമായ ദർശനം
'files'	ഒരുവനെ സ്വയത്തിൽ നിന്നും ലൗകിക ജീവിതത്തിലേക്ക് അകറ്റുന്ന കർമ്മ കണക്കുകൾക്കുള്ള ദാദാശ്രീയുടെ പ്രത്യേക പദം
Gnan	ആത്മസാക്ഷാത്കാരത്തിലൂടെ നേടിയെടുത്ത ആത്മജ്ഞാനം
Gnan Vidhi	രണ്ട് മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ നേടിയെടുക്കാവുന്ന ആത്മസാക്ഷാത്കാരത്തിനായുള്ള യഥാർത്ഥ ശാസ്ത്രീയ പരീക്ഷണം
Gnani	ആത്മജ്ഞാനമുള്ളവൻ
Gnani Purush	ആത്മസാക്ഷാത്കാരം നേടിയവനും അത് മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി കൊടുക്കാനും കഴിയുന്നവൻ
gunadharma	ഒരു പ്രത്യേക പ്രവർത്തനത്തോടുകൂടിയ ആന്തരിക ഗുണങ്ങൾ

jagruti	സ്വയം എന്ന നിലയിൽ ഉണർന്ന അവബോധം
jeevatma	മൂർത്തീകരിച്ച സ്വയം
Kramik	ആത്മീയ പുരോഗതിയുടെ പരമ്പരാഗത ഘട്ടം ഘട്ടമായുള്ള പാത; തപസ്സിന്റെയും കാഠിന്യത്തിന്റെയും പരമ്പരാഗത ആത്മീയ പാത
laksh	ബോധവൽക്കരണം
mahatmas	അക്രം വിജ്ഞാനത്തിൽ ആത്മസാക്ഷാത്ക്കാരം നേടിയവർ
Mahavideh Kshetra	മനുഷ്യർ വസിക്കുന്ന പ്രപഞ്ചത്തിലെ മൂന്ന് സ്ഥലങ്ങളിൽ ഒന്ന്. ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന തീർത്ഥങ്കര ഭഗവാൻമാർ മഹാവിദേഹ ക്ഷേത്രത്തിൽ എല്ലായ്പ്പോഴും നിലനിൽക്കുന്നു, അതിനാൽ ജീവജാലങ്ങൾക്ക് അവിടെ നിന്ന് അന്തിമ മോചനം നേടാൻ എപ്പോഴും സാധ്യമാണ്.
moksha	മോക്ഷം
mukti	സ്വാതന്ത്ര്യം; ജനനമരണ ചക്രത്തിൽ നിന്നുള്ള മോചനം
nimit	സജീവ തെളിവുകൾ; തെളിവ് ഉപകരണം; ഈ പ്രക്രിയയിൽ കേവലം സഹായകമായ ഒരു പ്രകടമായ പ്രവർത്തിക്കുന്നയാൾ

Parmatma	സമ്പൂർണ്ണ സ്വയം
Pragnya	സ്വയം വിമോചിപ്പിക്കുന്ന ഊർജ്ജം
prakruti	ആപേക്ഷിക സ്വയത്തിന്റെ അന്തർലീനമായ സ്വഭാവ സവിശേഷതകൾ
pratikraman	കുറ്റം ഏറ്റുപറയാനും മാപ്പ് പറയാനും തെറ്റ് ആവർത്തിക്കാതിരിക്കാനും ചെയ്യുന്ന ക്രിയ
pratiti	സ്വയം എന്ന ബോധ്യം
sadhana	ആത്മീയ പരിശീലനം
samadhi	മാനസികവും ശാരീരികവും ബാഹ്യവുമായ പ്രേരിതമായ കഷ്ടപ്പാടുകളിൽ നിന്ന് ഒരാൾ സ്വതന്ത്രനാകുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു ആനന്ദകരമായ അവസ്ഥ
samkit	'ഞാൻ ശുദ്ധാത്മാവാണ്' എന്ന ശരിയായ വിശ്വാസം
sansaar	ലൗകിക ജീവിതം
sant (also known as sant purush)	സംന്യാസി
Simandhar Swami	ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന തീർത്ഥങ്കരൻ, മഹാവിദേഹ ക്ഷേത്രത്തിലാണ് വസിക്കുന്നത്. ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന എല്ലാ തീർത്ഥങ്കര പ്രഭുക്കന്മാരിൽ, സിമന്ധർ സ്വാമി നമ്മുടെ ലോകത്തോട് ഏറ്റവും അടുത്താണ്, മുൻകാല കർമ്മ ബന്ധങ്ങൾ കാരണം നമ്മുടെ ലോകത്തിലെ

	ജനങ്ങളുടെ രക്ഷയ്ക്കായി പ്രത്യേക ബന്ധമുണ്ട്.
Swaroop	സ്വയം എന്ന യഥാർത്ഥ രൂപം
Tirthankar	മറ്റുള്ളവരെ മോചിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്ന സമ്പൂർണ്ണ പ്രബുദ്ധനായ ഭഗവാൻ
vyavahaar	ലൗകിക ഇടപെടൽ

Books of Dada Bhagwan Foundation

1.എങ്ങും ഇണങ്ങിപ്പോകുക 2.വ്യസനങ്ങൾ 3.മരണം 4.സംഘർഷം ഒഴിവാക്കുക 5.തെറ്റ് ക്ലേശം അനുഭവിക്കുന്നവന്റേത് ആണ് 6,സംഭവിച്ചതെല്ലാം ന്യായമാണ്	7.മനുഷ്യ ധർമ്മം 8.കോപം 9.സേവനം - പരോപകാരം 13.ഞാൻ ആരാണ്? 14.ആത്മ സാക്ഷാത്ക്കാരം
10.Shree Simandhar Swami: The Living God 11.Tri Mantra: The Mantra that removes all worldly obstacles 12.The Essence of All Religions 15.Noble Use of Money 16.Pure Love 17.Autobiograpy of Gnani Purush A.M Patel 18.The Science of Karma 19.Science of Speech 20.Generation Gap 21.Science of Money 22.Ahimsa : Non-violence 23.Brahmcharya : Celibacy Attained with understanding	24.Harmony in Married Life 25.Pratikraman: The master key that resolves all conflicts 26.The Guru and the Disciple 27.Flawless Vision 28.Life without Conflict 29.Aptavani 1 30.Aptavani 2 31.Aptavani 3 32.Aptavani 4 33.Aptavani 5 34.Aptavani 6 35.Aptavani 7 36.Aptavani 8 37.Aptavani 9 38.Aptavani 10

- **Dada Bhagwan books are available in different languages: Gujarati, Hindi, English, Marathi, Telugu, Kannada, Oriya, Malayalam, Bengali, Punjabi, Assamese, Tamil, German, Spanish Russian etc.**
- **Few books are available in ‘E’ books in Dada Bhagwan mobile App.**
- **‘ Dadavani’ Magazine is published every month in three Languages: Gujarati, Hindi, and English**

www.dadabhagwan.org

Dada Bhagwan Parivar

Adalaj: Trimandir, Simandhar City, Ahmedabad-Kalol
Highway, Po/Adalaj, Dist.: Gandhinagar-382421,
Gujarat, India.
Tel: +91-9328661166/ 9328661177
Email: info@dadabhagwan.org

Mumbai	9323528901	Delhi	9810098564
Kolkata	9830093230	Chennai	7200740000
Jaipur	9351408285	Patna	7352723132
Bhopal	9425024405	Amravati	9422915064
Indore	9039936173	Bangalore	9590979099
Raipur	9329644433	Hyderabad	9989877786
Chandigarh	9780732237	Pune	9422660497
Kanpur	9452525981	Jalandhar	9814063043
Bhubaneswar	8763073111	Sangli	9423870798
Varanasi	9795228541		

U.S.A Dada Bhagwan Vignan Institute Tel: +1 877-505-DADA(3232) Email:info@us.dadabhagwan.org	**U.K: Dada Darshan (UK)** Tel: +44 330-111-DADA(3232) Email:info@uk.dadabhagwan.org
Germany :+49 700 32327474 **UAE:** +97 1557316937 **Kenya:** +25 4722722063 **Dubai**: +971 501364530	Australia: +61 421127947 New Zealand: +6421 0376434 Singapore: +65 81129229

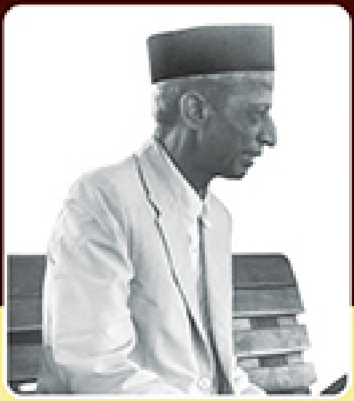

ജീവിതത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം

ഈ ലൗകിക ജീവിതം നിങ്ങൾക്ക് അനുയോജ്യമാണെങ്കിൽ, കൂടുതൽ ഒന്നും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതില്ല. ലൗകിക ജീവിതം നിങ്ങൾക്ക് എന്തെങ്കിലും പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ ആത്മീയത അറിയേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. ആത്മീയതയിൽ, ആത്മജ്ഞാനം ആവശ്യമാണ്. 'ഞാൻ ആരാണ്' എന്നറിയുമ്പോൾ, എല്ലാ ആശയക്കുഴപ്പങ്ങൾക്കും പരിഹാരമുണ്ടാകും.

-ദാദാശ്രീ

dadabhagwan.org

ISBN 978-93-91375-13-3

9 789391 375133

Printed in India

Price ₹30